

SPASENJE SAMO VEROM: RIMLJANIMA POSLANICA

POUKA ZA MLADE

Oktober, november, decembar 2017.

Sadržaj:

1. Apostol Pavle u Rimu	4
2. Sukob	13
3. Stanje ljudskog roda	22
4. Opravdanje verom	31
5. Avramova vera	40
6. Adam i Isus	49
7. Pobjeda nad grehom	58
8. Čovek iz sedmog poglavlja Poslanice Rimljanima	67
9. Nema osude	76
10. Deca obećanja	85
11. Izabrani	94
12. Nadvladati zlo dobrim	103
13. Hrišćanski život	112

SPASENJE VEROM: POSLANICA RIMLJANIMA

Broj 4/2017.

Naslov originala:

Salvation by Faith Alone: The Book of Romans

Priprema:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Prevod sa engleskog:

Tamara Babić

Za izdavača:

Dorđe Trajkovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tehnički urednik:

Saša Todoran

Lektura:

Mirjana Đerić

Prelom:

Gordana Ardeljan

Izdaje:

»Preporod«, Beograd

Štampa:

EURO DREAM, Nova Pazova

Tiraž:

280 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista doprinosi svake godine oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi pre nego što pročitáš komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
  - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
  - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
  - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
  - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
  - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
  - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
  - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

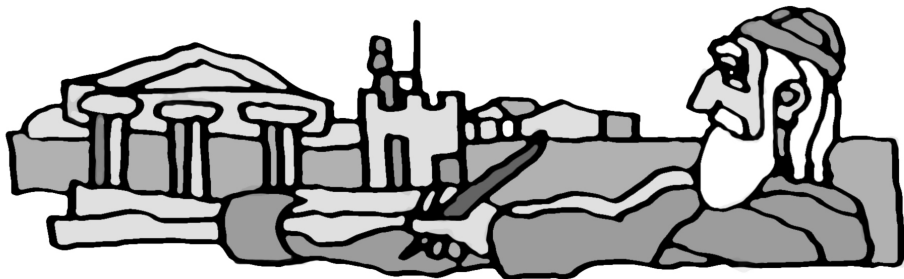
Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 30. septembra do 6. oktobra 2017.

Apostol Pavle u Rimu

*»Prvo dakle zahvaljujem Bogu svojemu
kroz Isusa Hrista za sve vas
što se vjera vaša glasi po svemu svijetu.«
(Rimljanima 1,8)*

Devetnaestog marta 1813. godine rođen je David Livingston, škotski misionar. Malo ljudi zna, s obzirom da je rastao hiljadama milja daleko od Afrike, da je Livingston bio veliki abolicionista, lekar i misionar, koji će istraživati Afriku sredinom devetnaestog veka. Uvek se govori da najbolje što možete učiniti jeste da ostavite trajno nasleđe pošto odete sa ovog sveta. Dr Livingston je zbilja ostavio takvo nasleđe koje možemo prepoznati i u dvadeset prvom veku. „Livingston se postavio kao odani abolicionista koji je verovao u dostojanstvo Afrikanaca, uspešnost komercijalnih preduzeća za kontinent i uvođenje hrišćanstva uprkos domorodačkim duhovnim verovanjima.“¹

Uvek se govori da najbolje što možete učiniti jeste da ostavite trajno nasleđe pošto odete sa ovog sveta.

Jedna od ideja koju sam našao u toj priči jeste da je Livingston verovao u mogućnost uvođenja hrišćanstva uprkos domorodačkim duhovim verovanjima. Afrikanci su imali svoj način bogoslužjenja, prožet njihovom kulturom. U izvesnom smislu, oni su verovali u neku višu silu koja je dovela u postojanje ono što su mogli da vide i prepoznaju, kao što su sunce, mesec, planine, jezera i tako dalje. Transformišući njihova verovanja i pomažući im da prigrle hrišćanstvo, Livingston je kao misionar uradio zaista značajan posao.

Bila je to plemenita dužnost – ona koja proističe iz srca. Livingstonu niko nije platio za ono što je učinio. On se borio za važnu stvar i ostavio trajno nasleđe. Priča o dr Livingstonu podseća na priču o apostolu Pavlu, koji je od svih Hristovih učenika najviše putovao. Pavle je proputovao svet, „najpre kao progovornik hrišćana... a zatim kao jedan od najvećih hrišćana koji su ikada živeli.“

Otprilike 61. godine posle Hrista, Pavle se iskrcao u Rimu imajući pred sobom veliku misiju – da širi jevanđelje o živom Bogu i osniva crkve u moćnom Rimskom carstvu. Uprkos preovlađujućem protivljenju rimske vlasti, neprijateljstvu koje je predstavljalo pretnju za njegovu misiju i život zatvorenika u toj zemlji, Pavle nikada nije odustajao od svog cilja.

Vreme u tamnici provodio je pišući poslanice koje danas čine veliki deo Novog zaveta. Njegov rad kao misionara u Rimu doneo je pozitivne rezultate koji nadilaze mnoge generacije. Osnivao je crkve, i njegova misija dovela je do obraćenja mnogih. Pre svoje mučeničke smrti, postigao je plemeniti cilj da zadobije duše za Hrista i ispuni Veliki nalog (Matej 28,19).

Sledećih dana, saznaćemo više o Pavlovom životu i misiji u gradu Rimu.

Sajmon Oduor, Rongo, Kenija

1 „David Livingstone Biography“, Biography.com, accessed July 12, 2017, <http://www.biography.com/people/david.livingstone.9383955#legacy-and-related-scholarship>.

2 Wayne Blank, „Paul in Rome“, Daily Bible Study, accessed July 12, 2017, <http://www.keyway.ca/hfm2000/20000203.htm>.

Božja vernost /Dela 18, 9-11)

Kao misionar, Pavle je postavio sebi cilj da jevanđelje objavljuje u trgovačkim središtima, glavnim gradskim centrima sa različitim kulturama, i u rimskim kolonijama. Pošto su takva mesta bila puna ljudi iz različitih kultura, Pavle je znao da će jevanđelje preko njegovih slušalaca biti odneseno u razne delove zemljine kugle.

**Nedovoljno
shvatamo da smo
samo instrumenti
koje Bog koristi
da ostvari svoju
nameru.**

Misionar je koristio neposrednu i jednostavnu strategiju. Počinjao je svoj evanđeoski rad od lokalnih sinagoga, gde mu je ciljna grupa bila jevrejska zajednica. Kad bi mu se oni suprotstavili, okretao se nejevrejima. Ipak, ni to nije bilo bez ozbiljnih izazova. Bez obzira na svoj odvažan karakter, izuzetnu odlučnost i nepokolebljivu hrabrost, Pavle pominje trenutke kada je bio uplašen, slab i veoma uznemiren (1. Korinćanima 2,3; 1. Solunjanima 3,7). Međutim, suočen sa zastrašujućim

izazovima, Pavle se oslanjao na Božju vernost. Kad bi mu ponestala sredstva za evanđeoske poduhvate i lične potrebe, on se oslanjao na Boga da mu to obezbedi.

Bog je isto tako bio veran da obezbedi obraćanje ljudi, čak i pri žestokom protivljenju. Bog se borio protiv greha blagodaću, navodeći nekadašnje lopove, preljubnike, varalice i mnoge druge da potčine svoje srce jevanđelju. A iznad svega, Bog je bio veran da obezbedi zaštitu, potvrdi svoje prisutvo, i pruži dokaze o svojoj nameri (Dela 18,9,10).

U mnogim slučajevima, mi iznalazimo izgovore kad se suočimo sa misijskim zadacima. Nedovoljno shvatamo da smo samo instrumenti koje Bog koristi da ostvari svoju nameru. Baš kao u životu apostola Pavla, Bog već ima velike planove da osigura uspešnost u našoj službi. On je to učinio za Pavla. On to može učiniti i za nas. Potrebno je da Mu samo odgovorimo podjednako vernom službom.

Ambicija koja se proteže i iza groba (Rimljanima 15,20-27)

U Rimljanima 15, Pavle nas poziva da shvatimo da je sve moguće kada dozvolimo Bogu da radi s nama i preko nas. Ljudi imaju različite ambicije kad je reč o postignućima u životu. Mnogi daju prednost novcu, porodici, obrazovanju ili zadovoljstvima. Međutim, nas kao hrišćane trebalo bi da pokreće uzvišenija ambicija – čežnja koja traje duže od ovog života. Posle svog obraćenja, Pavle je koristio svoje vreme da ostvari jedan plemeniti cilj. Išao je na daleka putovanja i podnosio patnje kako bi objavio Hristovo jevanđelje u mestima do kojih ono nikada nije doprlo.

Jedna od pouka koju možemo pronaći u ovom odlomku glasi da sluga Božji može da pravi planove da svoju ambiciju usmerava ka nebu. Pavle je prošao kroz veći deo Rimskog carstva, objavljujući jevanđelje i osnivajući crkve. Kao pojedinac, sa svega nekoliko prijatelja koji su učestvovali u istom delu, nije mogao biti svuda u isto vreme. Međutim, Pavle je održavao kontakt sa mestima koje je posećio i onima koje je tek trebalo da poseti. On je komunicirao sa braćom u Rimu još pre svoje posete, a dok je bio tamo, pisao je poslanice pune ljubavi i crkvama u drugim delovima sveta, čijem je osnivanju doprineo.

Bog će uvek smisliti izlaz preko svojih odanih slugu kako bi obezbedio uspeh misije. U ovom odeljku, vidimo Pavla kako podstiče braću i sestre „u Makedoniji i Ahaji da daju izvestan doprinos za siromašne među svetima koji su u Jerusalamu“ (Rimljanima 15,26 – engl. prevod).

„Očigledno, mnogi od onih koji su se iz judaizma obratili u hrišćanstvo izgubili su posao i bili odbačeni od svojih porodica. Pavle je podsećao vernike iz neznaboštva da spasenje dolazi preko Izraela, i govorio im da imaju moralnu obavezu da pomognu onim jevrejskim vernicima koji su trpeli teškoće zbog svoje vere u Hrista.“¹

Pavlova služba u Rimu (Dela 28,16-31)

Luka konačno otkriva kako je Pavle dospao u glavni grad Rim, gde će njegovi misioniski poduhvati dostići vrhunac. Pismo koje najavljuje njegovu posetu stiglo je na vreme i vernici sada radosno očekuju misionara. Medjutim, što je puka ironija, Pavle stiže u Rim kao zatvorenik.

Luka ne govori mnogo kako je teklo Pavlovo ispitivanje ili o ishodu suđenja. Ipak, znamo da je Pavle ostao u kućnom pritvoru, čekajući suđenje. Jednom vojniku je bilo naloženo da ga čuva. U međuvremenu, Pavle dobija priliku da nastavi sa svojom misijom. Iako u nekoj vrsti kućnog pritvora, ljudi su dolazili k njemu, žedni Božje Reči.

Za odane Božje sluge, postoji oaza nade u svakoj pustinji. Jevreji u Rimu bili su veoma otvoreni i poštteni prema Pavlu. Bili su „voljni da čuju ono što Pavle ima da im kaže o svojim gledištima, uprkos tome što je u Rimu boravio kao zatvorenik“

Pavle osvaja zahtevne slušaoce (Rimljanima 1,8)

Iako je Pavle putovao po većem delu Rimskog carstva, još nije bio kročio u Rim. U to vreme, Rim je bio moćni centar koji je upravljao zapadnim svetom. Obrazovanje, moć, zakon i trgovina – sve je to imalo svoje središte u Rimu. U naše vreme, to bi bilo poput osvajanja zemalja G-7 ili „azijskih tigrova“ putem jevanđelja. Pavle je morao da doteruje svoj jezik i mudro bira reči kako bi preneo nameravanu poruku.

Pavle je verovao u Hrista, i njegov glavni cilj bio je da ljude u Rimu ubedi da Hristos ima rešenje za sve probleme i odgovore na sva pitanja. Za razliku od pisama upućenih pojedincima, on se sada obraćao širem regionu. Što se tiče naših misionarskih poduhvata danas, Pavle nas uči da nam je potrebno da budemo temeljiti, usredsređeni i, iznad svega, spremni da se potčinimo Božjoj sili.

ODGOVORITE

1. Pored vernosti, koja su još božanska svojstva omogućila Pavlu da ide napred uprkos strahovitim teškoćama?
2. Koje su neke od situacija na Pavlovom putovanju koje su mu pomogle da se više pouzda u Boga?
3. Koja su neka od sredstava koja možemo danas iskoristiti kako bi jevanđelje odneli do mesta u koje ono još nije prodrlo?

Bob Kolins, Rongo Taun, Kenija

-
1. Keith Krell, „30.Mission Ambition (Romans 15,14-33)“, Bible.org. accessed July 12, 2017, <https://bible.org/series/page/30-mission-ambition-romans-1514-33>.
  2. Bob Deffinbaugh, „39. Paul in rome (Acts 28: 1-31)“, Bible.org. accessed July 12,2017, <https://bible.org/seriespage/39-paul-rome-281-31>.

„Pavle je izjavio da je, još dok je bio neobraćen, znao za Mesiju, ali ne iz neposrednog dodira, već samo na osnovu shvatanja koja je, zajedno sa ostalima, imao o karakteru i delu Pomazanika koji će doći. Odbacio je Isusa iz Nazareta kao samozvanca, zato što se ovaj nije uklapao u ta shvatanja. Međutim, sada su Pavlova gledišta o Hristu i Njegovoj misiji postala mnogo duhovnija i uzvišenija, jer se obratio. Apostol je naglasio da im ne predstavlja Hrista po telu. Irod je video Hrista u vreme dok je delovao kao čovek; Ana Ga je video, Pilat i sveštenici i glavari su Ga videli. Ali, oni Ga nisu videli kao proslavljenog Otkupitelja! Razumeti Hrista verom, steći duhovno znanje o Njemu, mnogo je poželjnije nego se sresti sa Njim u telu, videti Ga, dok je hodao po ovoj Zemlji. Zajedništvo sa Hristom, koje je Pavle sada uživao, bilo je mnogo bliskije i trajnije nego što bi moglo da bude zemaljsko ili ljudsko druženje.

Zajedništvo sa Hristom, koje je Pavle sada uživao, bilo je mnogo bliskije i trajnije nego što bi moglo da bude zemaljsko ili ljudsko druženje.

Dok je Pavle govorio o onome što je video i čuo o Isusu iz Nazareta kao Izrailjevoj nadi, oni koji su iskreno tražili istinu bili su osvedočeni. Na neke između njih, u najmanju ruku ostavio je utisak koji se nikada neće izbrisati. Međutim, ostali su tvrdovrato odbijali da prihvate jasno svedočenje Pisma, čak i onda kada ga je objavljivao čovek posebno prosvetljen Svetim Duhom...

Prošlo je mnogo meseci otkako je Pavle stigao u Rim, dok se Jevreji iz Jerusalima nisu pojavili da neposredno iznesu svoje optužbe protiv zatvorenika. Njihovi planovi već su bili osujećeni nekoliko puta; ali sada, kada je Pavle morao da se pojavi pred najvišim sudom u Rimskoj imperiji, nisu imali nikakve namere da se izlože još jednom porazu. Lisije, Filiks, Fist i Agripa jednoglasno su izrazili verovanje u njegovu nevinost. Njegovi neprijatelji mogli su se nadati uspehu jedino ako spletkama pridobiju imperatora da se stavi na njihovu stranu. Mislili su da će se oklevanjem približiti cilju, jer će tako dobiti vremena da usavrše i ostvare svoje planove, pa su zato prilično dugo čekali pre nego što će lično izneti svoje optužbe protiv apostola.

Božje providenje iskoristilo je ovo oklevanje da unapredi delo Jevanđelja. Naklonošću onih kojima je bio poveren, apostol Pavle dobio je dozvolu da stanuje u udobnoj kući, u kojoj je mogao slobodno da se sastaje sa svojim prijateljima i svakodnevno iznosi istinu onima koji su dolazili da ga slušaju. Tako je pune dve godine nastavio da radi „propovedajući carstvo Božije, i učeći o Gospodu našem Isusu Hristu slobodno, i niko mu ne braniše“^{***}

ODGOVORITE

1. Kako se naš način života menja kad Hrista primimo u svoj život?
2. Šta možemo učiniti kako bismo se osigurali da posle obraćenja ponovo ne skliznemo u greh?

Džaktoun Ohijeng, Rongo Taun, Kenija

^{***}Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 452. 453. orig.

PAVLOV STAV »SLUGE«

DOKAZ (Rimljanima 15,24-33)

Ut

Posle velikog susreta sa Hristom na svom putu za Damask, kod Pavla se javila gorljiva želja da Mu služi. Na putu za Maltu, podneo je kišu, hladnoću i opasan brodolom. Kad sa žarom služimo Bogu, u stanju smo da izdržimo sve poteškoće i prepreke koje se postavljaju između Njega i nas. Pavle ispoljava stav sluge. Vidimo ga kako skuplja grančice da bi zapalio vatru (Dela 28,3). On to čini u prisustvu domorodaca i ostalih koji su naviknutiji na tu oblast i mogli su to i sami da urade. Kod Pavla je uvek bilo vidljivo srce spremno da služi.

Štaviše, vidimo takođe Pavla kako odoleva svakom iskušenju koje mu se ispreči na putu. Kad „izišavši zmija od vrućine skoči mu na ruku“ (Dela 28,3), on ostaje veran Bogu – svom Gospodaru. On je sačuvao smirenost i jednostavno otrešao zmiju s ruke tako da je pala u vatru. Mnoštvo, misleći da će se dogoditi nešto opasno, zastalo je iznenađeno. Oni su očekivali da Pavle strada od smrtonosnog ujeda otrovnice, ali se to nije desilo.

Bog je za njega imao cilj.

Za Pavla, bio je to samo jedan od mnogo načina na koje Bog radi. Bog je imao cilj za njega. Sačuvao ga je u brodolomu i zmiju učinio bezopasnom u prisustvu svog sluge. Pravo značenje ovoga jeste da Bog štiti svoje sluge. On ne dozvoljava da propadnu pre nego što završe Njegov posao. Bog u svim opasnostima čuva Pavlovu bezbednost. Bog nastoji da Pavle ne bude zaustavljen u objavljivanju jevanđelja spasenja narodu Rima.

Od svih putovanja na koje je Pavle išao, put u Rim bio je najduži i najopasniji. Bio je pun dramatičnih događanja i iskušenja koja su jednostavno pripremala misionara za veliki posao koji mu je predstojao. U vatri probe, karakter Božjeg sluge blista još jače.

„Ipak, tokom celog putovanja Pavle je bio smiren, hrabar i pun pouzdanja. On je svagda bio istinski vođa. Otpočeo je ovo putovanje kao zatvorenik, a završio ga je zapovedajući svima, uključujući kapetana, mornare i rimskog centuriona. Obeležja istinskog duhovnog vođstva mogu se sva uočiti u životu apostola Pavla.“

ODGOVORITE

1. Na osnovu događaja koji su se odigrali tokom čitavog Pavlovog putovanja u Rim, očigledno je da je Bog upravljao u svemu. Šta nam to kazuje o Božjoj suverenosti?
2. Koje su neke od opasnosti s kojima se mi suočavamo danas u svojim naporima da širimo dobru vest spasenja?
3. Zašto je, po vašem mišljenju, Pavle tako silno želeo da poseti Rim?

Ely Onjango, Rongo Taun, Kenija

* John MacArth, Paul's perilous Journey: Acts: 27-28, Gty.org, accessed Jula 12, 2017, <http://www.gty.org/resources/study-guides/40-5184/pauls-perilous-journey>

Možemo naučiti mnogo toga iz Pavlove misionarske strategije. Pre svega, o Pavlu možemo reći da je bio izuzetno posvećen službi Hristu i silno želeo da Ga upozna. U svim njegovim aktivnostima, Hristos je bio središte njegovih misli. Kao onaj koji je pravio šatore, kao propovednik i zatvorenik, Pavle je uvek

**Neka vam postane
navika da svoje
svakodnevne molitve
počinjete izrazima
zahvalnosti.**

bio usredsređen na Hrista. Njegova voljnost da objavi vest nagnala ga je da više nauči o Hristu i zadobije više ljudi za svoju stvar.

Pre obraćenja, Pavle nije mnogo znao o istinskom Božjem karakteru. On je video hrišćanstvo u negativnom svetlu, pa je otuda i progonio hrišćane (Dela 9,1). Međutim, njegovo obraćenje označilo je prekretnicu u njegovom životu. Od tog trenutka, on je primio Hrista u svoj život i promenio se. Postao je zahvalan za blagodat koju je primio od Hrista i negovao želju da vest o spasenju podeli sa što većim brojem ljudi.

Sledeći period u Pavlovom životu bio je ispunjen propovedanjem i prenošenjem vesti o Hristu. Svako od nas ima svoju priču koja govori o daru blagodat i spasenja koji smo primili kroz Hrista. Evo nekih pouka koje možemo izvući iz Pavlove misionarske strategije.

Prenosite vest. Pavle je propovedao sa autoritetom, objavljujući vest o Hristu, koja menja život. On je tu vest prenosio svojim životom. Sveto pismo bilo je osnova njegovog rezonovanja, rešavanja problema koji su uticali na svakodnevni život njegovih slušalaca.

„Budite sve svim ljudima.“ To ne znači da treba da prekršite bilo koji od Božih zakona da biste ugodili ljudima. Pavle koristi taj izraz u kontekstu širenja vesti jevanđelja, koja nema granica. On je obuhvatio i Jevreje i neznabošce, dajući svakoj grupi tačnu dozu duhovnog leka.

Potčinite se Hristu. Sve što činimo za Hrista treba da bude na Njegovu slavu, a ne našu. Pavle se uvek molio za uspeh u ostvarivanju ciljeva misije. On se potčinjavao Hristu u svakom trenutku. S takvim primerom pred sobom, možemo se uzdići iznad svih prepreka i svakoga dana ispunjavati svoje misionarske ciljeve.

Iskoristite pomoć saradnika. Pavle je koristio pomoć drugih vernika. Na svojim putovanjima, sticao je nove prijatelje i celim putem imao pratioc (Dela12,25). Propovedanje jevanđelja je kolektivna dužnost svih hrišćana.

ODGOVORITE

1. Navedite neka od Pavlovihi svojstava kao Hristovog glasnika.
2. Kako u svojim društvenim zajednicama možemo biti uključeni u sve aktivnosti?

Lejla Imani, Najrobi, Kenija

Pavle je čeznuo da poseti Rim i tamo objavi jevanđelje o spasenju. Nažalost, ljudskim očima gledano, stigao je u Rim kao zarobljenik koga su čuvali svih dvadeset četiri sata. U takvim uslovima, mnogi bi postali nervozni, ulenjili bi se i prepustili um gospodaru greha. Nepotvrđeni izveštaji otkrivaju da mnogi zatvorenici počine više zločina dok su u zatvoru. Oni na prevaru otimaju novac od slobodnih građana, zlostavljaju svoje kolege i čine sva moguća zlodela.

Pavle je bio u kućnom pritvoru više godina, ali je mudro koristio svoje vreme. Kad je stigao u Rim, hrišćanstvo se već smatralo „sektom“ (Dela 28,22). Rim je u celini govorio protiv hrišćanstva. Ipak, u Božjim očima, taj grad je bio zreo za žetvu. Uskoro će se pojaviti vernici, sveti i crkve.

Pavle je koristio svoje vreme u zatvoru za unapređenje dela. Prvo, on je objavljivao jevanđelje svima koji su dolazili kod njega (Dela 28, 30.31). Kad dopustimo Bogu da nas upotrebi, On nas čak i u najgorim okolnostima može najbolje iskoristiti. Pavle nas uverava da su oni koji su dolazili njemu odlazili s nečim novim što se tiče hrišćanstva i Boga.

Drugo, Pavle je iskoristio mirno okruženje, daleko od svega što rasipa pažnju, da napiše većinu svojih novozavetnih poslanica. Poslanice Filibljanima, Efescima, Kološanima i Filimonu plod su Pavlovog boravka u Rimu. Slediti Hrista traži od čoveka da se vežba u samoodricanju. Pavle je sebi stvarao neprijatelje i prijatelje u jednakoj meri. Mnogo puta suočio se sa sudom stojeći pred carevima i imperatorima, od kojih je većina bila protiv njega i njegovog rada.

U vreme Pavlove posete, Rim je vladao svetom. Bio je to centar biznisa, politike i vojne moći. Pavle se našao usred grada tako zahtevnog, a ipak tako žednog Božje Reči. Prema tome, morao je da ostvari svoj cilj. Zapisano je: „I određivši mu dan dođoše k njemu u gostionicu mnogi; kojima kazivaše svjedočeci carstvo Božije i uvjeravajući ih za Isusa iz zakona Mojsijeva i iz proroka od jutra do samoga mraka“ (Dela 28,23).

Premda je Pavle stigao u Rim u lancima, on je vršio svoju ulogu misionara. Danas mi možda nismo u lancima ili iza rešetaka. Ipak, izazovi s kojima se Pavle suočavao, nevolje kroz koje je prolazio, i koraci koje je preduzimao radi ostvarenja svojih ciljeva, nastavljaju da nas uveliko obaveštavaju o misionom radu, i kao pojedince i kao Crkvu.

ODGOVORITE

1. Koje su neke od stvari kojih moramo da se otarasimo kako bismo uspešno radili za Hrista?
2. Kako je Bog pomagao Pavlu da ostane bezbedan čak i u hladnim zatvorskim ćelijama?

Čeriti Ahieng, Homa Bej, Kenija

DA LI SE USUĐUJEŠ DA PODELIŠ SA DRUGIMA KAKO TI JE BOG POMOGAO?

ISTRAŽIVANJE (Filipljanima 1,12-14)

ZAKLJUČAK

Pavlovi lanci svedočili su o njegovoj veri u Sveto pismo i Božji plan spasenja. „I mnoga braća oslobodivši se okovima mojim većma smiju govoriti riječ Božju bez straha“ (Filipljanima 1,14). Pavle je odlučio da na muke i bolove koje je doživljavao gleda kao na prednost izgradnje carstva Božjeg. Bog je Pavlovu „nesreću“ pretvorio u sreću. I „ovo što se radi sa mnom iziđe za napredak jevanđelja“ (Filipljanima 1,12). On je bio voljan da sledi svoga Tvorca i ima poverenje u Očev plan – veru da ga Bog nikada neće ostaviti niti ga se odreći (5. Mojsijeva 31,6). Taj čin vere nadahnuo je ljude širom sveta! Ispostavilo se da su njegovi lanci bili njegovo najveće blago! Danas, naša lična istrajnost i vera u Božju ljubav prema nama tokom naših borbi, mogu poslužiti kao svedočanstvo o Njegovoj ljubavi i sili da nam pomogne dok se suočavamo sa izazovima. Da li se usuđuješ da podeliš sa drugima kako ti je Bog pomogao da odneseš pobedu u svom životu? Da li se usuđuješ da nosiš Božju vest o spasenju? Ti imaš prilike da se menjaš. Da li se usuđuješ?

RAZMOTRITE

Napišite svoje svedočanstvo i istaknite ključne trenutke u svom duhovnom hodu, koji su vam zaista mnogo značili?

- Držite svoje pisano svedočanstvo pri ruci i potražite priliku da ga podelite sa jednom osobom ili grupom.
- Izvršite istraživanje na internetu ili u crkvi da biste pronašli mogućnosti da širite jevanđelje odlaženjem na misionarska putovanja ili u lokalnoj zajednici.
- Pozovite prijatelja da provede izvesno vreme s vama i pri tom se zainteresujte za njegovo lično putovanje sa Bogom. To vašem prijatelju može pružiti priliku da podeli Božju vest sa drugima. A možda će to biti tačno ono što je i vama potrebno da čujete kako biste se duhovno ohrabрили!
- Nacrtajte neki crtež kao molitvu Bogu. Upotrebite razne boje kako biste slicu učinili živopisnijom. Pokažite Bogu šta vam je u srcu, i svoje ideje o tome kako želite da svedočite za Njegovo carstvo.
- Napravite snimak koji će uhvatiti ono što činite da biste podelili sa drugima Božju vest. To može biti slika nekog omiljenog mesta do kojeg želite da doprete svojom veću, biblijski materijali, ili gitara koju koristite u muzičkoj službi. Budite kreativni! Postavite svoj snimak na Instagram ili Fejsbuk: #Cqdaretoshare.

POVEŽITE

Marko 16,15-19; Psalam 96

Elen G. Vajt, U potrazi za boljim životom, pogl. 42; isto, str. 473 orig.; Pouke velikog Učitelja, str. 339-341 orig.

Kasi Ficpatrik, Linkoln, Nebraska, SAD

Pouka 2

Od 7. do 13. oktobra. 2017.

Sukob

*»Jer se zakon daje preko Mojsija,
a blagodati i istina postade od Isusa Hrista.«
(Jovan 1,17)*

Pavlova Poslanica Rimljanima po strukturi podseća na dokazni esej, a kao profesor engleskog koji je ocenio stotine istraživačkih radova, posebno prepoznajem dokaznu strategiju koju Pavle koristi: mnoštvo citata iz Svetog pisma da potkrepi svoju misao, kako bi njegovi čitaoci znali da te ideje postoje i pre njega i da su deo jevrejske religijske tradicije. Pavle naporno radi na toj poslanici; ona je prilično duga i dosta komplikovana. On višestruko pokriva istu oblast. Mnogo me podseća na „Pismo iz Birmingema“ Martina Lutera Kinga, zato što King takođe piše stvarno dugo pismo puno dokaza, uz dosta truda, jer silno želi da njegovi čitaoci shvate šta je hteo da kaže.

**Strpljivo podnosite
i prihvatite one
koji možda veruju
drugačije od vas.**

ni; ona je prilično duga i dosta komplikovana. On višestruko pokriva istu oblast. Mnogo me podseća na „Pismo iz Birmingema“ Martina Lutera Kinga, zato što King takođe piše stvarno dugo pismo puno dokaza, uz dosta truda, jer silno želi da njegovi čitaoci shvate šta je hteo da kaže.

Pošto sam celog svog života adventista sedmog dana, a sada sam uveliko sredovečan, često sam viđao kako se ljudi bore sa konceptom opravdanja verom. Na ličnom planu, video sam kako članovi crkve žestoko raspravljaju povodom toga da li bi verovanje u opravdanje verom moglo dovesti do zamisli da je greh neizbežan, pa stoga – na izvesnom nivou – prihvatljiv. Na nivou kongregacije, zapazio sam da je ta doktrina toliko uznemirila članove crkve da su napustili svoje crkve kako bi potražili druge vernika čije je tumačenje Pisma, posebno opravdanje verom, sličnije njihovom. Na nivou denominacije, proučio sam deo istorije Adventističke crkve koji pokazuje da je taj problem bio prisutan još 1888. na zasedanju Generalne konferencije u Mineapolisu i prouzrokovao priličan raskol u vođstvu Crkve. Za sotonu verovatno predstavlja veliko zadovoljstvo kad posmatra kako ta divna doktrina koja menja život može isto tako da izazove neslogu.

Ne mislim da je Pavle želeo da podstakne sukob mišljenja – sasvim suprotno. Pri kraju ove poslanice on piše: „Dužni smo mi jaki slabosti slabijeh nositi, i ne sebi ugađati.“ Potom nastavlja i kaže: „Zato primajte jedan drugoga kao što i Hristos primi vas na slavu Božiju“ (stih 7).

Dok budete čitali sledeće pouke, imajte na umu Pavlov savet. Strpljivo podnosite i prihvatite one koji možda veruju drugačije od vas. Smatram da je jedan aspekt vere i to da Bog, u svojoj milosti, nastavlja da radi sa svojom decom i da njegov Sveti Duh uvek tako deluje da vodi većoj duhovnoj svetlosti. Ako drugi ne veruju kao vi, znajte da Božji Duh još nije dovršio svoje delo u njima, ili u vama.

Renard Doneskej, Kin, Teksas, SAD

ZAKON JEVREJA?

DOKAZ (Dela 15,8-10)

Ne

Neki hrišćani se danas pitaju u kojoj bi meri trebalo da sledimo jevrejski zakon. U dobrom su društvu. I naši hrišćanski očevi takođe su postavljali to pitanje, smatrajući se ipak Jevrejima. U knjizi Dela apostolska vidimo nove članove hrišćanske vere kako se bave istim pitanjem. Odgovor dolazi iz Pavlovih usta, koji kaže: „I Bog, koji poznaje srca, posvjeđoči im i dade im Duha svetoga kao i nama, i ne postavi nikakve razlike među nama i njima, očistivši vjerom srca njihova“ (Dela 15,8-10). Taj „jaram“ bio je jevrejski zakon koji su oni držali.

Petar kaže da je jaram jevrejskog zakona bio nešto što „ni ocevi naši ni mi mogosmo ponijeti“ (stih 10). To bi trebalo da bude pouka za nas kao današnje hrišćane. Čak i osnivači naše Crkve, čak i oni koji su najveći deo svog vremena provodili sa Isusom Hristom u telu, čak su i oni lično priznavali da ne mogu da nose jaram jevrejskog zakona. Ako je njima bilo teško da drže takav zakon, sigurno je da bi isto bilo i sa nama.

Isus je došao da spase sve ljude. Isusova blagodat, milost i beskrajna ljubav bili su namenjeni svim ljudima bez obzira na rasu, boju kože, društvene običaje, itd. Jevreji su dugo mislili da su oni jedini vredni da budu korisnici Božje ljubavi i blagoslova. Oni su verovali da su drugi ljudi – neznabošci i izvesno mrvski Samarjani – bili izvan Božjeg vidokruga i da Jevreji tako i treba da se ophode prema njima. Mnogi su mislili da je jedini način da neznabošci budu prihvaćeni od Jevreja da oni sami prihvate sve jevrejske običaje i praksu, ali to nije bilo tako. Hristos je došao da podjednako spase neznabošce i Jevreje. I to jednostavno zato što smo svi Božja deca. On nas sve bezgranično voli, i ta ljubav nadilazi razne običaje i zakone Jevreja, kojih su se oni tako očajnički držali.

Iako nam izgleda da je lako prihvatiti da je Bog došao da spase sve ljude, Jevreje i neznabošce (najposle, Pavle je skoro u potpunosti radio za spas duša neznabožaca), Jevrejima toga doba bilo je teško da s tim izađu na kraj. Možda i mi kao moderni adventisti imamo poteškoća da prihvatimo druge koji ne usvajaju tradicionalne običaje adventista. U takvim slučajevima moramo imati na umu da Bog spasava u potpunosti i do krajnjih granica.

ODGOVORITE

1. Da li mi kao adventisti ponekad mislimo o drugim religijama, drugim denominacijama i drugim životnim stilovima isto kao što su Jevreji mislili o neznabošcima u Isusovo doba?
2. Gde bi trebalo povući crtu kad je reč o prihvatanju drugih u crkvu, i o običajima ljudi s kojima se možda ne slažemo?
3. Kako možemo odbaciti ljude u crkvi zbog njihovog načina života i prakse, a da im ipak kao hrišćani pokažemo Božju ljubav?

Andre Doneskej, Kin, Teksas, SAD

Bogati mladić (Matej 19,17)

Isus je došao na ovu zemlju svestan poteškoće s kojom će se Jevreji i nezabošci suočavati da prihvate ne samo Njega kao svog Spasitelja nego i da prihvate jedni druge u zajedništvo vernika. Razgovor između Isusa i bogatog mladića daje nam uvid u ovu dihotomiju. Bogati mladić najpre pita Isusa u Matej 19,16: „Učitelju blagi! kakvo ću dobro da učinim da imam život vječni?“ Ovaj čovek je tragao za nečim „dobrim“ što bi mogao učiniti da dobije spasenje. Pitanje koje je postavio bilo je zasnovano na pogrešnom razumevanju levitskog zakona kojeg se jevrejski narod godinama držao. Kad je Bog ustanovio praksu prinošenja žrtava u Edemu (1. Mojsijeva 3,21) koja se nastavlja kroz Mojsijevo doba (3. Mojsijeva 1), On je nameravao da svom narodu podari simbol koji će ih voditi veri dok budu nastojali da ostvare zajednicu sa Bogom.

Žrtvovanje jagnjeta bez mane simbolično je ukazivalo na Jagnje „koje je zaklano od postanja svijeta“ (Otkrivenje 13,8). Međutim, tokom stotina godina prinošenja žrtava, oni su izgubili iz vida pravo značenje onoga na šta je jagnje bez mane upućivalo. Umesto da svoju veru i nadu nalazi u Isusu, Božji narod se usredsređivao na čin žrtvovanja jagnjeta kao na sredstvo spasenja. Otuda je i bogati mladić imao takav pristup spasenju – pomoću „dobrih dela“. On je tražio od Isusa da mu objasni postupni proces u ispunjavanju njegovog dela ugovora. Isus dovodi u pitanje njegovu definiciju dobra, rekavši: „Zašto me pitaš o tome šta je dobro? Postoji samo Jedan koji je dobar (engl. prev.)“

Odgovarajući bogatom mladiću na taj način, Isus diskretno stavlja pred njega izazov i aludira na činjenicu da nijedno dobro delo ne može grešnika dovesti bliže spasenju. Ipak, Isus i dalje uzdiže visoko zakon ili zapovesti, zaključujući: „A ako želiš ući u život, drži zapovijesti“ (stih 17b).

**Sam Bog nam
pokazuje da
su vera i dela
neodvojivi.**

Unutarnje nasuprot spoljnom (Jevrejima 8,6)

Kada je rana crkva počela da se rve sa pitanjem šta znači biti Isusov sledbenik, pojavila se jasnija slika o Božjem planu spasenja. Autor poslanice Jevrejima piše o tom pojašnjenju: „A sad dobi /Isus/ bolju službu, kao što je i posrednik boljega zavjeta, koji se na boljijem obećanjima utvrdi.“ Ako postoji bolji zavet zasnovan na boljim obećanjima, mora da postoje i prekršen zavet i obećanje koji su prethodili boljem zavetu. Mi počinjemo da shvatamo ta dva zaveta otkrivena u sledećim stihovima. Prvi zavet, ili stari zavet, bio je spoljni prikaz (fizičko žrtvovanje jagnjeta) onoga što treba da proizvede unutarnju promenu (lično saznanje o Božjem spasenju i verovanje u to). Jevrejima 8,7 nam govori da postoji propust u starom zavetu: Božji narod ga nije održao.

Međutim, Bog je u svojoj beskrajnoj mudrosti i milosti obezbedio bolji zavet, novi zavet. Taj zavet biće ispisan u srcu Njegovog naroda (Jevrejima 8,10). Bog je izvršio pomeranje sa starog zaveta, koji je spoljnim činom trebalo da proizvede promenu, na jedan novi zavet koji je otpočeo unutarnjom promenom (zakon Božji ispisan u srcu Njegovog naroda) koja će zauzvrat proizvesti spoljni dokaz o držanju zakona. Otuda, dok Bog ispisuje svoj zakon u našem srcu, mi ispunjavamo zakon ne u cilju zadobijanja spasenja, već zato što smo već spaseni verom u Isusa.

Gde je ravnoteža?(Otkrivenje 12,17; 14,12)

Do sada smo videli da je Bog ustanovio novi zavet zato što Njegova deca nisu održala stari zavet. Kako je rana crkva na saboru u Jerusalimu uravnotežila novi zavet sa Božjim zakonom? Jedan od načina na koji su mogli to da posmatraju bio je očima Jovana – pisca Otkrivenja. Prognanom na ostrvo Patmos, Jovanu je omogućeno da donekle sagleda Božji presto kao niko ranije. Jovan je video grupu ljudi koji su ispoljavali dve jasne karakteristike. Ta grupa je držala zapovesti Božje i imala svedočanstvo Isusovo (Otkrivenje 12,17). Kasnije u Otkrivenju 14,12 ta grupa drži zapovesti Božje i ima veru u Isusa. Jovan vidi odgovor na vekovno pitanje vere i dela, pitanje o tome da li neznabošci moraju ili ne moraju postati Jevreji da bi bili hrišćani. Sam Bog nam pokazuje da su vera i dela neodvojivi. Oni koji istinski drže zapovesti Božje doživeli su unutrašnju promenu pomoću delovanja Svetog Duha u njihovom srcu, koje proizvodi veru u Isusa. Vera u Isusa, vera u žrtvu na krstu, daje pokajanom verniku nadu na spasenje i proizvodi u njemu/njoj dobra dela koja teku poput izvora sa planske padine.

ODGOVORITE

1. Kakvu sličnost vidite između bogatog mladića i sebe?
2. Kako danas izgleda uravnotežavanje novog zaveta i dela?
3. Postoji li neko u vašem životu kome se ustežete da govorite o jevanđelju zbog vaših kulturnih ili religijskih razlika? Zašto?

Majkl Gibson, Berijen Springs, Mičigen, SAD

„Ovaj metod objavljivanja jevanđelja bio je karakterističan za rad apostola u celokupnoj njegovoj službi među neznabošcima. Pred njima je uvek uzdizao golgotski krst. U kasnijim godinama svoga iskustva izjavio je: „Jer sebe ne propovedamo nego Hrista Isusa Gospoda, a sebe same kao vaše slugе Isusa Gospoda radi. Jer Bog, koji reče da iz tame zasvetli videlo, zasvetli u srcima vašima na svetlost poznanja slave Božje u licu Isusa Hrista.“ (2. Korinćanima 4,5,6)¹

„Misao da se nama pripisuje Hristova pravednost, ne zbog bilo kakve zasluge s naše strane, već kao dar od Boga, dragocena je misao. Neprijatelj Božji i čovekov nije voljan da se ta istina jasno iznosi, jer zna da će njegova moć, ukoliko narod u potpunosti prihvati tu istinu, biti skršena. Ako bude mogao da kontroliše umove tako da sumnja, neverovanje i tama budu sastavni deo iskustva onih koji tvrde da su Božja deca, on će moći da ih savlada iskušenjem.

Trebalo bi podsticati jednostavnu veru koja Boga drži za reč. Božji narod mora imati onu veru koja se oslanja na božansku silu: „Jer ste blagodaću spase-ni kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božij“ (Efes-cima 2,8). Oni koji veruju da im je Bog Hrista radi oprostio grehe neće propustiti, uprkos iskušenjima, da istraju u dobroj borbi vere. Njihova vera bivaće sve snažnija sve dok svojim životom, kao i delima, ne budu bili u stanju da izjave: „Krv Isusa Hrista... očišćava nas od svakoga grijeha“ (1. Jovanova 1,7).²

„Gospod Isus je naša sila i sreća, veliko skladište odakle u svakoj prilici ljudi mogu crpiti snagu. Ako proučavamo o Njemu, govorimo o Njemu, bivamo sve više u stanju da Ga posmatramo – ako iskoristimo Njegovu blagodat i primimo blagoslove koje nam On nudi, imaćemo nešto čime da pomognemo drugima. Ispunjeni zahvalnošću, mi prenosimo drugima blagoslove koji su nam besplatno dati. I tako, primajući i dajući, mi rastemo u blagodati, a bogata struja proslavljanja i zahvalnosti neprestano teče s naših usana, blagi Isusov Duh podstiče zahvalnost u našem srcu i naše duše se uzdižu sa osećanjem sigurnosti. Sveprisutna, neiscrpna Hristova pravednost postaje verom naša pravednost.“³

ODGOVORITE

1. Zašto pretpostavljate da neko od nas kao da automatski veruju, dok su drugi više skeptični?
2. Da li imate potpunu veru u Isusa Hrista, ili se ta vera ponekad pretvara u nešto više od nade?

Saša Doneskej, Kin, Teksas, SAD

1.Elen G. Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 208.209 orig.

2.Ellen G. White, Gospel Workers (1915), p. 161.

3.Ellen G. White, Our Father Cares, p. 219.

ORUŽJE VIDELA

PRIMENA (Dela 15,5-29; Rimljanima 13;14)

Sr

Biblija nas podseća da su se čak i Jevreji rvali sa idejom o opravdanju verom. U svojoj nebrizi mi zaboravljamo da nemamo sile da spasemo sami sebe. Da imamo, to bi značilo da je Isus uzalud umro (Galatima 2,21). Mi ne možemo hodati stazom pravednosti bez Božjeg vođstva, ali ne treba da brinemo jer nikada nismo prepušteni sami sebi. Nepoznata budućnost je mračna, ali On je svetlost koja blista na našem dugom i opasnom putu. Koji su sledeći koraci da bismo se kretali napred uprkos tami pred sobom?

Uzmite svoju opremu. U Rimljanima 13,12 stoji: „Noć prođe a dan se približi: da odbacimo dakle sva djela tamna, i da se obučemo u oružje vidjela.“ Najčešće sami donosimo odluke ne savetujući se sa Bogom. Učinite svoj prvi korak u danu smislenim, molite se da vas Sveti Duh vodi u svim vašim mislima i odlukama. Uzmite „oružje vidjela“, i imaćete mir, znajući da Bog sve drži pod kontrolom, jer „duhovno mudrovanje život je i mir“ (Rimljanima 8,6).

Upotrebite svoj kompas. Bog nam je ostavio vrhunsko sredstvo za određivanje pravca: Bibliju. Predano se udubite u njegovu Reč da biste otkrili odgovore. Prema Pavlu, sva naša verovanja su stvar između nas i Boga i treba da budu vođena verom (Rimljanima 14,22.23). Preispitajte svoje verovanje u skladu sa odgovorom koji vam je On svojom rukom stavio u srce. Imajte na umu da bi trebalo da pomažete drugima na svom putu, ali pazite da svoje uverenje ne namećete silom bilo kome.

Potražite vodu. Prilikom putovanja kroz pustiju, biljke i životinje su znak da u blizini postoji izvor. Voda je prvo što treba obezbediti radi preživljavanja. Tražite svakodnevno „izvor vode žive“ (Jeremija 17,13). Isus je ženi na studencu rekao da nikada ne bi ožednela kada bi posedovala živu vodu, Svetog Duha (Jovan 4,14). Hrišćani danas mogu napredovati ako imaju na umu reke žive vode koje utiču u naše srce.

U knjizi Dela apostolska 15,9 Petar kaže: „I ne postavi /Bog/ nikakve razlike među nama i njima, očistivši vjerom srca njihov.“ Mi ne moramo da nosimo breme pravednosti na sopstvenim plećima, zato što Božja blagodati pokriva naše nedostatke. Opravdanje verom neverovatan je Božji dar; sve što mi treba da učinimo jeste da ga prihvatimo.

ODGOVORITE

1. Zašto je opravdanje verom tako bitno? Šta Jakov kaže o veri i delima?
2. Ima li trenutaka u vašem životu kad ste zaboravili da pokažete veru u Božje planove? Imajući ovo na umu, kako možete pomoći onima sa istim stavom?
3. Jeste li ikada pokušali da nekome namećete Boga ili svoja verovanja? Kako možete izgraditi drugačiji pristup?

U dvadeset prvom veku još uvek ima onih koji se radije drže jevanđelja ljudskog porekla nego božanskog. Pavle je, pišući Galatima, ukazao na istu grešku u njihovom vremenu. On piše: „Čudim se da se tako odmah odvrćete na drugo jevanđelje od onoga koji vas pozva blagodaću Hristovom, koje nije drugo, samo što neki smetaju nas, i hoće da izvnu jevanđelje Hristovo“ (Galatima 1,6.7). U ranoj crkvi mnogi su verovali da neznabošci moraju najpre da se obrate u jevrejstvo da bi bili spaseni. To je kasnije opovrgnuto; međutim, mislim da je čak i danas – u 2017. godini – ljudima bliska ideja da svako mora najpre da postane adventista da bi bio spasen.

Naš Bog nam je poverio misiju da govorimo o Njegovoj ljubavi svim ljudima – bez obzira da li su oni obraćeni ili nisu.

Mislim da neki neadventisti nasleduju na grešna shvatanja koja iznose mediji da je crkva nešto poput kulta. Postoje pravila i odredbe, propisi o odevanju, određeni raspored vremena, itd. I ako se udaljite od iznetih smernica, bivate odbačeni. Ima mnogo aspekata naše crkve koji mogu podsećati na kult. Idemo u crkvu subotom, čime se razlikujemo od

drugih, ne jedemo svinjsko i neka od popularnih vrsta mesa, i tako dalje. Međutim, najveća sličnost ogleđa se u tome koliko smo zatvoreni kad je reč o autsajderima.

To je skoro kao da se u našoj glavi pokrene crveni alarm kad čujemo reč „neadventista“, a zapravo bi u tome trebalo da vidimo pruženu priliku. „Neadventista“ se ne prevodi kao neznabožak. To može značiti hrišćanin, neko ko ne pripada određenoj denominaciji, ili pak neko ko traži odgovore i još nije prišao nijednoj religiji. Božja ljubav i spasenje na zasnivaju se na tome da li ste se ili niste potpisali na kartici za krštenje. Njegova ljubav ne zna za granice – ona prolazi i iza zatvorenih vrata naših crkava.

Znam da ćemo mi one koji nisu vernici, a došli su u crkvu, pozdraviti i nasmešiti im se, ali šta se dešava izvan crkve? Učili su nas kao decu da uvek prikazujemo Isusa svojim rečima i postupcima – tj. da svedočimo. Da li je to suviše ako pređemo granice svedočenja i pokušamo da se s njima sprijateljimo?

Mi služimo Bogu koji je milostiv, dobar, pun ljubavi i spreman da oprostí – On je zaista neverovatan. Mi Mu služimo i volimo Ga, i čeznemo za danom kada ćemo Ga videti licem k licu. Naš Bog nam je poverio misiju da govorimo o Njegovoj ljubavi svim ljudima – bez obzira da li su oni obraćeni ili nisu.

ODGOVORITE

1. Koliko sam puta u svom svakodnevnom životu propustio priliku da odem dalje od svedočenja i sprijateljim se s nekim ko nije adventista?
2. Šta mogu da učinim kako bih onima oko sebe ukazao na Božju ljubav i Njegove raširene ruke spremne svakoga da prime?
3. Zašto mislim da je u redu/ili ne da prihvatim Isusa a da prethodno ne postanem „Jevrejín“?

ZAVETI – NEKAD I SAD

ISTRAŽIVANJE (1. Mojsijeva 17,10; 3. Mojsijeva 12; Matej 15,6; Dela 15,1-12)

Pe

ZAKLJUČAK

Iako je Pavle u svojim poslanicama punim žara i ponekad teško shvatljivim objasnio tenziju između zakona i blagodati, neki hrišćani su imali pitanja. Jedno, na primer, glasi: „Ako se spasavam samo verom u Isusa, koji deo zakona treba ipak da držim? Drugo je: „Kako da se ophodim prema nekome ko tvrdi da je vernik, ali čije su ideje i postupci daleko od onoga što ja smatram istinom, i od verskih običaja za koje mislim da su bitni?“ Odgovor je da svoj pogled čvrsto držimo upravljen na Isusa, Njegovu dovoljnost i Njegovu obećanu silu Duha, što je neophodno za pobedu.

RAZMOTRITE

- Analizirajte neki ugovor udruženja vlasnika stanova (ili sopstveni ukoliko ga imate). Rezimirajte odgovornosti vlasnika stana ili odbora udruženja vlasnika stanova. Po čemu je takav ugovor sličan ili različit od Božjeg ugovora /zaveta opisanog u 1. Mojsijevoj 6,18; 15,18; 17,10, itd.?
- Nacrtajte šemu svetinje i trema, uključujući sav namštaj, i koristeći olovke različitih boja da biste beležili postupke i pokrete prvosveštenika na Dan pomirenja.
- Proučite engleski prevod poglavlja u Mišni pod naslovom „Šabat“, rabinska pravila koja su bili na snazi u Isusovo vreme. (Pogledajte link u daljem tekstu). Pokušajte da dokučite često iskrene pobude rabina prilikom formulisanja tih smernica. Prema Isovim rečima (Matej 15,6), mnoge od tih tradicija predstavljale su izopačenje Božjih zakona. Evo linka za poglavlje u Mišni: <http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/Talmud/shabbat7.html>
- Pokrenite diskusiju na društvenim medijima o tekstu u knjizi Dela apostolska 15,1-12, u kome se govori o odluci Jerusalimskog sabora o tome šta da se zahteva od neznabožaca umesto Mojsijevog zakona. Stih 20 navodi samo četiri zahteva (uzdržavati se od stvari žrtvovanih idolima, od seksualnog nemoralna, od zadavljenog i od krvi). Zašto tih četiri, a ne više?
- Pokrenite diskusiju na društvenim medijima o prethodnom odlomku; budući da su tri od četiri zabrane donete na saboru zaista neprimenjive u današnjem zapadnom hrišćanstvu, da li bi Pavle izabrao neke druge zabrane (četiri na broju) kada bi danas propovedao? Ako je to slučaj, koje bi to zabrane mogle biti?
- Zamislite sudski proces protiv onih koji uče 3. Mojsijeva 12, gde se izgleda vrši diskriminacija kad je reč o ženskim bebama, čijim je majkama bilo potrebno dva puta više vremena za očišćenje posle porođaja nego majkama muških beba.
- Napišite strofu od četiri reda sa rimom u kojoj ćete objasniti razliku između zakona i blagodati.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, str. 395 i dalje

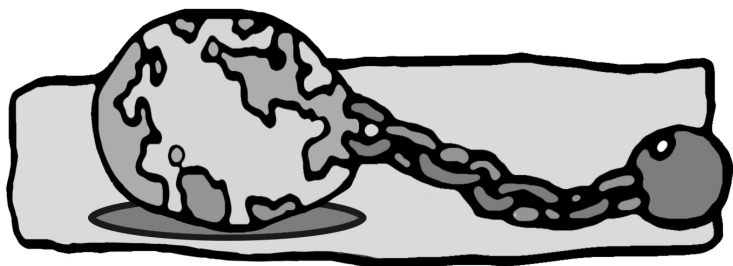
Mejlen Šurč, *Rendton, Vašington, SAD*

Pouka 3

Od 14. do 20. oktobra 2017.

Stanje ljudskog roda

*»Jer svi sagriješiše i izgubili slavu Božiju.«
(Rimljanima 3,23)*

Jedne hladne zimske noći vozio sam iz koledža prema kući roditelja svoje devojke da bih s njima proveo novogodišnje večer. Prvi put sam tada imao časove u tom semestru. Studirao sam mašinstvo i trebalo mi je još nešto da ispolažem da bih diplomirao. Kad sam bio dete, moj učitelj iz osnovne škole rekao je mojim roditeljima na jednom sastanku učitelja i roditelja: „Riki nikada neće uspeti na polju matematike.“ Osmehnuo sam se razmišljajući o celoj toj situaciji, i prilično se ugodno osetio što sam bio u stanju da uspem.

Dok sam vozio, ponestalo mi je daha i ja pomislih: „O, ne, ne opet.“ Od rođenja sam patio od astme. Nekih dana mi je bilo bolje, ali kako su godine prolazile, nije izgledalo da ću se toga osloboditi. Što sam se više približavao kući, sve sam više gubio kontrolu nad disanjem. Odlučio sam da nešto preduzmem i uputio se ka hitnoj pomoći. Kad sam stigao u bolnicu, potpuno sam izgubio kontrolu nad disanjem a moj lek za prvu pomoć nije delovao.

Osoblje za hitne slučajeve smesta me je preuzelo i otpočelo tretman. Činilo se da ništa ne deluje i počeo sam da brinem. Lekari su takođe bili zabrinuti; nisu znali šta da čine. Stigla je i moja majka, govoreći mi da izdržim. Prvi put u svom životu osetio sam da više ne mogu da se borim. Kazao sam Bogu da odustajem, a ako On hoće da pomogne, onda je ovo pravi čas. To stanje kontrolisalo je ceo moj život, i u tom trenutku sam shvatio da ne mogu da se borim sam. Ako Bog ne bude intervenisao, ja ću umreti.

Moja majka je prišla i pružila mi bocu vode. Uzeo sam gutljaj i dva minuta kasnije se zakašljao. Nisam mogao da poverujem. Udahnuo sam vazduh i izdahnuo i, na moje veliko iznenađenje, disanje se povratilo. Lekari su uleteli u moju sobu, zapanjeni, ne verujući ono što vide.

Svi smo mi rođeni u grešnom stanju. Greh nam sputava duh, obuzima naše misli i ometa naš hod. Psalmista David piše: „Gle, u bezakonju rodih se, i u grijehu zatrudnje mati moja mnom“ (Psalam 51,5). Staje čovekovo je takvo da iziskuje intervenciju nekog ko je moćan. Mi ga ne možemo lečiti po sopstvenom nahođenju, niti je to nešto od čega se možemo sakriti. Što se nas tiče, neophodan je stav predanja, trenutak saznanja da to ne možemo nositi sami, i razumevanja da ćemo, ukoliko Bog sada ne interveniše, sigurno umreti. Dobra vest glasi da Bog stoji tamo spreman da vas prihvati takve kakvi jeste i da vam podari novi život. Hoćete li Mu predati svoj život danas?

Mi ga ne možemo lečiti po sopstvenom nahođenju, niti je to nešto od čega se možemo sakriti.

Ko je sagrešio? (Rimljanima 3,23)

Pošast greha je tako dalekosežna da nijedna osoba nije pošteđena njenog gvozdenog zagrljaja. Svako rođen od žene podlozan je iskušenju da pogreši, ili posledicama koje slede. Psalmista David izjavljuje: „Gle, u bezakonju rodih se, i u grijehu zatrudnje mati moja mnom“ (Psalam 51,5). Teško je to zamisliti, ali uticaj greha prisutan je čak u embrionskoj fazi našeg života. Niko nije izuzet od greha. „Jer svi sagriješiše i izgubili slavu Božiju“ (Rimljanima 3,23). „Nijednoga nema pravedna“ (Rimljanima 3,10). Svi koji za sebe izjavljuju da su rođeni pravedni moraju priznati da naš DNK pri rođenju otkriva crte naše sebične prirode. Mi smo u suštini grešnici usled greha naših praotaca i čitavih naraštaja. Naši prvi roditelji učinili su ključnu grešku koja je prouzrokovala dodatni efekat u našim danima. Generacije za generacijama bile su pogođene posledicama njihovog greha.

**Moramo imati
poverenja u
Njegovo obećanje
da će nam oprostiti
i sačuvati nas u
vreme iskušenja.**

„Zato kao što kroz jednoga čovjeka dođe na svijet grijeh, i kroz grijeh smrt, i tako smrt uđe u sve ljude, jer svi sagriješiše“ (Rimljanima 5,12)

Greh prepoznat i definisan (1. Jovanova 3,4)

Rimljanima 7,12-14 pomaže nam da jasnije vidimo problem koji imamo sa grehom. Mi služimo Bogu koji nastoji da bude pošten u svojim sudovima. On nam pruža priliku da jasno sagledamo liniju razdvajanja. Ako poznamo Božji zakon i prepoznamo Njegovu volju za nas, a idemo nasuprot Njegovim putevima, lišićemo sebe Njegove slave. Njegov zakon nije samo objava Njegovog karaktera; on isto tako predstavlja ogradu za naše spasenje. Znaćemo da li su nam putevi pogrešni, ako poznamo zakon. Ko god čini greh, prestupa zakon; jer greh je prestup zakona (1. Jovanova 3,4).

Jevanđelje je prepoznato kao dobra vest, i naše sadašnje grešno stanje nije nešto trajno. Iako smo začeti, oblikovani i rođeni u takvom stanju, Bog nudi protivotrov svakome od nas kako bismo zadobili spasenje. Bitno je razumeti da se spasenje ne dobija delima kojima se možemo pohvaliti i misliti da su ona rezultat naših napora, nego verom u Isusa Hrista. Upravo je Isus Hristos došao na ovaj svet da spase grešnike, a pisac Poslanice, Pavle, smatra sebe najvećim grešnikom. Ako se Pavle smatra najvećim grešnikom, ko se onda može spasti? I kako? U Mateju 19,25 učenici postavljaju isto pitanje. Ko se može spasti? Svakol! Kako se možemo spasti? „Jer ste blagodaću spaseni kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božij“ (Efescima 2,8).

Samo verom (Efescima 2,8)

Sola fide je latinski izraz za „samo verom“. Reformator Martin Luter, u svom nastojanju da napravi jasnu razliku između Rimokatoličke crkve i protestantskog pokreta, istakao je aspekt opravdanja verom. Mnogi će ustvrditi da su naša dela sastavni deo našeg spasenja. Spasenje dugujemo Isusovoj žrtvi za ljudski rod. Čovek ne može svojim trudom postići ono što je Isus učinio za nas na krstu, ali ako cenimo žrtvu koju je On prineo za nas, to nas podstiče da u životu ispoljavamo ljubav prema Njemu. Mi se opravdavamo jedino verom. Jevrejima 11,1-12 daje nam sliku pojedinaca u Božjoj Reči koji svoja postignuća duguju veri. Njihova dela, prema Svetom pismu, idu za njima, ali ta vest pomaže da se razume da je vera jedini ključ u tom smislu. Doktrina *sola fide* naučava da je grešnicima dovoljna vera u Hrista da bi bili prihvaćeni od Boga, ubrojani u Njegov narod, i opremljeni motivima pouzdanja, zahvalnosti i ljubavi prema Bogu, iz čega treba da proisteknu dobra dela.

Mogu li svi biti pravedni?

Svi koji prihvate Hrista kao svog ličnog Spasitelja imaju priliku da budu otkupljeni. Mi nikada nećemo postati pravedni zahvaljujući svojim zaslugama. Naša pravednost je zaslužena Isusovom žrtvom na Golgoti. Isus je zauzeo naše mesto, čime nam je omogućen dar pravednosti. Mi postajemo dostojni zahvaljujući Hristovoj smrti. „Jer onoga koji ne znadijaše grijeha nas radi učini grijehom, da mi budemo pravda Božija u njemu“ (2. Korinćanima 5,21).

Kad poverujemo u Hrista, On uzima naše grehe i opravdava nas pred Bogom. Naši gresi bivaju položeni na Hrista. Mi verujemo da svojom odlukom da se obratimo, prebacujemo svoju nedostojnost na Hrista i zamenjujemo je za Njegovu pravednost. Isus je primio kaznu za naše grehe i On je uvek ispoljavao vernost i još uvek je ispoljava kad je reč o spremnosti da nas spase. Moramo imati poverenja u Njegovo obećanje da će nam oprostiti i sačuvati nas u vreme iskušenja.

Svi su sagrešili, ali i svi mogu biti spaseni.

ODGOVORITE

1. Ako je svaki pojedinac rođen i oblikovan u bezakonju, prema Svetom pismu, kako se onda možemo spasti?
2. Definišite greh. Koliko je ljudi iskusilo greh?
3. Opišite proces kako bivamo proglašeni pravednim.

Pol Grejam, Bouvi, Merilend, SAD

Pohlepa je u srcu svakog čoveka. Svako teži da dobije nagradu za dela koja je učinio, ma koliko to bilo minimalno. U Rimljanima 3,23 Pavle podvlači naše nedostatke kad govori da „svi sagriješite i izgubili slavu Božiju“. Ipak, kroz celu knjigu, Pavle pokazuje kako Bog još uvek nudi nagradu onima koji se obraćaju Njemu i kaju za svoje grehe.

Taj dar je naš, samo treba da ga uzmемо.

Sem toga, „primeri iz Božje reči, koji uzdižu stvarno pokajanje i poniznost, otkrivaju duh priznanja u kome nema izgovora za greh niti pokušaja samoopravdanja“.¹ Pavle ohrabruje svoje čitaoce da iskoriste „bogatstvo njegove dobrote i krotosti i trpljenja, ...znajući da /ih/ dobrota Božija na pokajanje vodi“ (Rimljanima 2,4).

Tada, „ponizno i skrušeno srce, promenjeno pravim pokajanjem, uvažava Božju ljubav i cenu Golgote; i kao što sin priznaje milostivom ocu, tako će i iskreni pokajnik izneti sve grehe pred Boga.“² Dakle, postoji cena za obećanu nagradu.

Bog želi da Mu se predamo. Ipak, „Bog neće prihvatiti priznanje bez iskrenog pokajanja i promene. U životu treba da postoje odlučne promene; sve što vređa Boga treba napustiti. Ovo će biti rezultat istinske žalosti zbog greha.“³

Sveti Duh nam pomaže u tom nastojanju da se oslobodimo onoga što vređa Boga, jer „Sveti Duh nas upravo osvedočava u greh. Ako grešnik odgovori na oživljujući uticaj Duha, biće naveden na pokajanje i shvatiće važnost poslušnosti Božjim zahtevima.“⁴

Taj dar je naš, samo treba da ga uzmемо. Potčinjavajući se preobražavajućoj sili Svetoga Duha, mi krećemo pobjedničkom stazom koja nikada neće izneveriti. Stoga, šta je imam od toga? Sve!

ODGOVORITE

1. Na koje je oblasti u vašem životu Sveti Duh bacio svetlost? Da li je podstakao promenu?
2. Jeste li zaista našli vremena da priznate svoje grehe, ili još uvek tragate za izgovorima zašto ste pogrešili?
3. Razmislite: Kada ste se poslednji put udubili u značenje Hritove žrtve za vas tako da vas je to navelo da padnete na kolena u potpunom predanju? Da li je sada vreme da to učinite?

Gledis S. Gerero, Silver Spring, Merilend, SAD

1. Elen G. Vajt, Put Hristu, str. 41 orig.

2. Isto.

3. Isto, str. 39 orig.

4. Elen G. Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 52 orig.

SPozNAJTE SVOJE STANJE

DOKAZ (Rimljanima 2,1)

Ut

Neko je rekao da je prvi korak ka zdravlju postati svestan svog stanja. U prva tri poglavlja Poslanice Rimljanima, Pavle želi posebno da naglasi da „svi sagriješite i izgubili slavu Božiju“ (Rimljanima 3,23). Svi imaju tu bolest duše zvanu greh, ali nisu svi svesni ozbiljnosti svog stanja. U poglavljima 1 i 2 Pavle poistovećuje situacije u kojima se nalaze i Jevreji i neznabošci, ističući da i jedni i drugi imaju isti problem: greh. Razlog zašto Pavle mora tako da postupi jeste to što on piše crkvi u Rimu, u kojoj su prvobitno preovlađivali jevrejski hrišćani, kasnije prognani iz Rima od strane imperatora Klaudija. Međutim, posle 54. godine n.e. kad su se vratili, ustanovili su da se u vođstvu crkve sada nalaze hrišćani iz neznaboštva. Otuda tenzije koje su dolazile sa obe strane. Jevreji su smatrali da su iznad ostalih zbog svog mesta u istoriji spasenja, a neznabošci su mislili da sada oni imaju kontrolu s obzirom da je većina jevrejskog naroda odbacila svog Mesiju.

Svi imaju tu bolest duše zvanu greh, ali nisu svi svesni ozbiljnosti svog stanja.

Pavle je morao da se suprotstavi tom osuđivačkom duhu. „Zato se ne možeš izgovoriti, o čovječe koji god sudiš! Jer kojijem sudom sudiš drugome, sebe osuđuješ; jer to činiš sudeći“ (Rimljanima 2,1). To osuđivanje nekoga u crkvi koji se razlikuje od vas treba nazvati onim što jeste: grehom. Moramo se uhvatiti u koštac sa problemima s kojima se suočava naša nacija, naša crkva, mi sami u svom životu, prepoznajući da se u njihovom korenu nalazi naša grešna ljudska priroda. Baš zato Pavle objašnjava dubinu i lepotu jevanđelja u svom pismu crkvi u Rimu; upravo pri iznošenju jevanđelja Isusa Hrista mi osećamo potrebu za pokajanjem. Moris Venden kaže: Mi najpre dolazimo Hristu, a onda nam On daje pokajanje.“* Stoga Pavle u svojoj poslanici nastavlja i kaže da „dobrota Božija na pokajanje vodi“ (Rimljanima 2,4). Oslobođajuća sila jevanđelja koju nam Isus daje kao dar dolazi tek onda kad vi i ja konačno priznamo da smo bolesni. Blagodat isceljuje.

ODGOVORITE

1. Koja vam svakodnevna praksa može pomoći da postanete svesni svog pravg stanja, kao i da primite oslobađajuću silu jevanđelja?
2. Koje praktične korake crkva treba da preduzme da bi „izlečila“ svoje društvene, rasne ili „druge“ podele?

„CJ“ Klejpoul S. Kazns junior, Lorel, Merilend, SAD

* Morris L. Venden, 95 Thesis on Righteousness by Faith (Boise, ID.: Pacific Press Publishing Assoc., 2003), p. 99.

Bilo je to posle Poslednje večere, u izuzetno važnom trenutku, kada su Isusu najviše trebale podrška i molitve učenika; međutim, oni su spavali, zato što su u tom kritičnom vremenu njihova srca bila obuzeta sopstvenim telom, željama i prioritetima. Zašto? Zbog njihove grešne prirode. Isus je rekao Petru da će Ga se on tri puta odreći pre nego petao zapeva, a Petar Ga je uveravao da on to nipošto neće učiniti; ipak, kada je prvi put trebalo da posvedoči o

Isusovom imenu, on je pao; izgubio je slavu Božju usled sebičnosti koja je preovlađivala u njegovom srcu. Po svojoj prirodi, svi smo skloni grehu; a to se dešava automatski pošto smo rođeni u grehu. U Rimljanima 3,10 stoji: „Nijednoga nema pravedna.“

**Mi možemo pobediti
greh ali samo
prihvatanjem da
smo svi grešnici i da
smo spaseni Božjom
blagodaću**

Božja ljubav prema nama bila je tako obilna, a On ju je pokazao poslavši svoga jednorodnog Sina na svet da nam oprostí grehe kako bismo mogli živeti u Njemu. Upravo ovako možemo Ga proslavljati i objavljivati Njegovo ime

– odustati od sopstvenog tela i potčiniti se Hristu takvi kakvi smo, da bi On mogao da preobrazi naša srca. On nas tako mnogo voli da je voljan da to čini svakoga dana sve dok redovno dolazimo k Njemu i dopuštamo Mu da živi u nama. „Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jednorodnoga dao, da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni“ (Jovan 3,16). Premda je u našoj ljudskoj prirodi da grešimo, znamo da možemo živeti u Njemu verom. Znamo da nam Gospod, ukoliko Mu se posvetimo, može pomoći da savladamo greh, da možemo biti pobednici kroz Isusa Hrista. Mi možemo pobediti greh ali samo prihvatanjem da smo svi grešnici i da smo spaseni Božjom blagodaću. On nam je dao dar spasenja. Mi samo treba da dozvolimo Bogu da svakoga dana ostvaruje svoje delo u nama. „Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar: staro prođe, gle, sve novo postade“ (2. Korinćanima 5,17).

ODGOVORITE

1. Da li se predajem Hristu svakoga dana, dozvoljavajući Mu da živi u meni?
2. Kako mogu svedočiti o ljubavi Božjoj prema meni, i da se ne stidim jevanđelja?

Lesli Akosta, Rokvil, Merilend, SAD

KO ZNA NAJBOLJE?

MISLJENJE (Rimljanima 2, 1-3. 17-24; 3, 9-22)

Če

Jedna od mojih najboljih prijateljica u to vreme bila je katolkinja. Ona je bila tako dobra i ljubazna. Nije govorila ružne reči kao mi ostali, i jasno se sećam kako sam tada razmišljala: „Ako smo mi narod „Knjige“, a ona pripada katolicima – ljudima koji su pokušali da spreče druge da sami čitaju tu „Knjigu“, kupovali svoj put u nebo i još i danas čine pokoru – kako to da je ona bolji hrišćanin od mene?“

Zapravo, obe smo bile iste, osim kad je reč o odnosu sa Hristom. Njen je bio snažniji zato što je više vremena provodila s Njim. Njena vera u Boga, a ne njena religija, izdvajali su je od nas ostalih, i činila da ona bude bolje videlo.

Dakle, ko zna najbolje? Muslimani, Jevreji, hrišćani, hinduisti? U stvari, isto stanje koje muči mene, muči i vas. Hrišćani prave greške, a to čine i muslimani. Ljudi izgleda misle da je Hristos na krstu sve izjednačio, ali uvek je bilo tako. Pre pada, svi (a tu podrazumevam Adama i Evu) bili su savršeni. Posle pada, svi su dolazili na svet grešni. Posle Isusove smrti i vaskrsenja, svi imamo priliku da budemo spaseni. Kao ljudska bića, svi smo uvek bili u istoj neprilici. Savršen. Grešan. Spasen.

Dakle, ko zna najbolje? Bog. Bog zna najbolje zato što je On taj koji ostvaruje promenu, koji radi u svima nama kako bi izdejstvovao naše spasenje. Religija to neće učiniti. Ni društveno-ekonomski položaj. Ako smo popularni ili talentovani, ni to neće biti od pomoći. Sticanje univerzitetskih diploma neće biti od koristi. Ne vredi ni biti dobar.

Spasava nas jedino naša vera u Isusa Hrista i pruža nam priliku da čitavu večnost provedemo s Njim. Vera je uvek bila veoma bitna u ljudskom iskustvu.

ODGOVORITE

1. Šta je Jevrejima i nenabošcima bilo zajedničko u prošlosti? Da li se to danas promenilo? Da li su muslimanima i hrišćanima još uvek zajedničke iste stvari, kao nekada Jevrejima i neznabošcima?
2. Napišite da li ste poznavali nekoga ko nije ispovedao istu religiju kao vi, a ispoljavao je hrišćanske principe bolje od vas.

Šeri A. Lavdej, Bouvi, Merilend, SAD

NADA ZA NAŠU LJUDSKU PRIRODU*ISTRAŽIVANJE (Luka 18,13; Rimljanima 2,4: 3.10-18.23)***ZAKLJUČAK**

Često naša molba glasi: „Bože, budi milostiv meni grešnome!“ (Luka 18,13). Zapravo, mi se nalazimo u palom stanju, i često smo skloni grehu, ali nam Rimljanima poslanica pokazuje da postoji nada. Dobra vest jeste da mi imamo Spasitelja koji nam nudi oproštaj i blagodat, iako mi ne možemo ništa da učinimo u sebi i po sebi da to zaslužimo. Hvalimo Boga što u Njemu imamo tako dobrog Oca koji nas voli i, uprkos našem ljudskom palom stanju, teži da nas otkupi i vrati u prvobitni odnos sa Njim.

RAZMOTRITE

- Napišite Bogu molitvu o svojoj želji za obnovljenjem i ispravnom odnosu sa Njim.
- Napravite kolaž koji prikazuje ljudsko stanje pre dodira sa Isusom, i uporedni kolaž koji opisuje svojstva koja nanovo rođen vernik može da stekne u svom iskustvu.
- Napišite molitvenu listu u svom mobilnom telefonu, sa imenima pet osoba za koje želite da se molite jednom sedmično kako bi iskusili nadu u Hrista.
- Prošetajte i posmatrajte kako je priroda pogođena palim ljudskim stanjem: pročitajte Otkrivenje 21 o nadi na obnovljeno nebo i zemlju.
- Napravite intervju sa nekim ko je voljan da govori o svom prošlom životu, obeleženom zločinom, boravkom u zatvoru, zavisnostima, itd., pre nego što je stekao preobražen život u Hristu.

POVEŽITE

Luka 18,9-14.35-43

Elen G. Vajt, Pouke velikog Učitelja, str. 159-162; Čežnja vekova, poglavlje 27

Philip Yancey, What'So Amazing About Grace?

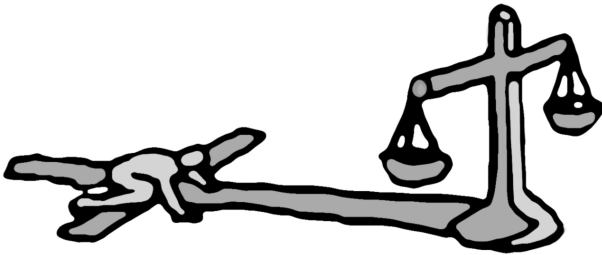
Mišel Solheiro, Edmonton, Alberta, Kanada

Pouka 4

Od 21. do 27. oktobra 2017.

Opravdanje verom

*»Mislimo, dakle, da će se čovjek
opravdati vjerom bez djela zakona.«
(Rimljanima 3,28))*

Ovo je stara priča o čoveku koji je slučajno upao u dubok suv bunar. Tamo dole bilo je mračno. Vikao je prizivajući pomoć, ali izgledalo je da nema nade. Konačno, neko je prošao pored bunara i našao način da mu pomogne. Konopac je spušten do dna. Čovek je počeo da se penje uz njega i konačno stigao do površine, zdrav i čitav.

Važno je imati na umu da je On jedini koji to može da učini za nas.

Da li bi on, na kraju krajeva, mogao da tvrdi da se spasio sopstvenim naporima tako što se uspenrao do vrha bunara? Verovatno bi mogao jer je, s obzirom na dubinu bunara, mogao ponovo da padne svaki put kad bi pokušao. Međutim, da mu ništa nije bilo dato, ni konopac ni bilo šta drugo, da li bi uspeo sam da se spase?

Među vernicima je oduvek bilo neslaganja u vezi sa spasenjem. Mnogi misle da mogu da se spasu sopstvenim naporima i dobrim delima. Ali, kad bi to bila istina, onda bismo svaki put kad pogrešimo i padnemo u greh bili izloženi smrti, s obzirom da je „plata za grijeh smrt“ (Rimljanima 6,23). Kao grešnici, mi smo „bili mrtvi zbog svojih prestupa i greha“ (Efescima 2,1, Savremeni srpski prevod). Prema tome, Biblija objašnjava da nas je Bog spasio „ne za djela pravedna koja mi učinismo, nego po svojoj milosti“ (Titu 3,5). Bog je, u svojoj blagodati i milosti, učinio sve što je neophodno da bismo mi bili spaseni. „Jer, milošću ste spaseni, kroz veru – i to nije od vas, nego je Božji dar – a ne na osnovu dela, da se niko ne bi hvalio“ (Efescima 2,8,9, Savremeni srpski prevod). „I opravdaće se zabadava blagodaću Njegovom, otkupom Isusa Hrista“ (Rimljanima 3,24). Dakle, Biblija jasno kaže da se mi spasavamo Njegovom blagodaću i milošću, a ne sopstvenim naporima.

Premda ponekad, dok težimo da živimo životom vere, doživljavamo uspone i padove, „On je veran i pravedan i oprostiće nam grehe i očistiće nas od svake nepravednosti“ (1. Jovanova 1,9, Savremeni srpski prevod). Dobra dela, iako ne mogu da nas spasu, ipak predstavljaju dokaz da zaista verujemo Bogu i dopuštamo Mu da nas suštinski promeni. Samo oni vernici koji primaju Svetog Duha (Jovan 7,38.39) i rađaju rod Duha (Galatima 5,22.23) zaista primaju Božji dar verom.

Šta bi onda trebalo da radimo da bismo primili Božju blagodat i milost? „Onda ih izvede napolje i reče: ‘Gospodo, šta treba da učinim da se spasem?’ A oni mu odgovoriše: ‘Veruj u Gospoda Isusa, i spašćeš se i ti i tvoji ukućani!’“ (Dela apostolska 16,30.31, Savremeni srpski prevod). Tražite spasenje od Boga i uzdajte se u Njega. Važno je imati na umu da je On jedini koji to može da učini za nas.

22. oktobar 2017.

OPRAVDANJE VEROM

DOKAZ (Rimljanima 3,19-28; Jakov 2,10.18; Otkrivenje 14,12)

Ne

Prema rečniku Meriem-Vebster, definicije opravdanja su sledeće: „prihvatljiv način da se nešto učini; nešto što opravdava određeni postupak; čin, proces kojim Bog opravdava, stanje opravdanosti pred Njim.“¹ Reč *opravdati* (na jevrejskom *tsaddiq*; na grčkom *dikaioo*) često se u Bibliji koristi u zakonskom ili sudskom smislu da označi pomilovanje ili oslobađajuću presudu.²

Razlog iz kojeg zakon ne može da nas opravda jasno se navodi: „Kroz zakon dolazi poznanje grijeha“ (Rimljanima 3,20). Zakon može grešniku samo da otvori oči za greh, ali ne i da ga ukloni iz njegovog života. Kako ljudi mogu biti opravdani kad su svi pod grehom? Možemo biti opravdani u Božjim očima verom u Isusa Hrista. Mi smo „besplatno opravdani njegovom milošću na osnovu otkupljenja u Hristu Isusu“ (Rimljanima 3,24, Savremeni srpski prevod). Premda smo svi krivi za kršenje Njegovog zakona, Bog nudi pomilovanje svima koji veruju u Isusa.

Štaviše, proces opravdanja otkriva kako Bog postupa s našim gresima, kao i činjenicu da nas prihvata kao one koji su pravedni u Njegovim očima. To ne znači da smo zaista učinjeni pravednima, već jednostavno da smo proglašeni pravednima. Pogledajmo neke tekstove iz Starog zaveta u kojima se vidi kako Bog opravdava sve koji veruju u Njega i oslanjaju se na Njegova obećanja.

„I povjerova Avram Bogu, i On mu primi to u pravdu“ (1. Mojsijeva 15,6). O Jovu je rečeno da je bio „dobar i pravedan, i bojaše se Boga, i uklanjaše se od zla“ (O Jovu 1,1). Pa ipak, Gospod ga je pitao: „Hoćeš li ti uništiti Moj sud? Hoćeš li Mene osuditi da bi sebe opravdao“ (O Jovu 40,3)? Jov je odgovorio: „Ušima slušah o Tebi, a sada Te oko moje vidi. Zato poričem, i kajem se u prahu i pepelu“ (O Jovu 42,5,6). Nakon što je ukorio Davida zbog greha preljube i ubistva, prorok Natan ga je proglasio opravdanim. „Tada reče David Natanu: Sagriješih Gospodu. A Natan reče Davidu: I Gospod je pronio grijeh tvoj; nećeš umrijeti“ (2. Samuilova 12,13). To je opravdanje verom – isključivo na osnovu blagodati. Pavle je govorio istinu kad je kazao da zakon i proroci svedoče da „se bez zakona javi pravda Božija“ (Rimljanima 3,21).

Kako grešnik može biti pravedan pred Bogom? Biblija kaže da grešnik može biti pravedan pred Bogom jedino na osnovu vere. „A bez vere nije moguće ugoditi Bogu“ (Jevrejima 11,6). „Mislimo, dakle, da će se čovjek opravdati vjerom bez djela zakona“ (Rimljanima 3,28; videti takođe i Rimljanima 5,1).

Međutim, ako neko krši bilo koju od zapovesti, kriv je kao da ih je sve prekršio i navlači na sebe Božji sud (Jakov 2,10). Jakov naglašava da mi svoju veru treba da pokažemo. To mora biti nešto što drugi mogu da vide, što se ogleda u dobrim delima (Jakov 2,18; videti takođe i Matej 19,17 i Rimljanima 2,13). Jakov se obraća ljudima koji tvrde da su hrišćani, a ipak svojim delima ne mogu da dokažu stvarnost svoje vere. On tvrdi da istinska vera kao rezultat uvek ima dela. Pitanje je, međutim, zašto Jakov i Pavle u svojim učenjima iznose različite ideje? Da li oni protivreče jedan drugom? Ne. Pavle naglašava koren opravdanja (veru), a Jakov plod opravdanja (dela). Pavle govori o opravdanju pred Bogom, dok Jakov govori o opravdanju pred ljudima.

Prema tome, doktrina o opravdanju verom uči nas da biti opravdan u stvari znači biti učinjen pravednim, ispravnim, svetim i prihvatljivim pred Bogom. To je Božji dar (Efescima 2,8). Spasenje se ne nalazi ni u kome drugom, samo u Isusu (Dela apostolska 4,12). Kada smo poslušni evanđelju, mi bivamo opravdani blagodaću kroz veru. Mi, adventisti sedmog dana, verujemo da smo pozvani da objavljujemo evanđelje svakom plemenu, jeziku, kolenu i narodu (Otkrivenje 14,6-12) i da pružimo primer evanđelja kroz „trpljenje svetijeh, koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu“ (Otkrivenje 14,12).

ODGOVORITE

1. Šta je izvor našeg opravdanja?
2. Šta je dokaz da smo opravdani?

Roni Rambi, Zapadna Džakarta, Indonezija

1. Merriam-Webster, s. v. „justification“, accessed July 12, 2017, <http://www.merriam-webster.com/dictionary/justification>.
2. Jonathan R. Huggins, Living Justification (Eugene, OR: Wipf & Stock Publishers, 2013), p. 21.

Šta vam spasenje pruža? (Luka 18,9-14; Rimljanima 2,14.15)

Kako čovek može da se izbavi iz vrtloga borbe ovog sveta? Odgovor na to predstavlja pravu tajnu, a Rimljanima poslanica otkriva da su neki ljudi odlučili da je reše protivljenjem Božjoj volji (Rimljanima 1,30-32), dok drugi to pokušavaju tako što slede Božja uputstva – na osnovu učenja Tore ili sopstvene savesti (Rimljanima 2,14.15). Međutim, u stvarnosti, oni koji se svom snagom protive Božjoj volji završavaju u očajanju (videti Propovednik 2,22.23), dok ovi drugi završavaju u frustraciji ili samouništenju (videti Navuhodonosora u Knjizi proroka Danila 4,28-33 i Iroda u Djelima apostolskim 12,21-23).

Velike probleme zapažamo kod onih koji odluče da se spasu ispunjavanjem Božje volje. Premda je zakon put do sreće (Psalam 1; 119), oni koji misle da ih poštovanje zapovesti čini pravednim suočavaju se sa dva problema. Prvi je naznačen u Isusovoj paraboli iz Evanđelja po Luki 18,9-14. Onaj koji je bio poslušan zakonu postao je nepravedan zato što je negovao religiju usredsređivanja na sebe.

Farisej iz te priče kaže: „Postim dvaput u nedeljji; dajem desetak od svega što imam“ (12. stih). Takva religiozna osoba žrtvuje se za Boga poslušno izvršavajući dužnosti. Nasuprot tome, druga osoba, koja se bavi vrlo nepopularnim poslom, moli se ponizno: „Bože, milostiv budi meni grješnome!“ (13. stih). Isus otvoreno kaže koju pouku ljudi treba da izvuku iz te priče. „Kažem vam da ovaj otide opravdan kući svojoj, a ne onaj. Jer svaki koji se sam podiže poniziće se; a koji se sam ponižuje podignuće se“ (14. stih).

Drugi problem ogleda se u tome što oni koji pokušavaju da žive svetim životom poštujući Božji zakon pre ili kasnije uviđaju da nikad neće moći da ispune njegove zahteve (Rimljanima 7,22-24). To ih gura u očajanje, frustraciju i samouništenje. Ako neko i dalje računa na svoja dobra dela, i ako tome posvećuje svu svoju pažnju, onda on ne sledi Božju volju, prema kojoj mi treba verom da primimo Njegov dar spasenja.

Jeftino spasenje? (Rimljanima 3,23.24.28)

Martin Luter je otkrio ključ za rešavanje tajne spasenja. Poslanica Rimljanima otvorila mu je oči za čudesno delo spasenja. Video je da niko nikad neće biti u stanju da sebe učini pravednim, dobrim i srećnim. Razlog za to je grešna ljudska priroda. Pravednost se može steći jedino na osnovu otkupljenja. Rimljanima poslanica to razjašnjava: „Svi su zgrešili i lišeni su Božije slave, ali su besplatno opravdani njegovom milošću na osnovu otkupljenja u Hristu Isusu“ (Rimljanima 3,23.24, Savremeni srpski prevod).

Jedino Bog lično može čovečanstvo da vrati u stanje prvobitne pravednosti. Isus Hristos, Božji Sin, žrtvovan je da bi postao otkup za ljudska bića i omogućio im da imaju istinski pravednu prirodu. Svako ko želi da bude pravedan može to da prihvati jedino verom. Čovek nikad neće moći da zadobije pravednost sopstvenim delima. To je dobra vest o spasenju. Isus je pravi put za svakog ko želi da bude izbaavljen iz vrtloga borbe ovog sveta i da živi pravedno, slobodno i srećno.

U kom pogledu je učenje o opravdanju verom pogrešno shvaćeno? Može li davanje Deset zapovesti da razjasni tu zabludu? U Rimljanima 3,28, Pavle tvrdi „da se čovek opravdava verom bez dela Zakona“ (Savremeni srpski prevod). Ta izjava je na mnogo načina pogrešno shvaćena. Neki ljudi spasenje doživljavaju kao nešto jeftino, jer misle da imati veru u Isusa znači biti slobodan da radiš šta hoćeš. Neki oštro osuđuju Pavla, smatrajući ga za lažnog apostola koji je hrišćanstvo učinio religijom bez pravila. U tom smislu, neki hrišćani odbacuju Pavlove spise i prihvataju samo Evanđelja.

**Video je da niko
nikad neće biti u
stanju da sebe učini
pravednim, dobrim i
srećnim.**

Duh pravila (2. Mojsijeva 20,1-17)

Druga knjiga Mojsijeva omogućava nam da razumemo kako nas to Bog čini pravednima. Bog je na gori Sinaj dao svoj zakon. Tekst u 2. Mojsijevoj 20,3-17 detaljno nabroja pravila koja Bog želi da ljudi poštuju. Međutim, da bismo razumeli duh zakona, potrebno je da čitamo 1. i 2. stih: „Tada reče Bog sve ove riječi govoreći: Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje misirske, iz doma ropskoga.“ U tom tekstu Zakonodavac se najpre predstavlja – pre nego što će izneti sadržaj zakona. Tu se jasno tvrdi da je Bog obezbedio besplatno izbaavljenje.

Drugim rečima, Bog nije od Izraelaca tražio da pokažu pravednost u ispunjavanju Njegovog zakona kao uslov da bi ih oslobodio iz Egipta. U svojoj ljubavi, Bog ih je jednostavno pozvao da Ga slede, i samo zato što su Mu verovali, On je učinio velika čuda i oslobodio ih iz ropstva. Ta činjenica pokazuje da Bog nije dao Deset zapovesti kao uslov za izbaavljenje iz Egipta. On je zahtevao samo veru. A onda, nakon oslobođenja, dao im je Deset zapovesti. To pokazuje da im je zakon dat kako bi istinski uživali u životu nakon oslobođenja (videti Psalam 19,7-11; 112; 119). Na osnovu toga, možemo razumeti da pravednost ne dolazi na osnovu dela zakona, već na osnovu vere koja menja život.

E. H. Majkl Palar, Džakarta, Indonezija

„Ima veličanstvenih istina koje su dugo bile skrivene ispod koještarija i za-bluda, a koje treba otkriti ljudima. Doktrina o opravdanju verom je nešto što su oni koji ispovedaju veru u poruku trećeg anđela izgubili iz vida. 'Pokret sveto-sti' je otišao u krajnost kad je reč o tome. Sa velikom revnošću oni su naučavali: 'Samo verujte u Hrista i bićete spaseni, ali ostavite se Božjeg zakona'. To nije učenje Božje Reči. Nema osnova za takvo verovanje. To nije dragoceni biser istine koji je Bog dao svom narodu za ovo vreme. To učenje zavodi iskrene duše. Svetlost Božje Reči otkriva činjenicu da se zakon mora objavljivati. Hri-stos se mora uzdizati, jer je On Spasitelj koji oprašta prestup, nečistotu i greh, ali koji nepokajanu dušu nipošto neće osloboditi krivice.“¹

„Dok razmatra zakon, grešnik postaje svestan svoje krivice koja mu pri-tiska savest, i on se oseća osuđenim. Jedinu utehu i nadu on tada pronalazi gledajući na krst Golgote. I tek kad se usudi da se pozove na obećanja, držeći Boga za reč, olakšanje i mir obuzimaju njegovu dušu. On viče: 'Gospode, Ti si obećao da ćeš spasti sve koji Ti prilaze u ime Tvog Sina. Ja sam samo jedna izgubljena, bespomoćna, beznadežna duša. Gospode, spasi me ili ću propasti'. Njegova vera se hvata za Hrista i on biva opravdan pred Bogom.

Međutim, iako Bog može biti pravedan, a ipak opravdati grešnika na osnovu Hristovih zasluga, nijedan čovek ne može da po-krije svoju dušu haljinom Hristove pravednosti dok svesno upražnjava grehe ili zanemaruje dužnosti. Da bi opravdao čoveka, Bog zahteva potpuno predanje srca; a da bi čovek i ostao opravdan, mora postojati stalna poslušnost, uz aktiv-nu, živu veru koja kroz ljubav radi i čisti dušu.“²

ODGOVORITE

1. Kakva se opasnost krije u tome kad vam neko kaže da je poslušan Božjem za-konu zato što se plaši da inače neće ući u Božje carstvo?
2. Mislite li da naša dela imaju ikakvu ulogu u sticanju našeg spasenja?

Endrju Teni Lijem, Airmadidi, Indonezija

1. Ellen G. White, *Selected Messages*, book 1, pp. 360, 361.
2. Ellen G. White, *Faith and Works*, pp. 99, 100.

KAD JE ODNOS PREKINUT

PRIMENA (Rimljanima 3,23.24)

Sr

U životu mladih ljudi, tema koja nikad ne prestaje da budi interesovanje je ona o međuljudskim odnosima – bilo da je reč o prijateljstvu ili ljubavi. Kad uspostavljamo odnos sa nekim, osećamo se divno. I obrnuto, ako ta veza oslabi, ako se odnosi pokvare ili prekinu, obuzimaju nas sumorna osećanja.

Na sličan način, grešna ljudska bića pate zbog narušenog i prekinutog odnosa sa Bogom. Posledica toga je da mi često bežimo od Njega. Poruka Biblije ima za cilj da poboljša narušeni odnos između Boga i čovečanstva.

Kad koristimo reč *opravdanje*, mi je primeњуujemo na grešnike. Opravdanje podrazumeva postojanje greha. Da bismo mogli pravilno da razumemo i cenimo opravdanje i spasenje, moramo prvo razumeti šta je greh i kako uopšte postajemo grešnici. Odgovor nas vodi unazad do Edemskog vrta. Kad je stvorio Adama i Evu, Bog im je dao moralnu slobodu. Oni su imali mogućnost da poslušaju ili ne poslušaju svog Tvorca. Nažalost, doneli su pogrešnu ili, bolje rečeno, katastrofalnu odluku da zloupotrebe svoju slobodu i ne poslušaju Boga.

Suprotstavljajući se Božjoj volji, Adam i Eva doneli su smrt na ovaj svet. Međutim, zahvaljujući svojoj ljubavi i moralnoj odgovornosti koju je osećao prema svojoj deci, Bog je još pre osnivanja zemlje osmislio plan spasenja (Efescima 1,4 i 2. Timotiju 1,9). Božja blagodati omogućila je našim praroditeljima da još neko vreme uživaju u životu, međutim, greh je smrt učinio neminovnom. Ali budući da je Isus postao naša zamena i smrtnu kaznu preuzeo na sebe, Bog može da nas zaštiti – nas koji tu kaznu zapravo zaslužujemo.

Opravdanje se oslanja samo na Božju ljubav i zainteresovanost za dobrobit Njegove dece na ovom svetu. U svojoj blagodati, Bog namerava da grešnicima pruži priliku da zasnuju odnos s Njim. Večni život je moguć jedino u zajednici sa Bogom, zato što je On jedini izvor života u svemiru. Opravdanje verom u Boga donosi čoveku slobodu od greha i kazne za greh.

**Opravdanje se
oslanja samo na
Božju ljubav i
zainteresovanost za
dobrobit Njegove
dece na ovom svetu**

ODGOVORITE

1. Hoću li izabrati Isusa za svoj uzor i biti poslušan/poslušna Njegovoj Reči?
2. Šta ću preduzeti da bih uspostavio/uspostavila odnos sa Bogom?

Oktoverano Lengkong, Airmadidi, Indonezija

U ovom svetu koji postaje sve moderniji, mnogi koji tvrde da slede Hrista zapravo vode život koji je obična formalnost i niz ispraznih običaja. Ponekad je potrebno da neko doživi neku ličnu tragediju, ili možda čudo, da bi njegova vera ponovo zaživela.

Pitanje koje treba da postavimo sebi glasi: „Da li naša vera treba da zavisi od okolnosti, ili od Boga, bez obzira na okolnosti?“

Došlo je do pada aviona, i spasilački timovi su pritekli u pomoć putnicima koji su još uvek plutali u okeanu. Pilot spasilačkog helikoptera spustio je uže i nekoliko pojaseva za spasavanje. U ovom slučaju, moglo je izgledati kao da su ih to uže i pojasevi spasili, iako je u stvari to učinio pilot.

Između grešnika i Boga, našeg Spasitelja, mora da se uspostavi živa veza.

Pa ipak, uže je potrebno da bi povezaloo putnike koji su se borili da prežive i helikopter koji je bio iznad njih. Vera je kao to uže – ona je uvek tu, i putnik, da bi preživeo, mora da je zgrabi i čvrsto se drži za nju. Između grešnika i Boga, našeg Spasitelja, mora da se uspostavi živa veza. Isus spasava grešnike koji su obraćeni posredstvom vere.

Ima mnogo onih koji ispovedaju da su hrišćani i veruju u istinu, ali nemaju tu životodavnu zajednicu sa Isusom. Pomoću žive vere, oni će doneti plod, a to je poslušnost Božjoj Reči.

ODGOVORITE

1. Koju vrstu vere ja sad imam? Živu ili mrtvu?
2. Kako da još više oživim veru koju trenutno posedujem?

Lavli G. Sepang, Airmadidi, Indonezija

BOG JE NA VAŠOJ STRANI

ISTRAŽIVANJE (Efescima 2,1-10)

Pe

ZAKLJUČAK

Poruka koja se provlači kroz celo Sveto pismo jeste da je Bog na strani ljudi. On je na strani svoje dece. Bog koristi različite ljude da bi preneo tu poruku. Apostol Pavle je bio jedan od njih. On je možda koristio više teološke i pravne izraze, ali poruka je ista: Bog voli svoju decu. On im želi dobro. On nije samo na njihovoj strani, On je s njima. On želi da bude deo njihovog života, njihovog putovanja. Spasenje se ne odnosi samo na to da vas Bog spasava od vaših greha, ono podrazumeva da On želi da vas vrati kući, da živi zajedno s vama, da vas ponovo nauči da živite, da obnovi i ispuni svoje snove kroz vaš život. Blagodat je upravo to.

RAZMOTRITE

- Napišite sopstvenu priču po ugledu na jednu od tri parabole koje je Isus ispričao u Luki 15. Izaberite onu sa kojom se najviše možete poistovetiti.
- Proučite reč blagodat. Kako je blagodat predstavljena u Svetom pismu?
- Ispričajte nekome kako je Isus promenio vaš život.
- Posetite zajednice vernika drugih crkava i pitajte ljude kakvo je njihovo shvatanje spasenja blagodaću.
- Pripremite kratak govor o veri i blagodat i njihovom odnosu prema spasenju, a zatim ga iznesite pred grupom svojih prijatelja.
- Započnite službu za pomoć ljudima koji pate od legalizma, antinomijanizma, ili bilo kog drugog nezdravog shvatanja hrišćanske vere.

POVEŽITE

Luka 15; 2. Samuilova 9; Efescima 2,1-10

Elen G. Vajt, *Put Hristu*

W. W. Prescott, *Victory in Christ*

Ty Gibson, *Shades of Grace*

Serđo Tores, Orlando, Florida, SAD

Pouka 5

Od 28. oktobra do 3. novembra 2017.

Avramova vera

*»Kvarimo li, dakle, zakon vjerom?
Bože sačuvaj! nego ga još utvrđujemo.«
(Rimljanima 3,31)*

NAGRADA ZA VERNE?

UVOD (Rimljanima 4,13-17; Galatima 3,7-9)

Su

Bila je to moja poslednja godina na medicini i završni ispiti su se bližili. Ti ispiti su odlučivali da li smo uspešno završili školovanje i da li možemo da po- lažemo lekarsku zakletvu. To je kod svih nas izazvalo panično stanje, jer smo već pet godina proveli na tom fakultetu i položili mnoge druge ispite da bismo dotle dospeli, ali ako ne bismo bili uspešni na tim poslednjim, onda bi naši snovi da postanemo lekari bili stavljeni na čekanje. Bio je to period intenzivnog učenja i vežbanja.

Ostalo je još nekoliko sedmica do tih ispita i ostali iz moje grupe su učili sedam dana sedmično. Sećam se da mi je jedan od mojih drugova rekao: „Ana, žao mi te je jer ne možeš da učiš subotom, a ima tako mnogo toga da se uradi.“ Nasmejala sam se i odgovorila da to nije nikakav problem. Učila sam koliko sam mogla, ali kad bi došla subota, pravila sam pauzu.

Bog nagrađuje svoje verne sluge.

Trebalo je dosta toga naučiti, ali ja sam odlučila da po svaku cenu ostanem verna Bogu, jer će mi isti Bog koji me je vodio tokom pet godina na medicinskom fakultetu i pomogao mi da dospem na dekanovu listu uzornih studenata, pomoći i tokom tog perioda u mom životu. Oslonila sam se na Njega da me vodi i upućuje. I ne samo da sam ostvarila svoj san da postanem lekar, već sam diplomirala sa najvišom ocenom. Ko je to mogao da mi pruži, ako ne Bog? Bog nagrađuje svoje verne sluge.

Avram je bio Božji čovek, veran i poslušan. Bog ga je okušao, ali je on ostao veran i poslušao Božju zapovest čak i kad nije mogao da je razume. Kao rezultat Avramove nepokolebljive vernosti, usledila je Božja nagrada. Bog je ispunio svoje obećanje Avramu i učinio ga ocem mnogih naroda. Kad čitamo tekst u Rimljanima 4,13-17, vidimo da Avram nije bio nagrađen na osnovu zakona, već na osnovu svoje vere u Boga. Na isti način, Bog nagrađuje svoj narod zato što Mu je odan. Zakon važi i za nas danas, ali opravdanje se ne stiče na osnovu poslušnosti zakonu, već na osnovu vere u Boga. Iz ljubavi prema Gospodu, poslušnost zakonu postaje naša druga priroda, ali moramo uvek imati na umu da smo spaseni samo zahvaljujući Božjoj blagodati i ljubavi, a ne nečemu što smo sami učinili.

U našoj pouci ove sedmice u središtu pažnje biće Avramova vera. Neka Bog učini da, dok je budete čitali, budete još više privučeni Njemu, i da se ohrabrite na svom duhovnom putovanju sa Njim.

Analisa Miler, St. Ketrin, Jamajka

Marija, nepokolebljiva hrišćanka, izgubila je posao usled racionalizacije poslovanja u svom preduzeću. Bila je veoma uznemirena jer nije izdržavala samo sebe već i svoju bolesnu tetku, koja ju je primila kad je njena majka umrla. Zbog neplaćene stanarine, Marijin stanodavac je zahtevao od nje da napusti stan do kraja novembra. Nije imala gde da ode, ali je verovala da će se Bog postarati, premda nije mogla da vidi niti da razume Njegove planove. Tako je spakovala svoje stvari i izašla iz stana u veri, prepuštajući sledeći korak Bogu. I kao što se ispostavilo, Bog je zaista imao plan za Mariju. Dok je stajala na ulici, promrzla i bez doma, Bog joj je dao odgovor na njene molitve.

Šta zaista znači imati vere? Da li to znači verovati, čak i kad ne možemo da vidimo put? Da li to znači verovati da će Bog zadovoljiti sve naše potrebe? Da, upravo to. Imati vere znači osloniti se na Boga da nas izbavi, zaštititi i pobrine se za nas u skladu sa svojom voljom, a ne prema našim zamislima.

Napustiti svoje korene sa verom (1. Mojsijeva 12,1-4; Jevrejima 11,8)

Zamislite koliko je Avram bio zbunjen kad mu je Gospod prišao i zatražio da napusti svoje korene i pođe „u zemlju koju ću ti Ja pokazati“ (1. Mojsijeva 12,1). Ta zapovest je sigurno zahtevala izuzetnu veru sa Avramove strane. „Verom je Avraam, kad je pozvan da ode na mesto koje će kasnije primiti u nasledstvo, poslušao i pošao, iako nije znao kuda ide“ (Jevrejima 11,8). To pokazuje da je Avram bio čovek čvrste vere. On je verovao da će Bog učiniti ono što je obećao. Pouzdao se u Njegovu reč, i nije bilo potrebno da ga neko stalno uverava i iznova podseća da će Bog naći rešenje za njega. To je primer za sve nas, da i naša vera u Boga bude isto tako jaka i nepokolebljiva. Kao i Avram, i mi treba da živimo životom vere.

Velika nagrada za verne (1. Mojsijeva 15,6; 17,15.16)

Ali, uprkos tome što je bio čovek velike vere, Avrama je mučilo to što njegova žena, Sara, nije mogla da zatrudni. To ga je pogađalo, posebno zbog toga što mu je Bog obećao da će biti plodan, „otac mnogim narodima“ (1. Mojsijeva 17,4). Kako je moguće da bude „otac mnogim narodima“ ako nema dece? Avramovo rešenje za taj problem vidimo u 1. Mojsijevoj 15,1-4, gde on predlaže da njegov sluga, Elijezer, postane njegov naslednik. Međutim, Bog se s tim nije složio. Bog je, na kraju krajeva, dao Avramu obećanje (1. Mojsijeva 15,4), a ako postoji nešto što sigurno znamo, to je da Bog ne krši svoja obećanja. On bogato nagrađuje one koji pokazuju veru u ta obećanja i koji su poslušni Njegovoj volji. I tako je, posle mnogo iskušenja, Bog nagradio Avrama i Saru time što su dobili dete. I ne samo da je Sara, nerotkinja, zatrudnela, već je zatrudnela u poznim godinama (Jevrejima 11,11). Kakvom moćnom Bogu mi služimo!

Iako je Avram pravio greške kad je reč o tom aspektu života, Bog ga je ipak nagradio i on je, uprkos svojoj nesavršenosti, bio opravdan verom. Kao rezultat toga, Bog je sve izveo na dobro. On je Avramu obezbedio naslednika, što je bilo čudo i blagoslov o kom bi, bez Boga, Avram i Sara mogli samo da sanjaju.

Zaista okušan (1. Mojsijeva 22)

Verovatno najozbiljnije iskušenje u Avramovom životu opisano je u 1. Mojsijevoj 22, kad je Bog od njega zatražio da učini nešto čudno. „I reče mu Bog: Uzmi sada sina svojega, jedinca svojega miloga, Isaka, pa idi u zemlju Moriju, i spali ga na žrtvu tamo na brdu gdje ću ti kazati“ (1. Mojsijeva 22,2). Možete li da zamislite kako se Avram osećao kad je od njega zatraženo da svog obećanog sina žrtvuje na oltaru u planinama? To mora da je bila teška odluka. Međutim, Avram nije dovodio u pitanje Božju zapovest. Kad je došao trenutak da deluje, on je delovao. Nije oklevao da ispuni Božju volju premda je zbog toga mogao da izgubi svog jedinog sina. Ustao je sledećeg dana i krenuo na put do brda na koje ga je Bog uputio da tamo prinese svog sina na žrtvu. Koliko god da mu je teško pala ta zapovest, oslonio se na Boga u potpunosti. I kao što se ispostavilo dalje u priči, Bog se umešao i poštdeo Isakov život kad je video Avramovu poslušnost Njegovoj zapovesti. Imajmo na umu i to da Bog nije samo intervenisao, već je i nagradio Avrama za njegovu poslušnost. „Kad si tako učinio, i nijesi požalio sina svojega, jedinca svojega, zaista ću te blagosloviti i potomstvo tvoje veoma umnožiti, da ga bude kao zvijezda na nebu i kao pijeska na brijegu morskom; i naslijeđiće potomstvo tvoje vrata neprijatelja svojih. I blagosloviće se u potomstvu tvojem svi narodi na Zemlji, kad si poslušao glas Moj“ (1. Mojsijeva 22,16-18). E, to je Bog koji je veran i istinit! To nam pokazuje da i mi, kao Avram, treba da se oslonimo na Božje vođstvo i usmerenje, iako je to možda u suprotnosti sa našim planovima i željama. I mi, kao Avram, treba da verujemo u Božju silu i da Ga spremno poslušamo, jer je Njegov plan veći od bilo čega što mi možemo da tražimo, pa čak i da zamislimo.

Imati vere znači osloniti se na Boga da nas izbavi, zaštititi i pobrine se za nas u skladu sa svojom voljom, a ne prema našim zamislima.

ODGOVORITE

1. Koliko je velika vaša vera u Boga?
2. Ako postoji nešto što ste naučili od Avrama, šta je to?
3. Na koje sve načine možete ojačati svoju veru u Boga?

Džoana Džonson, St. Ketrin, Jamajka

„Avramu je bila objavljena Božja poruka: 'Idi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju koju ću ti ja pokazati'. Da bi ga Bog mogao osposobiti za svoje veliko delo čuvanja svetih proročanstava, Avram je morao da se odvoji od prijatelja iz mladosti. Uticaj rođaka i drugova ometao bi vaspitanje koje je Gospod nameravao da pruži svome sluzi. Sada, kada se Avram, u posebnom smislu, povezao s Nebom, morao je da boravi među strancima. Njegov karakter je morao da bude poseban, morao je da se razlikuje od celog sveta. On svoje ponašanje nije mogao ni da objasni prijateljima tako da ga ispravno shvate. Ono što je duhovno samo se duhovnim može razumeti, pa zato ni njegovi idolopoklonički rođaci nisu mogli da shvate njegove pobude i postupke...

Proba Avramu nije bila laka, niti je mala žrtva tražena od njega. Veoma snažne veze vezivale su ga za njegovu zemlju, njegovo pleme i njegov dom. Ali, on nije oklevao da poslušao poziv. Nije postavljao nikakva pitanja o obećanoj zemlji – ni da li je zemlja plodna ni da li je klima ugodna; nudi li zemlja prihvatljive uslove, pruža li priliku za nagomilavanje bogatstva. Bog je rekao i Njegov sluga je morao da sluša; najdraže mesto na Zemlji za njega je bilo mesto koje mu je Bog odredio.¹ Avram je zaista bio verni Božji sluga, koji se Božjim zapovestima povinovao bez sumnje i oklevanja. Izuzetna vera, zar ne?

»I danas su mnogi na probi kao nekada Avram.«

„I danas su mnogi na probi kao nekada Avram. Oni ne čuju Božji glas koji im se obraća neposredno s Neba, već ih On poziva preko učenja svoje Reči i okolnosti kojima upravlja svojim providenjem. Od njih se možda traži da odbace karijeru koja im obećava bogatstvo i čast, da se odreknu odgovarajućeg i korisnog društva, da se odvoje od rođaka, da krenu putem koji izgled nudi jedino samoodricanje, nevolje i žrtve. Bog im je odredio posao koji treba da obave; ali bi im lagodan život i uticaj prijatelja i rođaka onemogućio da steknu osobine neophodne za uspeh. On ih poziva da se odvoje od ljudskog uticaja i podrške, navodeći ih da osećaju potrebu za Njegovom pomoći, da se samo na Njega oslone, tako da im se On može otkriti.² Da li ćete vi danas prihvatiti taj poziv?

„Avram, 'prijatelj Božji', pruža nam dragoceni primer. Njegov život je bio život molitve. Kada god bi podigao šator, u njegovoj neposrednoj blizini podizao bi i oltar i pozivao sve u logoru da prisustvuju jutarnjoj i večernjoj žrtvi. A kada je uklanjao šator, oltar bi ostavljao.³ I mi danas možemo biti verni kao što je to bio Avram, povinujući se Njegovim zapovestima i uzdajući se svesrdno u to da će On učiniti sve što je obećao. Baš kao Avram, i mi možemo biti naslednici Božjih obećanja.

ODGOVORITE

1. Avram je proglašen ocem vere. Zašto je to tako i kako mi možemo ići Avramovim stopama?
2. Koju pouku možemo izvući iz Avramovog života koja se tiče vere i odnosa sa Bogom?

Mario Tompson, St. Kettrin, Jamajka

1. Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 126 orig.

2. Isto, str. 126, 127 orig.

3. Isto, str. 128 orig.

VERA I USPEŠAN PROBOJ

DOKAZ (1. Mojsijeva 12,1.2; 15,13.14; Isaija 41,8; Jevrejima 11,6.17-19)

Ut

„I reče Gospod Avramu: Idi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju koju ću ti Ja pokazati. I učiniću od tebe velik narod, i blagosloviću te, i ime tvoje proslaviću, i ti ćeš biti blagoslov“ (1. Mojsijeva 12,1.2).

Avram je bio Tarin sin, ali je preispitivao veru svojih otaca i tražio istinu. Bog je imao plan za Avrama – On ga je pozvao da napusti svoju otadžbinu i krene u zemlju koju nije poznao. Avram je krenuo ne sumnjajući ništa jer je znao da mu Bog želi dobro. Dok je putovao prema Obećanoj zemlji, mnogo toga mu se dešavalo, ali jedno je vredno pomenuti – kad je Avram ojačao u veri, Bog mu je rekao da prinese svog sina Isaka kao žrtvu paljenicu da bi dokazao svoju veru (1. Mojsijeva 22). Avram je poslušao, doveo Isaka na brdo Moriju i položio ga na oltar kako bi ga prineo na žrtvu Gospodu. U poslednjem trenutku, Gospod mu je rekao da ne ubija Isaka i umesto toga mu je dao ovna za žrtvu. Avram je to mesto prozvao „Jehova-Jire“.

„Jehova-Jire je jedno od mnogo različitih imena za Boga koja se nalaze u Starom zavetu. Jehova-Jire je prevod jevrejskog *YHWH-Yireh* i znači 'Gospod će se postarati' (1. Mojsijeva 22,14). To je bilo ime kojim je Avram obeležio uspomenu na trenutak kad je Bog obezbedio ovna za žrtvu umesto Isaka...

Izveštaj o Avramu na brdu Moriji na taj način postaje nešto više od dramatične ilustracije vere i poslušnosti. To je prikaz Gospodnje večne blagodati, neprekidnog staranja i sveobuhvatne mudrosti. Jehova-Jire ne znači 'Gospod se *postarao*', već 'Gospod će se *postarati*'. Drugim rečima, to ime nije samo uspomena na jedan događaj iz prošlosti, već očekivanje budućeg delovanja...

Jehova-Jire je obezbedio žrtvu da bi spasao Isaka, a taj postupak je predskazao davanje Božjeg Sina za spasenje sveta.²

Avram je živio životom vere, i njegov život bi trebalo da ohrabri nas kao hrišćane da imamo takvu veru koja će nam pomoći da istrajemo uprkos okolnostima u kojima se nalazimo.

Nagrade koje možemo dobiti samo zato što verujemo, i Božji izuzetni blagoslovi, trebalo bi da nas podstaknu da budemo verni. To je očigledno u Avramovom životu, a ako je njega vera iscelila, onda može i nas.

Konačno, budimo hrabri i poslušni našem Gospodu i Spasitelju. On je naš Jehova-Jire. On će se postarati, i On uvek stiže na vreme u skladu sa svojom, a ne našom satnicom.

ODGOVORITE

1. Šta danas možemo upotrebiti da nas podseti da je Bog uvek veran svojim obećanjima?
2. Kako možemo ohrabriti druge da budu verni?

Avag-gej Čembers, St. Ketrin, Jamajka

1. „What does it mean that God is Jehovah-Jireh?“ GotQuestions.org, accessed July 14, 2017, <http://www.gotquestions.org/Jehovah-Jireh.html>.

Jasno je na osnovu Pisma da je Božji narod uvek bio pozvan da živi verom. Vera je deo našeg svakodnevnog života. Upravo verom mi ostvarujemo mnoge svoje ciljeve. Verovanje u sebe i svoje sposobnosti može nas voditi ka uspehu, ali to nije vera na koju smo mi pozvani. Mi smo pozvani da svoju veru polažemo na Boga, uzdajući se da će On za nas učiniti ono što sami ne bismo mogli. Tekst u Rimljanima 4,13-15, kaže nam da obećanje Avramu i njegovom potomstvu nije dato na osnovu zakona, već na osnovu opravdanja verom, jer drugačije ne bi ni bilo moguće (Galatima 3,11). Zakon je mapa koja pokazuje put ka obećanju (1. Jovanova 2,3-6). Put ka obećanju zavisi od naše vere u Boga, a ne od sposobnosti da čitamo i razumemo mapu. Bez vere u Gospoda, to bi bilo nemoguće putovanje.

Imajte na umu da sa Bogom možete pobediti.

Avram je naučio da bude veran i pokazao je to svojim životom. On je poslušao Božju zapovest i bio je nagrađen za svoju poslušnost. U nastavku se navodi nekoliko razloga koji objašnjavaju kako je Avram uspeo u tome. Ako ih budemo sledili, i sami ćemo moći da budemo poslušni Bogu i primimo nagradu za svoju poslušnost:

1. *On je poznao Božji glas.* To mu je omogućilo da sledi Božja uputstva. Da bismo poznavali Božji glas, moramo provoditi vreme u Njegovoj Reči i razgovarati s Njim putem molitve.

2. *On je sledio Božje zapovesti.* Kakva god da su bila Božja uputstva, Avram ih je sledio (1. Mojsijeva 22). Biblija kaže da je poslušnost bolja od žrtve. Prema tome, važno je da sledimo Božja uputstva da bismo pokazali svoju veru.

3. *On se uzdao u Boga.* Avramovo uzdanje u Boga trebalo bi da nas nadahne da ne sumnjamo u Božje sposobnosti. Avram je ostao veran i poslušan čak i tokom teških situacija u životu (Rimljanima 4,18-22). Njegovo poverenje u Boga bilo je tako veliko da u Bibliji stoji sledeća izjava: „Povjerova Avram Bogu, i On mu primi to u pravdu“ (1. Mojsijeva 15,6). Moramo se osloniti na Boga da nas vodi putem koji je najbolji za nas, čak i u trenucima kad izgleda da se Božja obećanja neće ispuniti u našem životu. Imajmo uvek na umu da je Bog veran i da će učiniti ono što je obećao. Avram se nije uzdao u sebe niti u svoju ženu, već u Božju silu. On je svoju nadu polagao na Gospoda, čvrsto se držeći svoje vere, a i mi bi trebalo tako da činimo. Imajmo poverenja i budimo verni i poslušni, jer je to najbolji put!

ODGOVORITE

1. Šta znači živeti verom?
2. Kako se pokazuje naša vera u Boga?

VERA ZAHTEVA AKCIJU!

MIŠLJENJE (Rimljanima 4,19)

Če

Šta je vera? Koju vrstu akcije vera iziskuje? Koju vrstu akcije je Avram preduzeo da bi pokazao svoju veru u Boga i stekao pravo da primi ono što mu je obećano? Biblija definiše veru kao „tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo, i dokazivanje onoga što ne vidimo“ (Jevrejima 11,1). Jednostavno rečeno, vera u Boga je spoznaja da Bog ima silu da uradi ono što kaže da će učiniti, da će On to učiniti na vreme i tačno onako kako je rekao. Avram je to znao, a kao rezultat toga, poslušao je Božji glas i, u starosti od sedamdeset pet godina, napustio svoju zemlju, prijatelje i porodicu kako bi boravio u stranoj zemlji (1. Mojsijeva 12,1-4). U vezi s tim, mnogi bi želeli da postave pitanja koja Avram nije postavio: Zašto? Zašto je Avram morao da ode? Zašto je Bog čekao da Avram ostari da bi ga pozvao da se preseli? Zapazimo da Bogu nije potrebna naša pomoć da bi nas blagoslovio, spasao, ili posvetio. Njemu je samo potrebno da Mu verujemo.

Ponekad je najbolje što možemo da uradimo – da jednostavno čekamo.

Kad situacija u kojoj se nalazimo izgleda beznađežno, upravo to je trenutak kad naš Bog najbolje radi. Njegova snaga se savršeno ispoljava u našoj slabosti. Avram i Sara su se suočili sa bezizlaznom situacijom, kao i mnogi od nas danas. U starosti od sedamdeset pet godina, Avramu je obećano da će dobiti sina (1. Mojsijeva 12,2-4), ali to obećanje je ispunjeno tek dvadeset pet godina kasnije (Rimljanima 4,19). Ponekad je najbolje što možemo da uradimo – da jednostavno čekamo. Bog nikad ne kasni. On sve čini u svoje vreme i to uvek u pravi čas! A dok budete čekali, molite se i...

Pripremite se da primite Božji blagoslov. Ako Bog kaže da će nešto učiniti, On će to učiniti.

Ponavljajte obećanja koja vam je Bog dao, što je češće moguće. Čekati nije tako lako kao što možda zvuči, a obeshrabrenje uvek vreba, nastojeći da dušu navede da odustane od onog što je Bog obećao u svojoj Reči. Zato je dobra ideja da ohrabrite sebe tako što ćete zapisivati Božja obećanja i ponavljati ih svakog dana.

Imajte na umu da je Božja sila ogromna, da nema ničeg što je Njemu suviše teško da ostvari. Setite se – On je Stvoritelj zemlje, On je stvorio nas. Nema problema koji je toliko težak da Bog ne bi mogao da ga reši, niti bolesti koja je suviše uznapredovala da Bog ne bi mogao da je isceli, niti navike koja je toliko loša da Bog ne bi mogao da nas oslobodi od nje, niti je iko toliko daleko od Boga da On ne bi mogao da do njega dopre.

Pokorite se. Kad shvatimo kako je naša situacija beznađežna bez Boga, naša vera će nas navesti da se predamo i pokorimo Božjoj volji. Jedino tada se Njegova volja može savršeno otkriti u nama. Avram je pokazao da vera u Boga od nas zahteva akciju da bismo mogli da primimo ono što je Bog obećao. Koju akciju ćete vi danas preduzeti?

ODGOVORITE

1. Zašto smo mi kao hrišćani toliko zabrinuti kad se suočimo sa situacijama koje izgledaju beznađežne?
2. Ima li čiega što je suviše teško za Gospoda?
3. Kakvu akciju vaša vera zahteva da biste bili spaseni?

Renaldo Mekleod, St. Ketrin, Jamajka

ZAKLJUČAK

Ne morate da čitate mnogo o životu biblijskih heroja da biste otkrili da su oni bili veliki grešnici. David, koga prepoznajemo kao jednog od Božjih miljenika, imao je tako mnogo krvi na svojim rukama da mu nije bilo dopušteno da gradi hram. Kako će onda on uopšte dospeti na nebo? Na isti način kao i mi ostali – na osnovu vere. Pavle kaže da Bog nama ne duguje spasenje zbog naših izuzetnih dela. Jedina plata koju mi zaslužujemo je smrt. Ali vera je kao kupon na osnovu kog polažemo pravo na Hristova dela kao da su naša. Baš zgodno, zar ne?

RAZMOTRITE

- Dizajnirajte neki kupon, kartu, ili propusnicu za ulazak u nebo. Razmislite o tome kako da različite elemente primenite na neki tipičan kupon. Da li će tu biti ičeg ispisanog sitnim slovima?
- Sastavite jednu iskrenu pesmu koja opisuje vašu borbu da držite Deset zapovesti. Možete je otpočeti svojim prvim iskustvima sa zakonom i završiti sa današnjim stavom prema njemu.
- Napravite fotografiju koja se slaže sa vašim omiljenim stihom iz 51. Psalmu i postavite je na neku društvenu mrežu.
- Pođite u prirodu i potražite nešto što simbolizuje nevinost i obnovu koju osećate sad kad znate da su vam gresi oprosteni.
- Izadite napolje sa prijateljem i dobacujte se svežim jajetom. Razmišljajte o tome kako je trud da se jaje ne slomi sličan pokušajima da se ne prekrši Božji zakon. A kad se jaje jednom slomi, da li ste u stanju da ga ponovo sastavite?
- Posmatrajte na Jutjubu snimak nekog iskustva obraćenja. Da li ljudi na tim snimcima pominju da su pre svog obraćenja bili osvedočeni u greh? Kako oni izražavaju veru u to da će biti spaseni?
- Napravite listu pravila koja su važila u vašem domu tokom detinjstva. Zatim okružite ona za koja se sećate da ste ih prekršili. Pozovite nekog člana porodice i razgovarajte o pravilima i o tome kako se osećate u vezi s njima. Da li osećate da vam je to što ste prekršili pravila oprosteno? Da li vas vaši roditelji vole zato što ste uspeali da ispoštujete neka pravila, ili zato što ste njihovo dete?
- U svom stanu potražite predmete koje ste dobili na poklon. Kako budete pronalazili koji predmet, izgovorite molitvu zahvalnosti za osobu koja vam je to dala i završite molitvom zahvalnosti za dokaze o Božjoj blagodati u vašem životu.

POVEŽITE

Rimljanima 3, 4

Elen G. Vajt, *Velika borba*, 7. poglavlje, „Luter se odvaja od Rima“.

Marvin Moore, *The Gospel vs. Legalism*

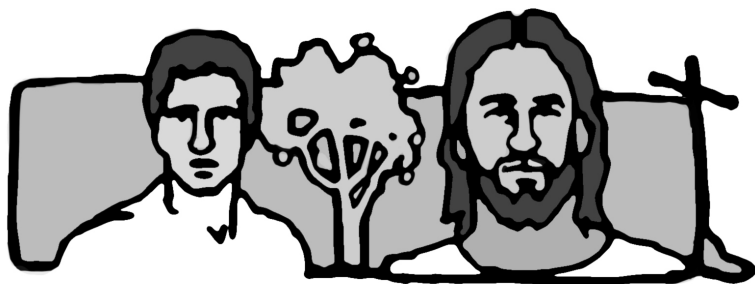

Pouka 6

Od 4. do 10. novembra 2017.

Adam i Isus

»Opravdavši se, dakle, vjerom, imamo mir s Bogom kroz Gospoda svojega Isusa Hrista. Kroz kojega i pristup nađosmo vjerom u ovu blagodat u kojoj stojimo, i hvalimo se nadanjem slave Božije.«

(Rimljanima 5,1.2)

S vremena na vreme, zapazila bih na nekom automobilu nalepnicu sa porukom: „Bez Isusa nema mira. Upoznaj Isusa, upoznaj mir“. To bi me uvek podsetilo na činjenicu da su pripadnici hrišćanske zajednice najsrećniji ljudi. Mnogi traže mir i čeznu za njim. Ali, kao što ta nalepnica poručuje, ako ne poznajete Isusa kao svog Spasitelja, mir je nešto nedostižno.

Kad Sveti Duh otkrije naše grešno stanje, u onima koji zaista veruju dolazi do čudesne promene. Posredstvom Isusa Hrista, oni bivaju opravdani verom. Opravdanje uklanja krivicu zbog greha, a to čoveku omogućava da ima mir sa Bogom. Naše srce postaje smireno. Ne moramo da dokazujemo da smo vredni Božje ljubavi. Imamo sigurnost da smo Božji prijatelji i vrata koja vode ka Bogu stalno su nam otvorena. Znati da nismo predmet nekog zapisnika koji nabrāja naša dostignuća i rezultate, i da su naši računi podmireni u Isusu, deluje vrlo oslobađajuće. U suštini, imamo slobodu da više vremena provodimo u slavljenju Boga nego u prebacivanju sebi.

Blagodat nas dovodi u vrlo povoljan položaj pred Bogom.

U stanju smo da primimo Božju blagodat, a blagodat nas dovodi u vrlo povoljan položaj pred Bogom. Pavle kaže: „Gdje se umnoži grijeh ondje se još većma umnoži blagodat“ (Rimljanima 5,20). Prema tome, niko nije suviše loš za Boga, jer je On, na osnovu žrtvene smrti svog Sina Isusa Hrista, obezbedio oproštenje naših greha.

Nedavno sam prisustvovala ceremoniji dodeljivanja sportskih nagrada u školi mog nećaka. Njegova majka je unapred kupila kartu da bih ja mogla da uđem. Naša vera je kao ta karta. Ona nam omogućava da pristupimo Bogu. Premda je Isus unapred platio za nas, još uvek nam je vera, kao neka ulaznica, potrebna da bismo pristupili Ocu. Kad se čvrsto oslanjamo na Isusa, bivamo opravdani verom i imamo mir u Bogu. Naša vera je kanal preko kojeg primamo opravdanje.

Džuli Kamarin, u svom komentaru na Rimljanima 5, kaže da Pavle „počinje podsećanjem na nekoliko važnih pojedinosti. Prvo, mi smo opravdani verom i zato imamo mir sa Bogom. Naše opravdanje i mir koji iz njega proističe nastaju jedino na osnovu verovanja u Isusa, kad se potpuno oslonimo na Njega, kad stojimo u blagodati pred Bogom, što je položaj u kom primamo naklonost i milost. Kad znamo da je to položaj koji zauzimamo pred Bogom, to nam donosi nadu u iščekivanju Njegovog skorog povratka. Ta nada nam daje snagu da živimo životom koji je Njega vredan. Danas ja slavim Boga zato što je sve to učinio samo na osnovu svoje ljubavi prema nama. Mi imamo svetlu budućnost jer smo nazvani Božjom decom.“*

Karen N. Kembel, Volverhempton, Ujedinjeno Kraljevstvo

* Juli Camarin, „Hoping in the Glory of God – Romans 5:2“, JCBlog (blog), July 20, 2009, <http://www.jcblog.net/romans/5/244-romans-52-hoping-in-the-glory-of-god>.

Elen G. Vajt je pisala: „Šta je opravdanje verom? To je Božje delo kojim On ljudsku slavu obara u prašinu i čini za čoveka ono što on sam za sebe nije u stanju da učini. Tek kad uvide sopstvenu ništavnost, ljudi su spremni da se obuku u Hristovu pravednost.“¹

Ona je takođe napisala: „Opravdanje je suprotno od osude. Božja neograničena milost pruža se onima koji su potpuno nezaslužni... Kroz veru u Hrista, krivac i prestupnik stiže Božju naklonost i snažnu nadu na večni život.“² Opravdanje ne možemo zaraditi. Ono je besplatan dar koji se prima verom (Rimljanima 3,24). Pošto smo primili opravdanje, pošto smo učinjeni pravednim, treba da živimo verom (Rimljanima 1,17). Treba da živimo životom kojim upravlja Njegova Reč (Matej 4,4), i to u Njegovoj sili (Filipljanima 4,13). To je opravdanje u praktičnom smislu. Zašto odlučujemo da sledimo Jagnje? Zato što Ga volimo (Jovan 14,15). A zašto Ga volimo? Zato što cenimo ono što je sastavni deo našeg opravdanja, naime – krst sa Golgote. Mi Ga volimo zato što je On prvi zavoleo nas, a posebnost Njegove ljubavi prema nama ogleda se u tome što je, dok smo još bili grešnici, poslao svog Sina da umre za nas (Jovan 3,16; Rimljanima 5,8; 1. Jovanova 4,19).

»Opravdanje je suprotno od osude.«

Hajde da još bolje proučimo „primenu“ opravdanja verom, imajući na umu izjavu: „Opravdanje je suprotno od osude“ (razmotrimo Jovan 8,3-11). Pred Isusa je dovedena žena koja je prekršila sedmu zapovest – zgrešila je (videti 1. Jovanova 3,4) a „plata za greh je smrt“ (Rimljanima 6,23). Ali svi smo mi zgrešili (Rimljanima 3,23). Prema tome, svi mi zaslužujemo osudu i smrt, baš kao ta žena. Međutim, Isus je rekao: „Ni ja te ne osuđujem“ (Jovan 8,11). Ona je bila opravdana pošto je prihvatila Hristovo oprostjenje. Bila je pokrivena Hristovom pravednošću. Njegov savršeni život pripisan je njoj u zaslugu. On joj je rekao: „Idi, i odsad više ne greši“ (Jovan 8,11, Savremeni srpski prevod). Zakon je trebalo da bude njen vodič (Rimljanima 7,7), ali šta je trebalo da je navede da poštuje zapovesti? Ljubav prema Bogu koja se zasniva na prihvatanju Njegove ljubavi prema njoj. Ona je bila spasena blagodaću kroz veru (Efescima 2,8). Bila je opravdana „blagodaću Njegovom, otkupom Isusa Hrista“ (Rimljanima 3,24).

Opravdanje je dar koji se prima verom, a posle toga, dok se trudimo da živimo verom, doživljavamo posvećenje i postajemo sve više nalik Hristu, jer sledimo Jagnje kuda god ono ide (Otkrivenje 14,4). Mi treba da hodamo kao što je On hodao (1. Jovanova 2,6).

Mark Langston, Volverhempton, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Ellen G. White, The Faith I Live By, p. 111.

2. Ellen G. White, Faith and Works, p. 104.

Šta je opravdanje? Šta to iskustvo pruža verniku? Kakav je to mir koji je rezultat opravdanja? Šta znači imati veru? Jer – opravdanje dolazi jedino kroz veru i ni na koji drugi način.

Šta je opravdanje? (Rimljanima 6,23, 1. Jovanova 3,4)

Reč *opravdanje* koristimo i u svom svakodnevnom životu. Na primer, svi nam je poznat izraz: „Ne pokušavaj da se opravdaš“. Šta znači pravdati se? To je ono kad tvrdimo: „Nevin/nevina sam“, „Ne grešim“, „Nisam kriv/kriva“, „Ne zaslužujem kaznu“. Sve te izjave imaju veze sa opravdanjem i koriste se na isti način i u istom značenju i u Bibliji.

To nije samo oproštenje greha, već i odustajanje od greha.

Potreba za opravdanjem podrazumeva, u Božjim očima, da čovek nije nevin niti pravedan, već da je kriv i da zaslužuje kaznu. A šta su to ljudi učinili da bi zaslužili kaznu i postali nepravedni? Biblija kaže: „Jer, plata za greh je smrt“ (Rimljanima 6,23), i „greh je bezakonje“ (1. Jovanova 3,4, Savremeni srpski prevod). Kazna za počinjeni greh podrazumeva da grešnik treba da umre, da ga to što je prestupio zakon čini nepravednim. Međutim, opravdanje je ono što oslobađa grešnika od kazne i uklanja nepravednost zbog učinjenog greha.

Sagledajmo za trenutak tu činjenicu na praktičan i realan način. Proučimo šta je Isus govorio u vezi sa svojom službom na zemlji. On je rekao da je Duh Gospodnji na Njemu kako bi propovedao zarobljenima da će biti oslobođeni (Luka 4,18). Ko ili šta drži te ljude u zarobljeništvu? Isus kaže: „Ko god čini greh, rob je greha“ (Jovan 8,34, Savremeni srpski prevod). Zarobljeni su oni koji su vezani za svoje grehe, koji su u ropstvu i ne mogu da se oslobode, a Isus kaže da je došao da im propoveda da će biti pušteni na slobodu. Prema tome, evanđelje donosi oslobođenje i istinsku pobjedu nad grehom time što osposobljava grešnika da pokida „uža grijeha“ (Priče Solomonove 5,22). A sve je to obuhvaćeno darom opravdanja.

Opravdanje verom nije samo sloboda od kazne za greh, već i sloboda od njegove sile. To nije samo oproštenje greha, već i odustajanje od greha. Ako je grešnik opravdan i proglašen pravednim, a greh je prestup zakona, onda opravdanje dovodi grešnika u savršeni sklad sa Božjim zakonom.

„Mir s Bogom“ (Rimljanima 5,1; Jovan 3,16; Jeremija 29,11)

Trebalo bi da odvojimo malo vremena da bismo razjasnili koncept pomirenosti sa Bogom. Tekst u Rimljanima 5,1 kaže da ćemo imati mir, ali se ne za-

ustavlja na tome, već dodaje: „Imamo mir s *Bogom*“. To u potpunosti menja ideju o miru kao o nečemu što primamo, kao o nekom posebnom osećanju o kom mnogi hrišćani govore kad dobiju oprostaj. Taj mir nije stvar osećanja, već pomirenja. Šta se realno dešava kad nema mira između dve osobe? Među njima dolazi do sukoba. Da li je Bog uzročnik tog sukoba? Ni u kom slučaju. Biblija kaže: „Jer Bogu tako omilje svijet...“ (Jovan 3,16), i: „Jer ja znam misli koje mislim za vas, govori Gospod, misli dobre a ne zle, da vam dam posljedak kakav čekate“ (Jeremija 29,11). Dakle, Bog nije u ratu sa čovekom. Čovek je u ratu sa Bogom. Jer, on je taj koji se buni, krši Njegov zakon i ispoljava mržnju koja je ukorenjena u njegovoj ljudskoj prirodi (Psalam 51,5; Rimljanima 8,7).

„Verom“ (Matej 8,8.10; Rimljanima 7,18; 10,17)

Šta je vera? Tekst u Rimljanima 10,17 glasi: „Vjera biva od propovijedanja“. Vera nastaje na osnovu razumevanja Božje Reči. Kad je Isus pošao da izleči slugu rimskog kapetana, ovaj je odbio da Ga primi pod svoj krov jer se osećao nedostojnim, i umesto toga je zatražio: „*Samo reci riječ, i ozdraviće sluga moj*“ (Matej 8,8). Isus je to proglasio „velikom verom“ (Matej 8,10). Očekivanje da Božja Reč učini ono što kaže da može da učini predstavlja istinsku veru. Prema tome, opravdanje se može dobiti jedino na osnovu vere. Grešnik se oslanja na Božje obećanje da će mu dati taj dar pravednosti, jer su svi naši napori i najusrdniji pokušaji da živimo pravedno potpuno uzaludni. Pavle govori o nemogućnosti ljudske prirode da ispuni Božji zakon. On kaže: „Znam, naime, da u meni, to jest u mom telu, ne prebiva dobro. Jer, hteti, to u meni postoji, ali činiti dobro, ne“ (Rimljanima 7,18, Savremeni srpski prevod). To je priroda s kojom se rađamo, priroda u kojoj „ne prebiva dobro“. Pa ipak, mnogi u crkvi veruju da i bez Hrista, bez Božjeg Duha, mogu da ispune zakon, koji je svet kao i sam Bog. Kakva zabluda! Što pre odustanemo od oslanjanja na sebe i u potpunoj poniznosti primimo Njegovu pravednost, pre ćemo i shvatiti u kojoj meri opravdanje može da nam promeni život.

Majkl Danci, Volverhempton, Ujedinjeno Kraljevstvo

„Ljudi širom sveta bili su juče ujutru prosto ushićeni (11. februara 2017. god.) kad su naučnici objavili da su prvi put detektovali gravitacione talase – talasanje u tkanju prostor-vreme čije je postojanje prvi put predvideo Albert Ajnštajn 1916. godine... Međutim, ono što je posebno značajno u vezi s tim otkrićem jeste činjenica da ono čovečanstvu omogućava da svemir sagleda na potpuno nov način, kažu naučnici. Sposobnost direktnog detektovanja gravitacionih talasa – koji nastaju na osnovu ubrzanja ili usporavanja masivnih objekata u prostoru – poredi se sa promenom u životu gluve osobe koja je iznenada stekla sposobnost da čuje zvuk. Sada nam je dostupan jedan potpuno novi domen informacija.“¹

Kad su se suočili sa sotoniinom izjavom: „Nećete vi umrijeti; nego... ćete postati kao bogovi“ (1. Mojsijeva 3,4.5), Adam i Eva bili su prinuđeni da donesu odluku od ogromnog značaja – uzdati se u Tvorca ili verovati prevarantu?

»To je nebeski recept na osnovu kojeg Hristova pravednost može biti ne samo na nama, već i u našem srcu i karakteru.«

„Adam nije čvrsto odlučio da se suprotstavi Bogu, niti je u bilo kom smislu govorio protiv Boga. On je jednostavno direktno išao nasuprot izričitoj Božjoj zapovesti... Adam nije zastao da razmisli o posledicama svoje neposlušnosti.“²

Adamova neposlušnost otvorila je jedan potpuno novi domen informacija, a „talasi“ pokrenuti tom odlukom izazvali su pukotinu u „prostoru“ između čovečanstva i Boga.

„Adam je podlegao iskušenju“, ali „njegov greh se ne ogleda u veličini učinjenog dela, već u neposlušnosti izričitoj Božjoj volji“.³

Premda je Adam prekasno shvatio da: „Greh utiče na čitavo biće...“, na čitav ljudski rod; ipak, bio je utešen obećanjem: „...a isto tako /deluje/ i blagodat“.⁴

„Sa gresima čitavog sveta koji su bili položeni na Njega, (Isus) se našao na tlu na kom je Adam posrnuo. On je izdržao probu beskrajno ozbiljniju od one koju Adam nije uspeo da podnese. Pobedio je u korist čoveka i savladao kušača kako bi, na osnovu Njegove poslušnosti, čistote karaktera i postojane čestitosti, Njegova pravednost mogla biti uračunata čoveku, i kako bi, u Njegovo ime, čovek i sam mogao da savlada neprijatelja.“⁵

„Hristova žrtva pomirenja... je božansko sredstvo za lečenje od greha i obnovu duhovnog zdravlja. To je nebeski recept na osnovu kojeg Hristova pravda može biti ne samo na nama, već i u našem srcu i karakteru.“⁶

Hristos, drugi Adam, zakoračio je i prošao „tлом na kom je Adam pao... On je Adamov sramni neuspeh i pad iskupio time što je neokaljan izašao iz iskušenja“.⁷ Neka i nas ponese talas Hristove velike pobeде!

Džozef Higin, Volverhempton, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Calla Cofield, „Gravitational Waves: What Their Discovery Means for Science and Humanity“, Space.com, February 12, 2017, <http://www.space.com/31922-gravitational-waves-detection-what-it-means.html>.
2. Ellen G. White, *Reflecting Christ*, p. 56.
3. Isto.
4. Ellen G. White, *Letter 8, 1891*.
5. Ellen G. White, *The Review and Herald*, February 24, 1874.
6. Ellen G. White, *Letter 406, 1906*.
7. Ellen G. White, *Letter 68, 1899*.

DRUGI ADAM

PRIMENA (Rimljanima 5,15-19)

Sr

Da li ste ikad bili željni da napredujete? Mi u ovoj generaciji jednostavno nismo zadovoljni da imamo nečeg dovoljno. Uvek želimo nešto više. Kad se ajfon 6 prvi put pojavio, ljudi su stajali u redovima ispred prodavnica. Neki su došli još u ranim jutarnjim časovima kako bi među prvima nabavili tu poboljšanu, nadograđenu verziju. Kada je reč o ajfonu, stari i novi model, uz određenu nadogradnju, izgledaju skoro identično. Iste su veličine i oblika, a možete ih dobiti čak i u istoj boji. Međutim, kad pažljivije zagledate, otkrićete da oni funkcionišu potpuno različito i da je novi model mnogo drugačiji od starog.

U Rimljanima 5,15-19, Pavle poredi dvojicu ljudi koji izgledaju skoro identično. Oni imaju istog oca, istu prirodu, žive na istoj planeti i stavljani su pred isti izbor, ali su doneli potpuno različite odluke i njihove odluke su imale veoma različite posledice za sve nas. Adam je, u Edemskom vrtu, odlukom da je njegova volja važnija od Božje, svima nama doneo patnju, greh i sramotu. Isus je, u Getsimanskom vrtu, odlukom da prihvati Božju volju za svoj život, svima nama doneo oproštenje, isceljenje, blagodat i život.

Tekst u Rimljanima 5,17 kaže nam da su greh i smrt zarazni. Na osnovu Adamove odluke, greh se ovim svetom proširio kao virus, pogađajući ne samo ljude već sav stvoreni svet. Premda su greh i patnja ušli na ovaj svet preko Adamovog greha, Pavle nam ranije, u Rimljanima 3,23, kaže da su svi sagrešili, da niko nije uspeo da dostigne merilo koje je Bog stavio pred nas. Adam nam je, svojom neposlušnošću, pružio mogućnost da grešimo, i svi smo je prihvatili. On je mislio da će to biti „nadogradnja“ onog što je Bog stvorio, i mi svi stajemo u red da to nabavimo. Svi mi osim Isusa. On je došao u paloj ljudskoj prirodi, ali kad Mu se pružila prilika da nam se pridruži u pobuni, odlučio je da nam pokaže kako možemo živeti slobodno. On je u tu slobodu verovao toliko da je bio spreman da umre, samo da bismo i mi mogli da je doživimo.

Kako tek onda moćno zvuči kad nam Pavle kaže da je Božja blagodat još zaraznija od greha! Ona se ne može ni porediti s grehom, jer je mnogo snažnija od njega. Ona ima moć da obnovi sve što je greh uništio. Isusova pobeda nad grehom i smrću prilikom Njegovog vaskrsenja takođe je zarazna. Jednom kad Ga doživite, i vi ćete moći da doživite ne samo pobedu nad grehom u ovom sadašnjem životu, već na kraju i pobedu nad smrću. Nemojte se zadovoljiti životom kakvim sada živite. Isus nam svima nudi slobodu da postanemo najbolja verzija sebe samih – možemo izabrati „konačnu nadogradnju“ za ovaj život i za večnost.

ODGOVORITE

1. Za koje biste oblasti svog života tražili od Boga „nadogradnju“?
2. Mislite li da bi Isusu bilo teže da svojim bezgrešnim životom živi u našoj generaciji?

Nije fer! Ja nisam ni bio tamo! Nisam bio čak ni rođen, tako da nisam imao nikakvog uticaja na ishod cele te stvari! Zašto onda moram da trpim posledice nečeg za šta nisam odgovoran? To je Adamova greška! Takav način razmišljanja podseća na ono što je dovelo do šokantnog izglasavanja britanskog Bregzita na referendumu 2017. Autokrate i neizabrani predstavnici donosili su odluke o budućnosti suverenih zemalja. Ujedinjenom Kraljevstvu je bilo dosta svega toga, pa je izglasalo izlazak, gurnuvši EU u neočekivani metež. Slično tome, Adam je postao uzročnik bede i nesreće koje su nastale na osnovu njegove samovoljne odluke da zgreši. Širom univerzuma od drevnih vremena, svaki čovek, žena i dete bili su pogodeni tom odlukom, ali srećom, to nije kraj priče.

**To nam pruža
izbalansiran pogled
na pitanje koliko je sve
to fer – mi nismo bili u
Edemu, ali ni na Golgoti.**

Pošto ustanovimo da je Adam simbol Hrista, očekivali bismo da će Pavle u nastavku detaljno izložiti u čemu se sastoji ta sličnost, ali umesto toga on govori o njihovoj suprotnosti. Jedina sličnost koju Pavle ističe ogleda se u tome što su Adamovi postupci, kao i Isusovi „imali dalekosežne posledice za sve koji su došli nakon njega i bili suštinski povezani sa njim“¹. „Pavle ne poredi toliko Adama i Hrista koliko govori o *potpuno suprotnim* posledicama koje su njihovi postupci doneli. Adamova neposlušnost imala je kao rezultat smrt svih koji su došli posle njega, dok je Hristova poslušnost kao rezultat imala besplatan dar života svima koji veruju u Njega. Međutim, ta suprotnost ne bi imala nikakvog značaja bez suštinske sličnosti između njih.“² To nam pruža izbalansiran pogled na pitanje koliko je sve to fer – mi nismo bili u Edemu, ali ni na Golgoti.

Imajte na umu ovu sjajnu izjavu koja služi kao garant Njegove sposobnosti da nas potpuno oslobodi – ne u grehu već od greha: „Onome koji može da vas sačuva od pada i da vas bez mane, u velikoj radosti, postavi pred svoju Slavu...“ (Juda 24). Na osnovu tog obećanja možemo imati potpuno poverenje u Boga. On će obaviti to delo u nama. Da se nadovežemo na naše proučavanje od ponedeljka – ono što je bitno jeste Božja slava u nama. To je tajna pobožnosti – da se On javio u telu (1. Timotiju 3,16). A sada, On želi da preuzme potpunu kontrolu nad našim životom kako bi mogao da živi u nama i kroz nas!

ODGOVORITE

1. Šta Hristova smrt i vaskrsenje znače za nas, s obzirom da smo zgrešili i našažlost izgubili Njegovu slavu?
2. Mislite li da je Hristos dovoljno moćan da promeni vaše stare navike i stvori nove u vama? Kako će On to učiniti?

Trevor Džonson, Hartfordšir, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Ben Witherington III, *Paul's Letter to the Romans: A Socio-Rhetorical Commentary* (Grand Rapids, MI: William B. Eerdmans, 2004), pp. 146, 147.
2. John Murray, *The Epistle to the Romans: The English Text with Introduction, Exposition, and Notes* (Grand Rapids, MI: William B. Eerdmans, 1965), vol. 1, p. 192.

LJUBAV NASUPROT LOGICI

ISTRAŽIVANJE (Rimljanima 5,1.2)

Pe

ZAKLJUČAK

U svojoj knjizi *My Utmost for His Highest*, Osvald Čembers piše: „Božje spasenje ne počiva na ljudskoj logici, ono počiva na Isusovoj žrtvenoj smrti“. Kad pokušavamo da rezrešimo tu tajnu – kako je nevina osoba mogla dobrovoljno da umre za nekog ko je kriv – za nas to nema nikakvog smisla. Što se više trudimo da to logički sagledamo, to nam nelogičnije izgleda. Na kraju moramo prihvatiti Božju ljubav i odgovor na naš greh kao nešto što ćemo u potpunosti razumeti tek na nebu.

Za nas kao hrišćane, opravdanje verom znači prihvatiti da je Isusova smrt u potpunosti otplatila naše grehe. Osim toga, verujemo da nam, zahvaljujući toj smrti, Bog besplatno prašta grehe. Isusova žrtva ne znači da svi automatski bivaju spaseni, već da je spasenje na raspolaganju svima koji odluče da ga prihvate.

RAZMOTRITE

- Slušajte pesmu „In Christ Alone“ („Jedino u Hristu“) koju peva Natali Grant, a koja vas navodi na razmišljanje o važnosti dara koji smo dobili od Hrista, i o tome kako ništa što bismo mogli da uradimo ne može da nas spase. Jedino je Bog u stanju da nas spase.
- Sastavite pesmu na osnovu uvodnog teksta – Rimljanima 5,1.2 i za to vreme razmišljajte o tome kako ste opravdani verom.
- Uz pomoć tabele, analizirajte opravdanje verom u odnosu na opravdanje delima.
- Upotrebite glinu ili neki drugi materijal za vajanje kako biste napravili simbol koji ilustruje kako vi razumete opravdanje verom.
- Razmišljajte o miru koji imate sa Bogom zato što prihvatate opravdanje verom. Šta biva sa vašom nadom dok se radujete tome?

POVEŽITE

Ellen G. White, *Faith and Works*, pages 15–26

Morris Venden, *Faith That Works*.

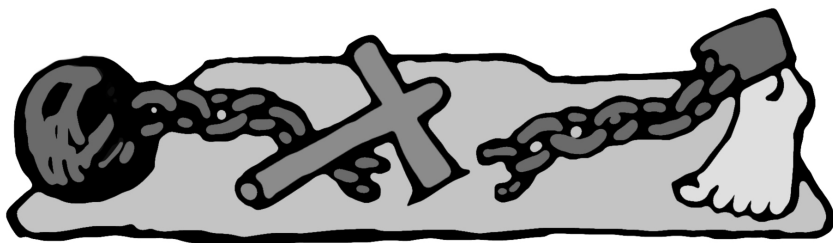
Ešli M. Vagner, *Junion Springs, Njujork, SAD*

Pouka 7

Od 11. do 17. novembra 2017.

Pobeda nad grehom

*»Grieh neće vama obladati, jer nijeste pod zakonom
nego pod blagodaću«
(Rimljanima 6,14)*

FAKTOR STRAHA

UVOD (Rimljanima 5,20; Efescima 2,8)

Su

Sećam se da mi je tata pričao kako bi moj deda često čekao do poslednjeg trenutka da isključi televizor pred početak Subote. A kad bi ga konačno isključio, učinio bi to sa nečim nalik na uzdah razočaranja što ne može i dalje da gleda svoje emisije, i što umesto toga mora da „pretrpi“ Subotu, kao da je to nešto što se obavezno mora obaviti. Ta priča me je podsetila da ponekad i mi sledimo ono što Bog kaže samo zato što mislimo da moramo. To me je podsetilo i na fariseje iz Biblije, i na njihovu opsednutost željom da izgledaju savršeni u očima drugih ljudi, umesto da iz odanosti Bogu čine ono što je pravo. To ih je do te mere opsedale da su čak i Isusa optužili da ne drži Subotu samo zato što je nekome pomogao.

**To počinje sa
blagodaću.**

Oni nisu shvatali suštinu!

Mnogi ljudi se odvrćaju od Boga zbog svih tih strogih propisa koje smatraju da su obavezni da slede, umesto da prihvate poziv da žive u blagodati. Mi se suviše lako naviknemo da se svakodnevno držimo onog što moramo, tako da zaboravljamo pravi razlog zašto to uopšte činimo. Svako može da sledi neko uputstvo i da kaže da je spasen zato što poštuje pravila. Svako može da zgreši i zatraži oprostaj koliko god puta želi. Važno je imati na umu da je razlog zašto tražimo oprostaj zapravo nastojanje da ostvarimo bliskije prijateljstvo sa Bogom – ne zato što „moramo“ da činimo ono što je ispravno, već zato što nas Božja blagodat privlači Njemu.

Kad tražimo oprostaj samo zato što „moramo“, lako možemo ponovo skrenuti sa pravog puta i zaboraviti šta smo obećali. Važno je da nam bude milina sve što činimo za Boga, a ne da svoju ljubav prema Njemu pretvorimo u nešto što je „obavezno“. Pavle govori o „posvećenju“ – procesu tokom kog pobeđujemo greh da bismo odražavali Hristove puteve. Kad je lečio ljude, Isus to nikad nije činio da bi svima drugima stavio do znanja koliko je pravedan, već je to činio iz ljubavi i naklonosti prema ljudima.

Trebalo bi sa mnogo više volje da obožavamo Boga. Trebalo bi da dolazimo u crkvu zato što to želimo, a ne zato što moramo. Trebalo bi da držimo Deset zapovesti, ne zato što moramo, već zato što želimo. Ne treba da živimo kao fariseji, koji su išli unaokolo pokazujući kako poštuju zapovesti da bi izgledali superiornije u odnosu na sve ostale. Hajde da živimo više kao Isus, koji je sve činio pružajući blagodat.

Dok budemo proučavali šta je Pavle imao da kaže o Božjoj blagodati i koliko je ona ključna za naše spasenje, imajmo na umu da bi nama bilo nemoguće da sopstvenim zaslugama, bez Božje blagodati, ispunimo zahteve zakona. To počinje sa blagodaću.

Kloe Ejkon, Njuboro, Viktorija, Australija

Isus je pobedio greh (Rimljanima 6,10)

Kad je umro na krstu, Isus je pobedio greh. Upravo preko greha smrt je ušla u naš svet. Ali, zato što je Isus pobedio greh, hrišćani sad uviđaju da Njegovo vaskrsenje sadrži silu koja menja život. „Jer, što umrije, grijehu umrije jedanput; a što živi, Bogu živi“ (Rimljanima 6,10). Zahvaljujući Isusovoj smrti i vaskrsenju, nama je darovan večni život. Zato što je Isus slomio silu greha, i mi smo osposobljeni da mu se odupremo. Greh više nema nad nama kontrolu kakvu je imao ranije. Krajnji ishod nije isti.

Ako sledimo Isusa, onda se trudimo da odražavamo Njegov karakter, ali i preuzimamo Njegovu nagradu i pratimo Ga u večni život. Opravdanje verom je ubeđenje da se spasavamo jedino na osnovu svoje vere i želje da sledimo Isusa. Ničim što bismo mogli da uradimo ne možemo da zaradimo put za nebo. Tako funkcioniše Božja blagodat! Međutim, to ne znači da možemo živeti zanemarujući realnost greha. Iako naši postupci ne mogu da nam kupe večni život, postoji povezanost između vere i načina na koji živimo. „Jer koji umrijesmo grijehu kako ćemo još živjeti u njemu?“ (Rimljanima 6,2).

Greh više nema nad nama kontrolu kakvu je imao ranije.

Naša borba sa grehom (Galatima 5,17)

Premda je Isus nadvladao silu greha, mi se još uvek nalazimo usred borbe između dobra i zla. Greh je možda izgubio svoju večnu silu, ali mi živimo u grešnom svetu. Svako od nas se suočava sa unutrašnjom borbom jer je naša grešna priroda u ratu sa našim dobrim namerama: „Telo žudi protiv Duha, a Duh protiv tela“ (Galatima 5:17a, Savremeni srpski prevod). To što smo odlučili da sledimo Isusa ne znači da smo postali imuni na greh.

Mi smo dobili ime „hrišćani“ i polažemo pravo na to ime, što predstavlja način da se izjasnimo kao sledbenici Isusa Hrista, ali bi izraz *hrišćanin* bio delotvorniji kad bi se shvatao kao glagol. Biti hrišćanin podrazumeva stalnu akciju. Mi ćemo se uvek suočavati sa protivljenjem i iskušenjima. Da, Isus je pobedio greh, ali greh još uvek postoji. Mi govorimo da je Isus pobedio greh koristeći prošlo vreme, ali u stvari Isus pobeđuje greh u našoj sadašnjosti, a i u našoj budućnosti. „Duh nam daje želje koje su suprotne onome za čim grešna priroda žudi“ (Galatima 5,17b, prevod sa engleskog – *New Living Translation*).

„Iskustvo spasenja obuhvata pokajanje, priznanje, oproštenje, opravdanje i posvećenje“.¹ Mi ulazimo u odnos sa Bogom, i kao u svakom drugom odnosu, što Ga duže budemo poznavali i što više vremena budemo provodili s Njim, to će se naša veza produbljivati i to ćemo se bolje razumeti. Na to iskustvo ne bi

trebalo gledati kao na nešto isplanirano ili što se može dogoditi samo jedanput. Naš odnos sa Bogom nije statičan, on napreduje i raste.

Biti posvećen (1. Jovanova 2,1)

Biti posvećen znači biti proglašen svetim i slobodnim od greha. Deo našeg iskustva spasenja znači da smo posvećeni. Da li to znači da smo proglašeni savršenima? Da! Da li to znači da smo zaista savršeni? Ne! „Kao što je, dakle, zbog jednog prestupa sve ljude snašla osuda, tako je zbog jednog pravednog dela došlo opravdanje koje donosi život svim ljudima“ (Rimljanima 5,18, Savremeni srpski prevod). Upravo na osnovu Isusovog a ne našeg savršenstva, mi možemo biti proglašeni opravdanim i pravednim u Božjim očima.

Bog gleda na nas kao na pravedne i svete i proglašava nas takvima zato što je Isus zauzeo naše mesto. Upravo je Isusovo savršenstvo to što isijava iz nas. Mi sami ne možemo da pobedimo greh. Naša lična pobeda nad grehom zapravo je Isusova pobeda. Kako naš odnos sa Bogom napreduje i produbljuje se, mi sve više postajemo svesni svojih slabosti i greha. Kao što Pavle primećuje: „I kakav ste plod tada donosili? Ono čega se sada stidite“ (Rimljanima 6,21, Savremeni srpski prevod). Dok postajemo sve svesniji svog greha, i sve više želimo da budemo kao Isus, mi počinjemo da se kajemo i priznajemo grehe. Bog nam nudi oprostaj i zauzvrat mi primamo opravdanje i posvećenje. Sveti Duh nas vodi i mi želimo dobro.

Međutim, unutrašnja borba između dobra i zla neće iznenada nestati zbog naše povezanosti sa Isusom. Biti opravdan i posvećen ne znači da se nikad više nećemo suočiti sa iskušenjem greha. Ali to zaista znači da će Isus biti tu za nas, spreman da nam pomogne kad god nam zatreba. Sveti Duh se nastanjuje u našem srcu, pomaže nam da savladamo svoju grešnu prirodu i omogućava da naše dobre namere postanu stvarnost. „Ali, ako neko i zgreši, imamo Zastupnika kod Oca – Isusa Hrista, pravednika“ (1. Jovanova 2,1, Savremeni srpski prevod).

ODGOVORITE

1. Da li vam pobeda nad grehom izgleda kao nešto što je ostvarljivo u vašem životu, ili je to samo ideal?
2. Možete li videti neki dokaz o pobedi nad grehom u sopstvenom životu?
3. Ako verujete u opravdanje isključivo na osnovu vere, da li to utiče na vaše razumevanje posvećenja? Na koji način?

Džodi Edi, Aleksandra, Viktorija, Australija

---

¹ *Adventistički hrišćani veruju...*, str. 159.

„Bog može da bude proslavljen životom onih koji kažu da veruju u Njega jedino u slučaju da se oni usaglasе s Njegovim obličjem i da njima upravlja Njegov Duh. I tada, kao Spasiteljvi svedoci, mogu da objave šta je božanska blagodat učinila za njih.“¹

„Da bismo pravilno razumeli ovo pitanje, moramo imati na umu da je naše srce po prirodi izopačeno, da sami po sebi nismo u stanju da idemo pravim putem. Jedino blagodaću Božjom, sjedinjenom s našim najusrdnijim naporima, možemo postići pobjedu.“²

„Upravo blagodat koju Hristos usađuje u čovekovu dušu stvara u čoveku neprijateljstvo prema sotoni. Bez blagodati koja ga preporuča i blagodati koja ga obnavlja, čovek bi nastavio da bude sotonin rob, sluga uvek spreman da ispunjava njegove zapovesti... Sila koju Hristos daje osposobljava čoveka da se odupre tiraninu i uzurpatoru. Ko pokazuje da

»Posmatrajući Gospodnju slavu kao 'kroz staklo u zagonetki', čovek se menja iz slave u slavu, dok ne postane sličan Onome koga obožava.«

prezire greh umesto da ga voli, ko se odupire strastima koje su njime vladale i savlađuje ih, pokazuje da u njemu deluje načelo nebeskog porekla.“³

„Kad se greh bori da zagospodari ljudskim srcem, kad krivica pritiska dušu i opterećuje savest, kad neverica pomračí um, ko omogućuje prodiranje zraka svetlosti? Čija je blagodat dovoljna da savlada greh, ko daje dragoceno pomilovanje i prašta sve naše grehe, razgoneći tamu i čineći da budemo radosni i puni nade u Bogu? Isus, Spasitelj koji prašta grehe.“⁴

„Hristova ljudska priroda bila je sjedinjena sa božanskom; bio je osposobljen za borbu Svetim Duhom koji je prebivao u Njemu. On je došao da učini da imamo 'deo u božanskoj prirodi' /2. Petrova 1,4/. Dok god smo verom sjedinjeni sa Njim, greh više nema vlasti nad nama. Bog seže za rukom vere u nama, kako bi je upravio da se čvrsto uhvati za Hristovo božanstvo, da bismo mogli dostići savršenstvo karaktera.“⁵

„Preobraženje karaktera... uvek je posledica druženja sa Hristom. Neki pojedinac može imati izrazite karakterne nedostatke, ali kada postane istinski učenik Isusa Hrista, sila božanske blagodati preobražava ga i posvećuje. Posmatrajući Gospodnju slavu kao 'kroz staklo u zagonetki', čovek se menja iz slave u slavu, dok ne postane sličan Onome koga obožava.“⁶

ODGOVORITE

1. Ako je „naše srce po prirodi izopačeno“ i ako smo po prirodi skloni grehu, kako da dostignemo Hristov savršeni karakter?
2. Kad neko „postane istinski učenik Isusa Hrista, sila božanske blagodati preobražava ga i posvećuje“. Možete li se setiti neke biblijske ličnosti koja predstavlja primer takvog primanja božanske blagodati?

Marica Munjoz, Brizbejn, Kvinslend, Australija

1. Elen G. Vajt, *Božja zadivljujuća blagodat*, str. 233 orig.
2. Isto, str. 327 orig.
3. Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 506 orig.
4. Ellen G. White, *Bible Training School*, May 1, 1915.
5. Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 123 orig.
6. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 559 orig.

SIGURNA POBEDA

DOKAZ (Rimljanima 6,14)

Ut

U najboljem slučaju, zakoni život čine boljim. Oni mogu da nam postave zdrave granice i obezbede strukture koje neguju brižnu zajednicu. Međutim, oni mogu biti i zloupotrebjeni kao način da kontrolišemo i delimo ljude, ili u korist jedne grupe u društvu, a na štetu drugih.

Zakone u Starom zavetu – ne samo Deset zapovesti datih Mojsiju na gori Sinaj, već i ostatak jevrejskog zakonika sadržanog u Tori – Bog je dao da bi ljudima život učinio boljim (jevrejski zakoni odnosili su se ne samo na religiozno ponašanje, već i na lične odnose i društvena pravila, bez razlike).

Postojalo je stotine pravila i zakona, a do vremena kad je došao na zemlju, Isus je mogao da vidi da se ti zakoni koriste za kontrolu ljudi. Stručnjaci za zakon zapravo su opterećivali druge i ometali ih da steknu znanje (Luka 11,37-53). To ne znači da Isus nije sledio zakon. U Mateju 5,17.18, On nam kaže da nije došao da ukine zakon, već da ga ispuni.

Takođe, u Rimljanima 6,14 Pavle ne kaže da zakon za hrišćane nije važan, niti da mi ne treba da činimo ono što je ispravno. U *Biblijskom komentaru adventista sedmog dana (Seventh-day Adventist Bible Commentary)* isto tako se zapaža: „Pavle ovde ne govori o bilo kom pojedinačnom zakonu, već prvenstveno o zakonu kao principu. Njegova poruka je da hrišćani, kada je reč o načinu spasenja, nisu pod zakonom već pod blagodaću.“¹

Zakon nema moć da nam obezbedi spasenje niti posvećenje. On može da posluži kao vodič, ali ne može da nam oprost niti da nas promeni. Tekst u Galatima 3,10-25 razjašnjava da je zakon dat da nam ukaže na greh i da nas približi Hristu, ali on ne može da nas oslobodi od greha. To je nešto što dolazi samo od Boga na osnovu blagodati. Blagodat je ono što zaista može da promeni naš život: „Pod blagodaću, međutim, borba protiv greha nije više samo pusta nada, već sigurna pobeda“.²

Ta nada je ponuđena svima (videti Jovan 3,16), i nema ničeg što bismo sami mogli da učinimo da bismo je stekli, osim da se predamo Bogu. Isusova žrtva pokriva nas pravdom koja nam je potrebna, ali to ne znači da zbog toga treba da nastavimo da grešimo. To bi bila svesna zloupotreba Božjeg plana spasenja, koja bi nas ponovo učinila robovima greha jer bismo zanemarili svrhu blagodati.

Blagodat će nas voditi ka većoj poslušnosti Božjem savršenom zakonu, u čijoj je srži ljubav prema Bogu i drugim ljudima (videti Matej 22,37 i Jovan 13,34). Njegova ljubav je ono što nam nudi blagodat na prvom mestu. Prihvatajući i držeći se te blagodati, mi nećemo samo rasti u Bogu, već ćemo i bolje odražavati Hristov karakter u svom životu. Na taj način, možemo pokazati svetu svoju nadu u tu sigurnu pobedu.

ODGOVORITE

1. Zašto po vašem mišljenju često dolazi do zbrke i nerazumevanja kad je reč o pojmovima zakona i blagodati?
2. Kako je blagodat promenila vaš život?
3. Šta možete učiniti da biste ljudima iz svog okruženja bolje pokazali Božju blagodat?

Adel Neš, Kuranbong, Novi Južni Vels, Australija

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 6, p. 541.

2. Isto.

Posvećenje. Još uvek se sećam kako sam se kao dete, kad sam prvi put čula tu reč, pitala šta ona zapravo znači, jer mi nije odmah bilo jasno. Opravdanje je za mene imalo nekog smisla jednostavno zato što sam tu prepoznavala reč *opravdati*. Međutim, reč *posvetiti* nikad se nije pojavila u mom osnovnoškolskom vokabularu.

„To znači učiniti svetim ili odvojiti“, kasnije mi je objasnila jedna ljubazna odrasla osoba. Međutim, ta definicija nije tu reč učinila ništa razumljivijom mom adolescentskom umu. Šta je učinjeno svetim? *Kako* je to postalo sveto? I kakve veze odvajanje nečega ima sa svim tim?

Mnogo godina kasnije, pojednostavila sam svoje razumevanje posvećenja tako što sam ga svela na samo četiri kratke reči: „Budi što sličniji Isusu“. Ali, kako da to postignemo? Evo nekoliko koraka koje treba uzeti u razmatranje:

»Budi što sličniji Isusu«. *Gledati Isusa.* Biblija nam kaže da, dok trčimo trku života, svoj pogled treba da usmerimo na Isusa (videti Jevrejima 12,2). Ako želimo da budemo sličniji Isusu, moramo da gledamo na Njegov karakter. Koje vrline On ima? Koje karakteristike bi trebalo da oponašamo da bismo bili sličniji Njemu? Nešto što sam otkrila da naročito pomaže jeste čitanje Isusovih reči u Bibliji i razmišljanje o tome šta Njegove priče i dela govore o Njemu, razmišljanje o tome kakva je On ličnost. Zatim, razmišljam na koji način bi moje reči i dela mogli da odražavaju Njega.

Pustiti. Što više gledamo Isusa, to bolje razumemo koliko je greh strašan – on preti da nas zauvek rastavi od našeg nebeskog Oca. Jedino je Hristova otkupiteljska žrtva platila našu cenu. Biti sličniji Isusu znači pustiti sve ono (grehe) što pokušava da nas odvoji od Boga. To nije lako učiniti. Budite svesni toga. Kažite Isusu da vam to predstavlja problem. On je spreman da vam oprost (videti 1. Jovanova 1,9) i pomogne vam da se vratite na pravi put (videti Priče Solomonove 3,6).

Ne brinuti se. Često citiramo „pogledajte na ljiljane“ (Matej 6,28) kad govorimo o oblačenju, hrani i drugim materijalnim dobrima, ali isti Bog koji se brine za naše materijalne potrebe, pobrinuće se i za one duhovne. Sviđa mi se kako je Čarls Spurdžon to izrazio: „Ako vam On daje blagoslov da poverujete, daće vam i blagoslov da živite svetim životom nakon toga.“* Ako Isus u vaše srce stavlja tu želju da živite sličnije Njemu, verujte da će On biti s vama tokom čitavog putovanja.

ODGOVORITE

1. Šta je sve karakteristično za Isusa?
2. Na koji način vaše reči i dela mogu odražavati vašu želju da budete sličniji Isusu?

Vanja Ču, Sidnej, Australija

* C. H. Spurgeon, *Sermons of Rev. C. H. Spurgeon* (New York, NY: Robert Carter & Brothers Publishing, 1883), p. 308.

SIMPTOMI BOLESTI

MIŠLJENJE (Rimljanima 6,14)

Če

Uobičajeni stav u hrišćanstvu ogleda se u ovome: kad pojedinac izjavi da je Isus Gospod i prihvati Njegovu čudesnu blagodat, on više nije vezan zakonom, pa, prema tome, ne mora više ni da ga drži.

Najpre, razmislite o sledećem: nekoliko časova nakon što ste uživali u svom omiljenom jelu, obuzme vas mučnina. Hladan znoj vas oblije po telu, i vi drhtite dok vam se u stomaku sve bućka.

Možda se sir ubuđao, možda je sos predugo stajao napo-
lju. U svakom slučaju, sledeći put kad vam se ponudi isto jelo,
pripadne vam muka i od same pomisli na njega. Zato radije
birate nešto drugo.

**Radije birate
nešto drugo.**

Taj fenomen je nazvan uslovna odbojnost prema inače omiljenom ukusu, a do nje dolazi kad naš mozak počne da povezuje određenu hranu sa negativnom reakcijom koju smo doživeli ubrzo nakon jela.¹ Od tog trenutka pa nadalje, telo postaje osetljivo na ono što mu je izazvalo mučninu i više ne može da uživa u toj vrsti hrane.

Slično tome, kad izjavimo da je Isus Gospod i prihvatimo silu Svetog Duha u svom životu, mi bivamo nanovo rođeni i greh više nije u našoj prirodi. Međutim, neki ispovedaju Božje ime, a ipak nastavljaju da gaje neke štetne navike koje su u suprotnosti sa Njegovim zakonom, i to sve zbog shvatanja da nam blagodat daje potpunu slobodu da činimo šta god poželimo. Međutim, zakon će uvek stajati rame uz rame sa blagodaću.

Kad dopuštamo da se štetni oblici ponašanja umnožavaju u našem životu, mi u stvari ne prepoznajemo činjenicu da su gresi – grešna dela – samo simptom mnogo ozbiljnijeg problema greha – izvorne bolesti. Neki koriste blagodat kao pokrivač za svoje omiljene navike i tvrde da su spaseni. Međutim, žudnja za tim oblicima ponašanja ukazuje da postoji dublji problem, kao nešto štetno što je ušlo u naše telo, a da ga nismo prepoznali kao otrov. Uslovljena odbojnost prema tom „ukusu“ nije se razvila i mi smo još uvek ranjivi. Ali, ako prepoznamo taj dublji problem greha kao bolest, moguće je da postanemo osetljiviji na ono što stvarno dovodi do oboljenja.

Od onog trenutka kad umremo grehu, on više nije u našoj prirodi. Umesto da na greh gledamo kao na nešto što nam je sad dopušteno zahvaljujući blagodati koju smo primili, mi treba da usmerimo svoju pažnju na to da se sve više obnavljamo prema Hristovom obličju. Jedino tada će ono u čemu smo nekad uživali i borili se da se toga odrekemo jednostavno izgubiti svoju privlačnost.

ODGOVORITE

1. Zašto nastavljamo da gajimo grešne navike čak i kad odlučimo da verujemo u Boga?
2. U čemu je razlika između greha i grešnih postupaka?

Ejmi Pit, Melburn, Australija

¹ „What Is a Taste Aversion?“ Verywell.com, accessed July 14, 2017, <https://www.verywell.com/what-is-a-taste-aversion-2794991>.

ZAKLJUČAK

Zamislite kad bi hrišćani danas još uvek osećali nesigurnost u vezi sa svojom večnom sudbinom. Martin Luter se borio sa očajanjem, zbunjenošću i frustracijom dok nije uspeo da otkrije prelepu biblijsku istinu da se spasavamo verom (Efescima 2,8). Pavlove reči u 2. Timotiju 1,9 potvrđuju da smo spaseni Božjom blagodaću a ne sopstvenim delima. Hvala Bogu što mi kao adventisti sedmog dana verujemo u princip *sola scriptura*, naročito kad uzmemo u obzir da u ovom svetu ima mnogo različitih mišljenja – nekih ispravnih, a nekih iskivljenih i varljivih. Nama postmodernim hrišćanima Biblija pruža kristalno jasan pogled na Božju ljubav, žrtvu i obećanje – večno evanđelje!

RAZMOTRITE

- Setite se vremena kad niste razumeli nešto iz Biblije i opišite proces epifanije koji je bacio jasnu svetlost na ta pitanja i razjasnio vam ih.
- Posmatrajte oblake i zamišljajte kako će izgledati Isusov drugi dolazak.
- Napravite ilustraciju koja pokazuje vrednost i značenje pojma *sola scriptura* (jedino na osnovu Svetog pisma).
- Prošetajte se i razgovarajte sa Bogom o vašoj veri u Njega i vašim nadama za budućnost.
- Pročitajte neki članak iz novina i pokušajte da proniknete kako bi Bog gledao na tu priču – sa saosećanjem, smešeći se, plačući, blagonaklono, sa željom da uspostavi pravdu, s nadom, strpljivošću, itd. Razmislite kako bi vi kao Hristov sledbenik trebalo da reagujete.
- Napravite neki kolaž da biste izrazili svoju radost zbog spoznaje da ste spaseni na osnovu vere, a ne na osnovu dela.

POVEŽITE

Jovan 3,17; Otkrivenje 14,6; Efescima 2,8

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, 5. poglavlje; *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, 35. poglavlje.

Max Lucado, *In the Grip of Grace*, chap. 1

C. S. Lewis, *Surprised by Joy*, chap. 4, 14.

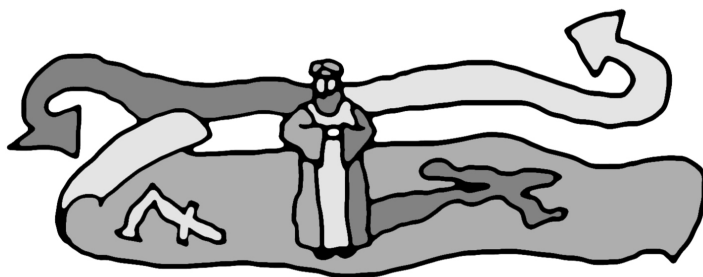
Debi Batin Soser, *Frendsvud*, Teksas, SAD

Pouka 8

Od 18. do 24. novembra 2017.

Čovek iz sedmog poglavlja Poslanice Rimljanima

»A sad umrijevši izbavimo se od zakona koji nas držaše, da služimo (Bogu) u obnovljenju Duha a ne u starini slova.«

(Rimljanima 7,6)

Mnoge Hristove parabole otkrivaju metode kojima se Bog služi da bi nas spasao uprkos tome što smo beznađežno izgubljeni i zalutali. Ni izgubljena ovca (Luka 15,3-7), ni izgubljeni novčić (Luka 15,8-10) nisu mogli sami sebe da pronađu, ali ih je spasao njihov vlasnik. Bogati mladić je otišao ožalošćen. On predstavlja one između nas koji dopuštaju da im slava, bogatstvo i lična sreća toliko zaokupe um da ne mogu da prođu kroz „iglene uši“ zbog svog „prtljaga“. Ne želimo da se odrekemo onog što imamo, da otpišemo sve svoje blago i verom sledimo Hrista. Zato odbacujemo veru i idemo za svojom srećom.

Razmišljajmo o Hristu na krstu, o Onome koji nas pokriva svojom pravdom.

Ipak, dobra vest glasi da nam je Hristova pravednost dovoljna. On nas spasava, pravda i posvećuje. Samo Božjoj pravednosti možemo da zahvalimo što smo uopšte živi (Rimljanima 1,17). Zato treba verom da prihvatimo besplatnu blagodat koja nam je darovana. Mi prihvatamo Hristovo spasenje i verom se držimo načela spasenja. To nas oslobađa ropstva grehu koji nas tako lako opsega i navodi da činimo ono što znamo da nije ispravno.

Baš kao apostol Pavle i druge istaknute biblijske ličnosti, tragaoci za istinom kao što su bili Martin Luter, Hus, Jeronim, Kalvin, i drugi tokom srednjeg veka i perioda reformacije došli su do spoznaje da se od greha i smrti spasavamo samo na osnovu zasluga Isusa Hrista. I mi moramo razumeti da se spasavamo verom u Onoga ko je umro da bismo mi mogli imati večni život. A kad shvatimo to spasenje, naša dužnost je i da svakome unutar naše sfere uticaja objavimo to „večno evanđelje“, tu naročitu poruku iz Otkrivenja 14,6, dok se trudimo da ljude pripremimo za Hristov drugi dolazak. Verujemo da je Sveto pismo osnova naše vere i nadahnuto otkrivenje Boga čoveku, a da se mi spasavamo Hristovim posredstvom, isključivo na osnovu blagodati, kroz veru u Njegovu krv prolivenu na krstu.

Jedna stara himna kaže:

„Neću raditi na tome da spasem svoju dušu,
jer je moj Gospod to sam učinio;
ali radiću kao svaki rob
zato što me voli Božji dragi Sin.“

Ove sedmice, dok budemo proučavali pouku, razmišljajmo o Hristu na krstu, o Onome koji nas pokriva svojom pravdom, i u kome stojimo savršeni pred Bogom, oslobođeni od greha, sigurni u spasenje, pošteđeni večne smrti, podržani Njegovom pobjedničkom desnicom i spaseni verom.

Mark Henri, Filipsburg, Nju Džersi, SAD

Ima jedna priča o škorpiji koja je htela da pređe reku, ali nije znala da pliva. Škorpija je videla kornjaču i zatražila da se preveze preko reke na njenim leđima.

„A, ne“, rekla je kornjača. „Znam ja tebe. Ti imaš smrtonosnu žaoku, i ja uopšte nemam poverenja u tebe.“

„Molim te, kornjačo. Obećavam da te neću povrediti. Pusti me samo da se prevezem na tvom oklopu. Neću te ubosti.“

I tako, nakon mnogo molbi i svečanih obećanja sa škorpijinje strane, kornjača se ipak složila. Prenela ju je preko reke. A kad su stigle na obalu, škorpija je ubola kornjaču u vrat.

„Ali, obećala si da me nećeš povrediti“, jadikovala je kornjača.

„Žao mi je“, odgovorila je škorpija. „Ne mogu da se obuzdam. To mi je u prirodi.“

Kao i ta škorpija, nepreporođeno ljudsko biće je nesposobno da prestane da greši. Čovek želi da živi u skladu sa pravednošću sadržanom u zakonu, ali radi upravo ono što zna da je pogrešno. A da li se samo nepreporođena osoba suočava sa takvim izazovom? Zar se to ne dešava i hrišćanima? Premda još uvek živi u grešnom telu, hrišćaninova borba je ipak manje žestoka, jer je on svoju volju potčinio Hristu. Apostol Pavle kaže: „A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u tijelu, živim vjerom Sina Božijega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene.“ (Galatima 2,20).

»Ne mogu da se obuzdam. To mi je u prirodi.«

Neobraćen čovek je pod vlašću ili osudom zakona dokle god živi (Rimljanima 7,1). Njegov jedini izlaz je smrt. Ali, budući da je Isus već platio cenu smrti umesto grešnika, grešnikovo prihvatanje Hrista kao Spasitelja označava takođe i prihvatanje Hristove smrti u njegovu korist. „Nikakva, dakle, sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu i ne hode po tijelu nego po Duhu“ (Rimljanima 8,1).

Ko je „čovek“ iz Rimljanima 7? To smo svi mi! To je dilema čitavog ljudskog roda. Mi smo beznađežno izgubljeni u svom grešnom stanju ukoliko nas ne izbavi Onaj koji ima silu nad grehom i smrću. Ako ne mogu da činim ono što želim, onda sam rob nekog ili nečeg drugog. U Hristu Isusu mi bivamo oslobođeni (Luka 4,18).

ODGOVORITE

1. Ako sam nanovo rođen/rođena, zašto bi telesne požude za mene predstavljale bilo kakav izazov?
2. Šta znači biti pod zakonom? Ima li ikakve razlike između toga kad smo pod osudom i kad smo pod jurisdikcijom zakona?

Robert Rajt, Mandevil, Jamajka, Zapadnoindijska ostrva

ČOVEK IZ RIMLJANIMA 7

LOGOS (Rimljanima 6, 1.2.8-11.14.15.23; 7,1-25; 8,1-29)

U Rimljanima 6-8, Pavle se bavi pitanjem prirode i uloge zakona (uključujući i Deset zapovesti) u planu spasenja. U 6. poglavlju on koristi dve ilustracije – krštenje i ropstvo, a u 7. poglavlju još dve – brak i dilemu sa kojom se čovek suočava dok se bori da učini ono što je pravo. Pavle time pokazuje da se spasenje ne zasniva na zadovoljenju zahteva zakona, već na zaslugama Hristove pravедnosti i zameničke smrti.

Rabinsko učenje o zakonu (Rimljanima 6,4.8-11.23; 7,25; 8,1.2)

Jedno od pitanja kojima se Pavle bavi jeste učenje rabina njegovog vremena, kasnije sistematizovano u Mišni, u vezi sa ulogom i delovanjem zakona. Rabini su naučavali da je Bog stvorio ljude sa sklonošću ka zlu pod nazivom *yetzer hara*. Tvrđili su da je Bog rekao: Ja sam u vama stvorio zlo *yetzer*, ali sam stvorio i zakon kao lek. Dokle god se budete bavili zakonom, *yetzer* neće vladati nad vama. Ali, ako se ne budete bavili Torom, onda ćete biti izručeni sili *yetzer-a*, i sva njegova aktivnost biće uperena protiv vas.**

Prema tom učenju, zakon je dat kao protivotrov za *yetzer*, da bi kontrolisao tu, navodno, Bogom danu urođenu sklonost ka zlu. Time se zakonu pripisuje spasonosna uloga, što Pavle kategorično negira, tvrdeći da se spasenje nalazi jedino u Hristu (Rimljanima 6,4.8-11.23; 7,25; 8,1.2).

Ilustracija ljudske dileme (Rimljanima 7)

Pošto je upotrebio brak da bi ilustrovao okončanje starog sistema uspostavljenog na Sinaju (Rimljanima 7,1-6), opisao prirodu zakona (sa naročitim osvrtom na Dekalog) i njegov odnos prema grehu (stihovi 7-14), Pavle sada koristi dilemu sa kojom se čovek suočava boreći se protiv greha kao ilustraciju uzaludnosti pokušaja da se spasenje zaradi sopstvenim naporima (stihovi 14-25). Važno je imati na umu da Pavle govori o zakonu, a da je opisana ljudska dilema samo ilustracija. Može se desiti da se toliko usredsredimo na ilustraciju da izgubimo iz vida šta ona zapravo ilustruje.

Raspravljati uveliko o tome da li tu prikazana neprilika grešnih ljudskih bića predstavlja opis Pavlove lične borbe i da li se to odnosi na vreme pre ili posle njegovog obraćenja, nije od velike koristi, jer bi to značilo usredsrediti se na ilustraciju na uštrb onog što je ilustrovano. Bez obzira na naše zaključke u vezi s tim slikovitim opisom ljudske dileme, jedno je više nego sigurno – budući da življenje „pod zakonom“ podrazumeva podjarmljenost grehu, oni koji se opredeljuju za to svi su robovi greha – surovog gospodara, i bez Hrista su bespomoćni u borbi protiv njega. Ali u Hristu, pobjeda je moguća. Pavlova namera bila je da pokaže Jevrejima potrebu za Mesijom kao Spasiteljem. Pošto je već

utvrdio da je pobjeda nad grijehom moguća jedino putem blagodati (Rimljanima 6,14), on ponovo naglašava tu misao koristeći ovu ilustraciju.

Karakter, svrha i uloga zakona (Rimljanima 7,12-14)

Pavle uzdiže zakon na svaki mogući način, izjavljujući da je „zakon svet i zapovijest sveta i pravedna i dobra“ (Rimljanima 7,12), i da je „zakon duhovan“ (14. stih). On ne vidi problem u sadržaju i vrednosti zakona, već u njegovoj zloupotrebi. Zakon je, tvrdi Pavle, dobar u onome čemu je namenjen, ali ne može da ostvari ono što nikad nije ni bila njegova svrha – da nas spase od greha. Zbog toga nam je potreban Isus, jer zakon – bilo da je reč o celokupnom jevrejskom sistemu ili konkretno o Dekalogu – ne može da donese spasenje. Pavle pokazuje da je zakon neophodan, ali da je njegova uloga ograničena, da on sigurno nije, kao što se pretpostavlja, neki božanski prepisani protivotrov za zlo (*yetzer*) koje ljudska bića drži u ropstvu greha. Svrha zakona, tvrdi on, jeste da ukaže na potrebu za spasenjem, a ne da bude sredstvo za sticanje spasenja.

Zakon je, tvrdi Pavle, dobar u onome čemu je namenjen, ali ne može da ostvari ono što nikad nije ni bila njegova svrha – da nas spase od greha.

Spasenje jedino u Hristu (Rimljanima 8,3)

Pavle ističe da se pobjeda nad grijehom i spasenje od greha mogu naći jedino u Isusu (Rimljanima 7,24.25; 8,1.2), koji je pretrpeo smrtnu kaznu umesto nas, obezbedivši na taj način naše spasenje. Svrha zakona nikad nije bila da nas posveti, niti on to može (bez obzira na rabinska učenja), ali „što zakonu bješe nemoguće“ (Rimljanima 8,3), Bog je učinio darujući svog Sina. Pavle tvrdi da sada „služimo u novom duhu, a ne u starom slovu“ (Rimljanima 7,6, Savremeni srpski prevod) i da nas je „zakon Duha života u Hristu Isusu oslobodio od zakona greha i smrti“ (Rimljanima 8,2, Savremeni srpski prevod). To znači da odnos prema zakonu (čak i prema Deset zapovesti) ne bi trebalo da bude samopouzdana poslušnost spoljašnjoj sili, pisano pravilo koje zahteva povinovanje, već Duhom ispunjeni unutrašnji princip koji proizvodi Duhom vođeno usaglašavanje sa njegovim zahtevima.

ODGOVORITE

1. Kako se možemo odupreti iskušenju da ljudsku dilemu opisanu u Rimljanima 7 koristimo kao izgovor za svoj nedostatak duhovnog rasta?
2. Kako opravdavamo insistiranje na trajnoj vrednosti Deset zapovesti, dok istovremeno tvrdimo da je stari sistem zakona okončan sa Hristovom smrću, koja je ujedno predstavljala i njegovo konačno ispunjenje?

Orlando Monkrif, Bergenfeld, Nju Džersi, SAD

* C. K. Barrett, ed., *The New Testament Background: Selected Documents* (New York, NY: Harper and Row, 1961), p. 153.

„Vjerova Avraam Bogu, i primi mu se u pravdu. A onome koji radi ne broji se plata po milosti nego po dugu. A onome koji ne radi, a vjeruje u Onoga koji pravda bezbožnika, prima se vjera njegova u pravdu“ (Rimljanima 4,4). Pravednost je poslušnost zakonu. Zakon zahteva pravednost koju grešnik duguje zakonu, ali je nesposoban da je ispuni. Jedini način na koji mi možemo postići pravednost jeste kroz veru. Verom možemo da prinesemo Bogu Hristove zasluge i Gospod tada poslušnost svog Sina stavlja na grešnikov račun. Hristova pravednost je prihvaćena umesto čovekove nedostojnosti, i Bog prihvata, prašta, opravdava pokajanu dušu koja veruje, postupa prema njoj kao da je pravedna i voli je kao što voli svog Sina. Tako nam se pravednost uračunava na osnovu vere.“¹

»Hristova pravednost se prihvata umesto čovekove nedostojnosti.«

„Kad u pokajanju i veri prihvatimo Hrista kao svog Spasitelja, Gospod oprašta naše grehe i ukida kaznu predviđenu za prekršaj zakona. Grešnik tada stoji pred Bogom kao pravedna osoba. On uživa naklonost Neba i posredstvom Duha ulazi u zajednicu sa Ocem i Sinom. Tada treba ostvariti samo još jedno, a to je nešto što se dešava postepeno. Duša treba da bude posvećena istinom. To se takođe postiže verom. Jer, jedino na osnovu Hristove blagodati, koju primamo verom, naš karakter može da se preobrazi.“²

„Kada se pokorimo Hristu, srce se sjedinjuje s Njegovim srcem, volja se stapa s Njegovom voljom, um postaje jedno s Njegovim umom, misli su pokorene Njemu; mi živimo Njegovim životom. To znači biti odeven u haljinu Njegove pravednosti.“³

„Jedini oslonac naše nade nalazi se u Hristovoj pravednosti koja nam se uračunava i u tome što je ostvarujemo Njegovim Duhom koji deluje u nama i kroz nas.“⁴

„Pravednost kojom smo opravdani nam je pripisana. Pravednost kojom se posvećujemo nam se daje. Prva nam obezbeđuje pravo za nebo, a druga nas osposobljava za nebo.“⁵

„I naše pravo na Nebo i naša podobnost za Nebo temelji se na Hristovoj pravdi.“⁶

ODGOVORITE

1. Ponekad je veru naizgled teško razumeti. Da li je Bog neke predodredio da budu spaseni, a druge da budu izgubljeni?
2. Gde je mesto „delima“ u planu spasenja?

Karl Henri, Snelvil, Džordžija, SAD

1. Ellen G. White, *The Review and Herald*, November 4, 1890.
2. Ellen G. White, *The Signs of the Times*, November 3, 1890.
3. Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 312 orig.
4. Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 63 orig.
5. White, *The Review and Herald*, June 4, 1895.
6. Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, str. 300 orig.

ISUS JE JEDINI ODGOVOR

PRIMENA (Rimljanima 7,15-20)

Sr

Kakva ironija – jedna žena koju poznajem i koja je patila s prvim mužem, nasilnim alkoholičarem, udala se za drugog sa vrlo sličnim sklonostima! Čovek bi logično pomislio da će ona, ako joj se već ukazala prilika da se ponovo uda, drugi put poželeti nekog saosećajnog trezvenjaka. Međutim, nakon smrti prvog muža, ona se udala za drugog čoveka za koga se takođe ispostavilo da je nasilni alkoholičar.

Izgleda da ona pati od bolesti koju Pavle tako pronicljivo opisuje u Rimljanima 7,15-20. Učinila je upravo ono što nije htela, a ono što je htela nije umela ili nije mogla da učini. Razmišljanje o njenoj situaciji navelo me je da shvatim da ni mi ostali često nismo mnogo drugačiji od nje, jer je naš život pun takvih protivrečnosti. Mi želimo da činimo dobro, ali na kraju učinimo nešto loše, prekršimo Božji zakon i osećamo žalost i krivicu zbog svog lošeg ponašanja. Izgleda da je upravo to ljudsko stanje koje mnogi od nas doživljavaju.

Ko ili šta će nas izbaviti?

Greh je u nama i on nas navodi da se klonimo dobrih dela i da umesto toga činimo zlo, čak i kad znamo da to nije u redu. Mi smo ti očajni ljudi, osuđeni na smrt u svom telu. Kako onda da prekinemo tu naviku, da izlečimo tu bolest i potpuno preokrenemo svoje ponašanje? Ko ili šta će nas izbaviti? Sami ne možemo to da učinimo. Jedino Isus, preko Svetog Duha, može da nam obezbedi pobedu.

Jedino kroz svakodnevno posvećenje, čitanje Pisma i molitvu možemo da izgradimo čistu odlučnost da činimo ono što je pravo i da se uklanjamo od zla koje nam se nameće. Jedino u bliskom, ličnom i prisnom odnosu sa Isusom možemo biti spaseni od „tela smrti“. Ako to budemo činili, moći ćemo da izjavimo kao Pavle: „Hvala neka je Bogu koji me izbavlja kroz Isusa Hrista, našeg Gospoda“ (Rimljanima 7,25, prevod sa engleskog)!

ODGOVORITE

1. Kakvo je vaše iskustvo kada je reč o tome kako vas sotona iskorišćava?
2. Da li ste pokušali sami da kontrolišete svoje okolnosti da biste na kraju otkrili da su vas one nadvladale? Razgovarajte o tome.
3. Premda redovno obnavljate svoje posvećenje Hristu, da li povremeno padnete u greh? Zašto?
4. Da li ste, kao hrišćani, doživeli takve borbe u svom životu? Da li se uvek iznova saplicete i ustajete samo da biste ponovo pali, i pitate se kako da se potpuno ispetljate iz tih greha koji vas opsedaju?
5. Koje pogrešne odluke donosite i da li ima nekih greha od kojih bi trebalo da odustanete? A ima li i onih od kojih ne želite da odustanete?

Treskot Wilson, Sendis, Bermudska ostrva

Koliko je vera značajna pokazali su mnogi ljudi tokom religiozne i sekularne istorije. Jedanaesto poglavlje Jevrejima poslanice, „poglavlje o veri“, izveštava o mnogima koji su hodali na osnovu vere, a ne na osnovu onoga što se vidi, jer su shvatili da se isključivo na veri zasniva njihovo spasenje. Premda su neki i umrli pre nego što su videli ispunjenje proročanstva, ipak su se oslanjali na veru. Mi trenutno vidimo nejasno, kao kroz staklo (1. Korinćanima 13,12), ali vera nam pruža mogućnost da posmatramo licem k licu. Greh je naneo veliku štetu, i povremeno izgleda da nismo u stanju da razumemo ni Hristovo veličanstveno delo ni lepotu spasenja na osnovu vere u Njega. On je umro na krstu da bi nas spasao od naših greha, i samo zahvaljujući Njegovoj žrtvi i spasenju jedino verom mi možemo imati večni život (Rimljanima 7,6; 8,3.4).

Bog cení kad mi sa svoje strane pokažemo veru.

Avram je nazvan ocem vernih. I on i njegova žena bili su već prevalili godine za rađanje dece, ali Bog je njemu obećao potomstvo brojno kao pesak na obali morskoj. On je poverovao u to i bio nagrađen. Pročitajte ponovo priču o tome kako je Bog izbavio sinove Izraelove kroz Crveno more. Verom su sveštenici stupili na suvo tlo i mnoštvo je prešlo na drugu obalu. Među onima koji su ispoljavali veru bili su i Danilo, koji se nije brinuo što će doručkovati sa lavovima, i tri jevrejska mladića koji se nisu brinuli u užarenoj peći. Njihova vera bila je temelj njihovog spasenja. Enoh, Noje, Avelj, Rava i David takođe su među onima koji su ubrojani među verne. Svi oni i mnogi drugi čekali su u veri svoje spasenje (Jevrejima 11). Budući da imamo tako mnogo svedoka, od ključne je važnosti da i mi upremo svoj pogled u Isusa, „Začetnika i Usavršitelja vere“ (Jevrejima 12,2, Savremeni srpski prevod). Bog je arhitekta, a mi smo Njegovi saradnici. Bog cení kad mi sa svoje strane pokažemo veru.

A šta ako se naše spasenje ne bi zasnivalo isključivo na veri, već bi zahtevalo element dela? Kako bismo objasnili mnoge „nemoguće“ situacije u kojima smo se našli, a u kojima je Bog neprestano, čudesno intervenisao i izbavljao nas? Nije li to vera „u ono čemu se nadamo, osvedočenje o stvarnosti koju ne vidimo“ (Jevrejima 11,1, Savremeni srpski prevod)?

ODGOVORITE

1. Na koji način ste, tokom protekle sedmice, mogli da pokažete svoju spasonosnu veru?
2. Napravite listu svojih poznanika za koje smatrate da imaju vere. U čemu se ogleda njihova vera?
3. Da li je ljudima u biblijsko vreme ili ranije u prošlosti bilo lakše da pokažu svoju veru? Zašto ili zašto ne?
4. Razgovarajte o izreci: „Mi smo spaseni samo verom, ali vera koja spasava nikad nije sama.“

Beverli Henri, Mandevil, Jamajka

ZAKLJUČAK

Postoji jedna odluka koju moramo doneti – da li ćemo služiti Bogu ili svetu. Isusova smrt na krstu nudi nam iskupljenje. Ponuđen nam je dar pravednosti i život zasnovan na blagodati. Pavle je odlučio da posveti svoje vreme objavljivanju te poruke nade. Mi više nismo pod osudom zakona, već smo posvećeni pobedom osiguranom na krstu. Danas, mi možemo živeti kao pobednici – znajući da nam je Hristos obezbedio večni život. „Jer, greh neće imati vlast nad vama, pošto niste pod Zakonom, nego pod milošću“ (Rimljanima 6,14, Savremeni srpski prevod).

RAZMOTRITE

- Pripremite gozbu za svoje prijatelje. Neka to bude banket za pobednike u čast blagodati koju nam je Bog besplatno dao. Odvojte vreme da biste razmenili Božje duhovne pobeđe u vašem životu i pročitajte neki ohrabrujući biblijski tekst o blagodati.
- Napravite poster – kolaž od isečaka iz časopisa, koji treba da prikaže šta pobeda u Hristu za vas znači. Upotrebite reči i slike da biste se bolje izrazili.
- Napišite pesmu o poruci nade koju nam Bog daje preko svoje blagodati. Možda možete da se koncentrišete na to kako se osećate zato što vam je oprošteno. Ako ne osećate u dovoljnoj meri da vam je oprošteno i da ste slobodni od zakona, iznesite to Bogu u svojoj pesmi.
- Podelite na društvenim mrežama ono što ste naučili o Bogu iz pouke za ovu sedmicu.
- Ovog vikenda provedite vreme u prirodi i razgovoru sa Bogom. Potražite dokaze Njegove ljubavi u delima stvaranja koja je učinio za ovaj svet. Možete li da uočite na koji način Bog prirodi omogućava da buja?

POVEŽITE

2. Korinćanima 12,9; Isaija 61,10; 1. Jovanova 5,4; Matej 6,33

Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 423-426 orig; *Put Hristu*, str. 29 orig.

Kesi Ficpatrik, Linkoln, Nebraska, SAD

Pouka 9

Od 25. novembra do 1. decembra 2017.

Nema osude

*»Nikakva, dakle, sad nema osuđenja onima koji su
u Hristu Isusu i ne hode po tijelu nego po Duhu.«
(Rimljanima 8,1)*

Držeći telefon pored uha, prigušenim glasom i uz isprekidane jecaje ispričao sam sve o sebi svom prijatelju Džonu. On je ćutke slušao dok sam izlivač svoju dušu pred njim. Moja prošlost kao rokenrol muzičara bila je tako sramna da sam se potajno pitao *zašto* uopšte pričam o tome. Na kraju krajeva, odrastao sam u crkvi i trebalo je da budem dovoljno pametan da ne dopustim sebi da potonem tako duboko u način življenja koji je toliko prljav i ružan.

Sve sam to sručio na njega i kad sam završio, jednostavno sam rekao: „To je to, Džone. To je moj bedni život u kratkim crtama. Kako *ikada* da prevaziđem to?“ Njegov odgovor me je iznenadio. Nije me osuđivao, nije pokušao da mi izazove osećaj krivice, samo je tiho rekao: „Imaš li Bibliju kod sebe?“

„Da“, promrmljao sam.

Džon je nastavio: „Pretpostavljam da ti niko nije govorio o evanđelju, i potrebno je da vidiš nešto.“

Otišao sam i našao tu prašnjavu knjigu. „Majk, pronađi Rimljanima 8,1 i pročitaj mi.“

Pročitao sam promuklim šapatom: „*Nikakva, dakle, sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu i ne hode po tijelu nego po Duhu.*“

„Majk“, rekao je Džon, „Isus nije došao ovde da bi te osudio. On je došao da bi te spasao od tebe samog.“

Reči ne mogu da opišu emocionalni teret koji je te večeri skinut sa mojih ramena. Ali onda, negde između tog telefonskog poziva i sledećeg jutra kad sam svoju ženu i ćerkicu koja je još bila beba poveo sa sobom u crkvu, to staro osećanje izgubljenosti ponovo me je obuzelo. Dok smo bili u crkvi, moja ćerkica je postala nemirna, pa sam morao da je izvedem u malu prostoriju izvan glavne dvorane, ali sam ostavio vrata otvorena da bih mogao da čujem pastora. „Dobro jutro“, rekao je. „Pozivam vas da otvorite svoje Biblije i pronađete tekst u Rimljanima 8,1.“ *Pastor je propovedao na osnovu istog teksta na koji mi je moj prijatelj skrenuo pažnju prethodne večeri!*

Na jednostavan ali dirljiv način, Stvoritelj je dopro do mene, sreo se sa mnom tog jutra. Kasnije sam saznao da je pastor planirao da tog dana govori nešto sasvim drugo, ali je prethodne večeri, baš negde u vreme mog razgovora sa Džonom, bio snažno osvedočen da treba da propoveda na osnovu *baš tog stiha* iz Pisma.

Poruke iz Rimljanima poslanice posebno su mi drage zbog sile koju su udahnule u moj promašeni život. Večno sam zahvalan zbog načina na koji nam Bog progovara preko svoje Reči i preko prijatelja kao što je Džon.

Tekst u Rimljanima 8,1 tvrdi: „Nikakva, dakle, sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu“, iz čega se može naslutiti da su u prošlosti hrišćani živeli pod osudom, zajedno sa svojim svetovnim savremenikima. Uzrok te osude je greh, koji je ušao na ovaj svet kad je Adam pao i okaljao čitavo buduće čovečanstvo (Rimljanima 5,18). Na grčkom jeziku kojim je pisan Novi zavet, reč za *osuda* označava da je pojedinac bio optužen za neki zločin, ispitan i da mu je određena kazna. To znači da je prestupnik proglašen krivim i da čeka kaznu kako bi pravda bila zadovoljena. Za Pavla, taj prestupnik je čitav ljudski rod koji je proglašen krivim za greh, i mora da primi punu zakonom propisanu kaznu – a to je smrt (Rimljanima 6,23). Budući da „svi sagriješite“, svi su osuđeni i svi moraju da umru (Rimljanima 3,23).

U Rimljanima 8, međutim, dogodilo se nešto što je promenilo situaciju. Osuda je ukinuta „onima koji su u Hristu Isusu“, što može da znači samo jedno – na neki način, zahtev zakona za pravdom je zadovoljen, tako da Hristovim sledbenici više ne žive u senci smrtno kazne.

Zakon smrti (Rimljanima 6,14; 7,10)

Zakon u Rimljanima poslanici zauzima istaknuto mesto, dok Pavle, s druge strane, teži da dokaže da je on obesnažen u životu hrišćana (Rimljanima 6,14). Svrha zakona je da osudi greh u ljudskom rodu i da zahteva odgovarajuću kaznu, te on, iz tog razloga, funkcioniše kao instrument smrti (Rimljanima 7,10). Pavle tvrdi da zakon zapravo umnožava grehe koje ljudi čine i pooštava presudu protiv njih, jer kaže: „Ja grijeha ne poznah osim kroz zakon“ (Rimljanima 7,7). U psihološkom smislu, to je opravdan argument, jer smo mi, kao grešna ljudska bića, snažno kušani da činimo upravo ono što ne valja. Dete nije ni približno u tolikom iskušenju da dodirne vruću ringlu pre nego što majka kaže: „Ne diraj ringlu!“

Božji zakon nije loš, ali je nepotpun, jer ne može da spase one koje osuđuje.

Kad nam zakon kaže koji su postupci grešni, naša ljudska priroda počinje da teži upravo tim postupcima. A ako, i pored toga što poznajemo zakon, odlučimo da grešimo, naša osuda se pooštava jer smo svesno zgrešili. Čak i u savremenom pravnom sistemu svesno učinjena krivična dela kažnjavaju se strože od onih koja su učinjena nehotice. Za Boga koji očajnički želi da spase čovečanstvo zakon koji može da ponudi samo kaznu nije dovoljan, tako da je On osmislio plan koji će poništiti moć zakona da osudi. Pavle taj plan objašnjava u Rimljanima 8,2-4.

Bolji zakon (Rimljanima 8,2-4)

Božji zakon nije loš, ali je nepotpun, jer ne može da spase one koje osuđuje (Rimljanima 8,3). Osim toga, zakon ne može da spase ni one koji ga poštuju, jer i pored toga što ne greše u svojim postupcima, oni se ipak nalaze u grešnom

stanju koje karakteriše sve ljude još od Adamovog pada (Rimljanima 3,20). Da bi iskupio svoj narod, Bog je morao da obezbedi novi sudski sistem – takav koji će istovremeno osuditi greh i ponuditi način za izbavljenje od kazne (Rimljanima 8,3). Zato je poslao Isusa na zemlju da postane novi zakon za čovečanstvo.

Spasitelj je svojim bezgrešnim životom osudio greh u svima s kojima se sreo, a svojom smrću je oprostio taj isti greh (Rimljanima 8,3). Pošto je savršeno održao zakon, Isus je ispunio zahtev za poslušnošću, a kad je umro umesto osuđenog čovečanstva, ispunio je zahtev zakona za pravdom (Rimljanima 8,4). Ako prihvatimo da je Isus ispunio zakon umesto nas, onda zakon više ne može da nas osudi, jer je pravda ispunjena. „Nijesmo pod zakonom nego pod blagodaću“ (Rimljanima 6,15). Kad kriminalac odsluži propisanu kaznu, on je slobodan da ide. Zakon je pravedan, on ne osuđuje osobu uvek iznova za isti greh. Postoji razlika između ljudskog zakona i onog koji je Isus uspostavio svojim životom na zemlji. Dok ljudski zakon može da osudi čoveka zahtevajući kaznu za počinjeni zločin, Isusov zakon podrazumeva neka šira ovlašćenja. On može da pruži pomilovanje opraštajući greh u celini – grešne postupke kao i grešno stanje, i to za sva vremena, sve dok smo voljni da prihvatimo Isusovu žrtvu za nas (1. Jovanova 1,7).

Život pod blagodaću (Rimljanima 5,2; 6,14; 8,15)

Premda smo, kad prihvatimo Isusovu žrtvu, oslobođeni osude, mi moramo i da očuvamo spasonosnu vezu s Njim da bismo ostali u stanju slobode. Pavle nas podseća da mi, koji „ne živimo po tijelu nego po Duhu“ (Rimljanima 8,4), nismo osuđeni. On podstiče vernike da ne dopuste grešnoj ljudskoj prirodi da im diktira kako da žive, već da žive onako kako priliči iskupljenoj duhovnoj prirodi. Povratak grešnoj prirodi znači sigurnu smrt, jer „koji su u tijelu ne mogu Bogu ugoditi“ (Rimljanima 8,8).

Jedino kad živimo kao oni koji su spaseni od smrti, oslanjajući se na to da je Isus ispunio zakon sa svoje strane, kloneći se grešne prirode i birajući duhovnu prirodu, vernik može da se nada da će ugoditi Bogu. Velika nagrada čeka one koji žive „po Duhu“. Njihovo stanje osude i greha biće zamenjeno stanjem blagodati i pravednosti (Rimljanima 5,2.17). Oni će biti oslobođeni greha i zakona osude, spaseni od Božjeg gneva i pomireni s Njim (Rimljanima 5,9.11; 6,14.18). Bog će ih usvojiti kao sopstvenu decu i daće im obećanje večnog života (Rimljanima 8,15; 5,21). U Hristu je sva osuda, uključujući i osuđivanje sebe, koju Pavle opisuje u Rimljanima 7, konačno iskorenjena iz života Božje dece.

ODGOVORITE

1. Da li bi hrišćani trebalo da se brinu zbog greha kad žive u stanju blagodati?
2. Kako možemo da imenujemo greh kod drugih, a da ih ne uvredimo?

Dženi Kolman, Berien Springs, Mičigen, SAD

U knjizi *The Test of Discipleship (Test učenja)*, Elen Vajt primećuje: „Adam je mogao, pre pada, da izgradi pravedan karakter na osnovu poslušnosti Božjem zakonu. Međutim, on je to propustio da učini. Zbog njegovog greha, mi imamo palu prirodu i ne možemo sebe da učinimo pravednima. Budući da smo grešni i nesveti, mi ne možemo biti savršeno poslušni svetom zakonu. Sami po sebi mi ne posedujemo pravednost koja bi mogla da zadovolji zahteve Božjeg zakona. Ali Hristos je obezbedio put spasenja za nas. On je živio na zemlji usred nevolja i iskušenja sličnih onima sa kojima se mi susrećemo.

»Sami po sebi mi ne posedujemo pravednost koja bi mogla da zadovolji zahteve Božjeg zakona.«

Živeo je bezgrešnim životom. Umro je radi nas, a sada nudi da uzme naše grehe i daruje nam svoju pravednost. Ako Mu se predate i prihvatite Ga kao svog Spasitelja, koliko god da je grešan vaš život, Njega radi vi ste ubrojani među pravedne. Hristov karakter zamenjuje vaš karakter i vi ste prihvaćeni pred Bogom kao da nikad niste zgrešili.**

Kako je to jednostavna i divna istina da mi možemo imati Božju pravednost iako je naš život okaljan grehom! Sve što treba da učinimo jeste da se predamo Isusu Hristu i prihvatimo Ga kao svog Spasitelja. Vaše pravo „ja“ može da se ispolji kroz karakter Isusa Hrista.

Možda se pitate šta znači biti u Hristu, a Biblija pruža predivan odgovor na to: „Zato sada nema osude (nema osuđujuće presude, nema kazne) za one koji su u Hristu Isusu (koji veruju u Njega kao ličnog Gospoda i Spasitelja), jer me je zakon Duha života (koji je) u Hristu Isusu (zakon našeg novog bića) oslobodio od zakona greha i smrti“ (Rimljanima 8,1.2, Savremeni srpski prevod).

Tako mi stičemo pravednost – prihvatanjem Isusa Hrista kao svog Spasitelja. A kad Ga prihvatimo, dobijamo potpunu slobodu od tiranije greha koji je vladao nad nama u prošlosti.

ODGOVORITE

1. Na koji način vam saznanje o borbama kroz koje je apostol Pavle prolazio, čak i nakon što je prihvatio Hrista kao svog Spasitelja, pomaže da se suočite sa borbama kroz koje ćete prolaziti kao hrišćani?
2. Na koji način Pavlova priča u Bibliji ilustruje opravdanje verom?

Džef Blevins, Bel Er, Merilend, SAD

* Ellen White, *The Test of Discipleship*, p. 62.

DEO BOŽJE PORODICE

DOKAZ (Rimljanima 8,15-17)

Ut

Usvajanje – čin ili proces usvajanja deteta; čin ili proces zvaničnog prihvatanja ili odobravanja nečega.* (Grčka reč za usvajanje je *huiiothesia*, a definiše se kao: biti usvojen kao sin od strane božanske porodice.)

Usvajanje od strane čestite porodice sa ispravnim namerama mora da je divno iskustvo za decu bez roditelja. Saznanje da ih neko voli, da želi da ih zaštiti i pouči, i čezne da ih učini delom sopstvene porodice – to je pravi blagoslov.

Usvajanje, na lokalnom ili međunarodnom planu, nije jednostavan proces i može zahtevati dosta novca. Međutim, postoji jedan naročiti proces usvajanja koji je sveopšteg karaktera i potpuno je besplatan. U njemu nema trikova, traženja rupa u zakonu, birokratizma. Potrebno je samo da Onome koji vas usvaja kažete: „Da!“ Ipak, biće određenih prepreka zato što postoji neko ko ne želi da mi budemo deo Božje porodice.

Serija knjiga pod naslovom *A Series of Unfortunate Events* (Niz nemilih događaja) prati sudbinu troje dece po imenu Violeta, Klaus i Sani, čiji su roditelji tragično stradali. Dok decu premeštaju iz mesta u mesto, njih nemilosrdno progoni zli grof Olaf koji se, zajedno sa svojom družinom, namerio na njihovo nasleđstvo.

Kad je Bog stvorio ovaj svet, a zatim i Adama i Evu, njima je sve pripadalo. Oni su bili deo Božje porodice. Međutim, kad ih je sotona prevarom naveo na greh, oni su, kao i mi u izvesnom smislu, postali siročići. Sotona želi da nas uništi i nemilosrdno nas progoni kako bi nam oduzeo nasleđstvo. Ali, Bog je imao plan. On je poslao svog Sina Isusa da umre na krstu kako bismo mi mogli ponovo da budemo usvojeni od strane Njegove porodice (1. Jovanova 3,1).

Pavle piše hrišćanima u Rimu da bi im kazao da nemaju razloga za strah, jer su oslobođeni greha. I mi, kao i oni, imamo Oca kome možemo da se obratimo za pomoć i koji je spreman da se pobrine za nas. Nismo više siročad koju sotona progoni. Usvojeni smo u jednu funkcionalnu porodicu, a Bog lično je naš Otac. Sveti Duh svedoči o tome i kaže nam da nismo samo deca već i naslednici.

ODGOVORITE

1. Šta mislite, ko bi u Bibliji mogao da se poistoveti sa tim iskustvom usvajanja, kako u fizičkom tako i u duhovnom smislu? Na koji način ih je Bog upotrebio? Kakav je vaš odnos prema njima?
2. Ako se osvrnemo na uvodni tekst, kakvu povezanost možemo da zapazimo između ropstva i straha? Šta nam to znači sada, a šta u problematičnim vremenima koja su pred nama?

Džonatan Metju Lanuis, *Port Deposit, Merilend, SAD*

* Merriam-Webster online dictionary, s.v. „adoption“; accessed July 18, 2017, <http://www.merriam-webster.com/dictionary/adoption>.

Reakcija apostola Pavla na osudu iz Rimljanima 7 je da se okrene od sebe i svoje više nego očigledne neadekvatnosti i da svoju pažnju usmeri na Isusa Hrista, čiji život stoji umesto našeg na sudu. Međutim, nama lako popusti pažnja. Pavle je znao da ćemo se, ako do toga dođe, vratiti tamo gde smo bili na početku – pod osudom, i zato je uveo pojam „hodanja“ u Duhu.

Reč *hodati* znači „kretati se pravilnim i prilično sporim tempom, naizmeničnim podizanjem i spuštanjem jednog i drugog stopala“*. Kao takva, ta reč predstavlja odličan simbol odnosa sa Spasiteljem koji se neprekidno razvija. Evo nekih mera koje treba preduzeti i koje će vam pomoći da vaš hod bude uspešan:

Mnogi pokušavaju da ubrzaju svoje hrišćansko sazrevanje praveći veliku predstavu od svojih dela.

Imajte na umu odredište. Ja volim da šetam. Gde god da živim, uvek brzo pronađem obližnja šetališta. Često unapred proučim svoju stazu na mapi ili kompjuteru. To mi daje jasnu predstavu o mom odredištu, udaljenosti, terenu, težini staze, pa čak i pejzažu. Ako to ne uradim (što mi se povremeno dešava), rizikujem da pođem u pogrešnom pravcu, tako da mi se šetnja završi iscrpljenošću i razočaranjem umesto da mi donese radost i nova otkrića.

Podesite tempo. S vremena na vreme pokušavam žurno da pređem stazu, i onda izgubim snagu daleko pre nego što stignem do odredišta. Slično tome, mnogi pokušavaju da ubrzaju svoje hrišćansko sazrevanje praveći veliku predstavu od svojih dela, dok njihov odnos sa Isusom zapravo trpi. Ono što je potrebno, kaže Pavle, jeste da „hodamo“ u Duhu i očuvamo odmerenu, stalozenu, postojanu veru.

Zadržite pravac. Kad god pešačim, nailazim na mnoštvo sporednih putića. Možda ima, a možda i nema ničeg lošeg na tim putićima, ali ako krenem njima, to mi oduzima energiju koja mi je potrebna da stignem do cilja. Isto tako, ni naše duhovno putovanje ne sme da se pretvori u neodlučno krivudanje pri kojem zastajemo na svakih par koraka da bismo se bavili privlačnostima ovog sveta ili sopstvenim slabostima.

Redovno vežbajte. Ja se trudim da svakodnevno hodam kako bih ostao u formi. Trebalo bi, isto tako, da nam se i na duhovnom planu svakog dana dešava nešto što bi nas približilo našem cilju – bliskom odnosu sa Isusom. Naš duhovni hod mora predstavljati odmereno, stalno upoznavanje Božje ljubavi i volje, sve dok vezanost za ovaj svet i strah od prošlosti sasvim ne izgube svoj uticaj na nas.

ODGOVORITE

1. Ako biste mogli da napravite „mapu“ odnosa kakav želite da imate sa Isusom, kako bi ona izgledala? Koje korake biste preduzeli da stignete do odredišta koje ste sebi zacrtali?
2. Napravite listu onoga što vam odvlači pažnju od vašeg duhovnog cilja. Šta možete preduzeti da biste ostali usredsređeni na svoj cilj?

Kenet L. Kolman, Elkton, Merilend, SAD

* Oxford online dictionary, s.v. „walk“, accessed July 18, 2017, http://www.oxforddictionaries.com/us/definition/american_english/walk.

ŠTA ZAKON NE MOŽE DA POSTIGNE

MIŠLJENJE (Rimljanima 6,14; 7,15.18; 8,3.4; Galatima 5,24)

Če

Žica je postavljena veoma visoko, a vi ste se možda jednog dana probudili i pomislili: *Želim da pokušam da hodam po žici zakona.* I onda ste to pokušali i pali ste na nos. Kad ste se, nakon toga, pogledali u ogledalu i videli sve te modrice na svom licu, shvatili ste da niste dovoljno dobri u tome. Zato ste odlučili da pokušate ponovo pomislivši da ćete možda s vremenom postati uspešnji. Međutim, Bog kao da nikada nije zadovoljan vama.

Zakon nije spasitelj, on je merilo. I zato što on nije spasitelj, mi bivamo osuđeni ako nemamo pravog Spasitelja – Isusa. Zakon postavlja pred nas zahteve za život, ali nema sposobnost da nas spase iz stiska greha koji nas kontroliše. Problem je što mi ne možemo da napustimo greh, jer nas on drži u čeličnom stisku, šapuće nam na uvo i upravlja našim postupcima. A sve što nam greh šapuće da uradimo u suprotnosti je sa Božjim zakonom. Mi uživamo u onim aspektima greha koji hrane našu nezasiću požudu. To nam pruža samo privremeno zadovoljenje jedne mnogo dublje potrebe, a pri tom se uopšte ne bavimo problemima srca.

**Zakon nije
spasitelj, on je
merilo.**

Zakon ne može da ukloni stisak greha (Rimljanima 8,3), on može samo da nam pokaže naš greh. Zato starozavetni sistem žrtava nije mogao grešnika da oslobodi od greha, već samo da poveže sa Mesijom koji je trebalo da dođe – Jagnjetom Božjim. Mnogobrojne žrtve nisu mogle grešnika da razreše greha, već samo da pokažu njegove posledice. Sve one su ukazivale na Onoga koji zaista može da nas oslobodi. On je mogao da ustane protiv greha i slomi njegov čelični stisak nad čovečanstvom. Sopstvenom snagom mi ne možemo da napustimo greh. Jedino kad Isus oslabi njegov stisak nad nama, mi možemo da se oslobodimo i da Mu priđemo.

Dok se trudimo da hodamo po žici života, Isus je zapravo taj koji nas hvata svaki put kad padnemo da bismo uspeli bez modrica da pređemo na drugu stranu. Mi moramo dospeti na drugu stranu zajedno sa Isusom i uz Njegovu pomoć, jer će nam se u suprotnom suditi na osnovu toga koliko smo puta pali.

ODGOVORITE

1. Šta nam tekst u Rimljanima 7,15.18 govori o pokušajima da Bogu ugodimo nezavisno od Isusa?
2. U čemu se sastoji naša uloga, a u čemu uloga Duha, prema tim stihovima?

Selestia Bart, Berijen Springs, Mičigen, SAD

ZAKLJUČAK

Dve od najnezgodnijih hrišćanskih dilema su stisak koji ljudska priroda ima nad dušom i zbudjujući način na koji prisustvo Božjeg zakona kao da podbada dušu na još veću nepokornost. Kao što je u odseku **Logos** rečeno: „Dete nije ni približno u tolikom iskušenju da dodirne vruću ringlu pre nego što majka kaže: „Ne diraj ringlu!“ Kako da očuvamo spasonosnu vezu sa Isusom da bi do takve pobune dolazilo sve ređe i ređe? Odgovor se delimično sastoji u podsećanju na to da Hristova pravednost zaista pokriva naše grehe i da će „hodanje u Duhu“ postepeno oblikovati Hristovu prirodu u nama.

RAZMOTRITE

- Na osnovu sećanja, detaljno nacrtajte, od glave do pete, prvog policajca koga ste upoznali. Dočarajte i izraz lica – ućtiv, nasmejan, mrzovoljan, ili kakav god. Na obodu crteža opišite osećanja koja su vas obuzimala u prisustvu te osobe. Koja od tih osećanja gajite – odnosno, da li ste ih ikad gajili – i prema Bogu? Zašto?
- Odštampajte tekst iz Rimljanima 8 i ponesite ga sa sobom u šetnju dugačku sat vremena. Pročitajte to poglavlje više puta i razmislite o uobičajenom dnevnom „hodu“ koji pređete – do škole ili posla, do prodavnice, restorana, do autobusa, itd. Zapitajte se u kom smislu vam je pomoć Svetog Duha potrebna na svakom koraku duž tog puta (Rimljanima 8,1).
- Setite se prve reči koju ste upotreбили za svog oca. Da li je to bilo „ta-ta“, ili „papa“? Možda „aba“ (Rimljanima 8,15), ili nešto drugo? Šta osećate kad čujete ili izgovorite tu istu reč?
- Uzmite list papira (u beloj ili bilo kojoj drugoj boji) i – nakon što pročitate Rimljanima 6,1-11 – presavijte ga napola i skicirajte brošuru za sopstvenu sahranu. Šta biste stavili na zadnju, a šta na unutrašnju levu i desnu stranu? Na prednjoj strani nacrtajte kvadrat u kom bi mogla da stoji vaša fotografija. Ispod fotografije ukratko napišite svoj duhovni epitaf.
- Na društvenoj mreži otvorite diskusiju na temu: „Sećam se svog krštenja“. Počnite opisom sopstvene ceremonije krštenja – ko je bio prisutan, kad, gde, zašto, a zatim pozovite i druge da podele svoje uspomene. Okačite i fotografije ako ih imate. Iznesite u kom smislu je krštenje predstavljalo „smrt“ za vas (Rimljanima 6,1-11).
- Pitajte učitelja u svom subotnoškolskom razredu da li možete u okviru razreda da otpočnete i vodite razgovor o usvajanju. Dovedite u crkvu nekoga ko je usvojen. Pitajte tu osobu kada je otkrila da je usvojena, kako se osećala kad je shvatila šta to znači, kako se odnosi prema braći i sestrama koji su biološka deca njihovih zajedničkih roditelja, itd. Postavite u razredu pitanje kako se ti odgovori mogu povezati sa duhovnim usvajanjem (Rimljanima 8,15-17).

POVEŽITE

Psalam 119 (najduže poglavlje u Bibliji – sjajan „informativni“ o prednostima Božjeg zakona); Jevrejima 8,10; 10,16.17

Elen Vajt, *Put Hristu*, 9. poglavlje

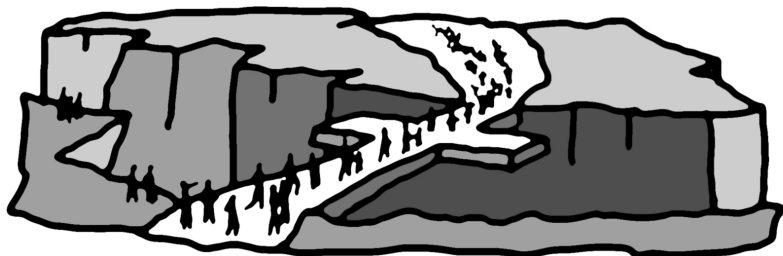
Mejlan Šurč, Renton, Vašington, SAD

Pouka 10

Od 2. do 8. decembra 2017.

Deca obećanja

*»Tako, dakle, koga hoće miluje, a koga hoće otvrdoglati.«
(Rimljanima 9,18)*

„U redu, mama“, odgovorio je mali Bendžamin i hrabro obrisao suze sa obraza prekrivenih pegicama. Progutao je knedlu, a njegove velike smeđe oči ispunile su se nepokolebljivim poverenjem u reči njegove majke. Ispružio je mali prst i promućao: „Obećavaš li, mama?“ U tom nežnom uzrastu od četiri godine, Bendžamin je razumeo koliko je obećanje sveto. Zamislite radost koju je u njegovom malom srcu izazvalo saznanje da između njega i njegove mame postoji poseban dogovor.

Da li bismo onda i Boga mogli da proglasimo nepoštenim i nekorektnim?

On srećno nastavlja sa svojim životom znajući da će se njegova mama brinuti za njega. A sada, zastanite za trenutak i zamislite da neko drugo dete dođe i traži da i njemu Bendžaminova mama da to isto obećanje? Zamislite, takođe, da mama pristane da ispuni svoj deo obećanja i prema tom drugom detetu? Da li bismo tu mamu mogli da proglasimo nekorektnom zato što daje obećanja i svom detetu ali i nekom drugom?

To mora da je isto ono pitanje s kojim se Pavle suočio kad je napisao: „To jest, nijesu ono djeca Božija što su po tijelu djeca, nego djeca obećanja primaju se za potomstvo“ (Rimljanima 9,8). Da li bismo onda i Boga mogli da proglasimo nepoštenim i nekorektnim? Moram priznati da bih ja, u sličnim okolnostima, verovatno postavila to pitanje.

Možda bi pojam „deca obećanja“ trebalo da sagledamo iz druge perspektive. Jedna moja prijateljica nedavno se pridružila Isusovoj velikoj porodici. To što mogu da posmatram njenu radost dok se sve više osvedočava u Isusovu ljubav, predstavlja veliko ohrabrenje za mene. To mi je pomoglo da shvatim da je obećanje o spasenju upućeno njoj u istoj meri kao i meni koja sam rođena u porodici verujućih.

To me dovodi do Pavlove sledeće, donekle kontroverzne izjave: „Kao što stoji napisano: Jakov mi omilje, a na Isava omrzoh“ (Rimljanima 9,13). Kako dobri, pravedni Bog može da kaže tako nešto? To nije pošteno! Oh, da li mi to Boga nazivamo nepoštenim? Pavle ne zazire od toga. On nastavlja, i u 14. stihu kaže: „Šta ćemo, dakle, na to reći? Eda li je nepravda u Boga? Bože sačuvaj!“

Pavle skreće sa teme kako bi razjasnio da je Bog izabrao Jakova i odbacio Isava nezavisno od bilo čega što su oni učinili, „da bi ostao na snazi Božiji naum o izboru“ (11. stih, Savremeni srpski prevod). On objašnjava da Bog, kao neprikosnoveni vladar svemira, uvek ostvaruje ono što namerava da učini.

Proučavanje ovog poglavlja otkriva nam da jedino Bog ima savršeni plan za svoj narod i da je Njegov plan pošten i pravedan.

Kao dete, nikad nisam bio naročito dobar u sportovima, tako da nije bilo nika-ko iznenađenje što sam skoro uvek bio poslednji koga su birali u tim. Kad bih se našao na terenu, uopšte nisam znao šta da radim. Zato sam uvek trčao po čitavom terenu pokušavajući da stignem neuhvatljivu loptu koju moja noga nikad nije dotakla. Sada, kada sam stariji čovek, penzioner čiji su snovi da postane fudbaler ostali neostvareni, zatičem sebe kako se na isti način osećam i na duhovnom polju. Da li sam ja poslednji koji će biti izabran za Božje delo? Možda sam neosporno spreman da evangeliziram i svedočim drugima, ali se i pored toga pitam da li sam još uvek kao ono dete koje se previše trudilo i trčalo oko-
loko nemajući pojma šta u stvari radi.

Tekst u Efescima 1,4 glasi: „Izabra /nas/ kroz Njega prije postanja svijeta, da budemo sveti i pravedni pred Njim u ljubavi.“ Kao adventisti, mi možemo pouzdano da tvrdimo da smo izabrani u Božji tim. Svako od nas ima određenu ulogu koju treba da odigra u skladu sa veštinama kojima je lično blagosloven. Tekst u Luki 9,23 navodi preduslov za ulazak u taj tim: „Ko hoće da ide za Mnom neka se odreče sebe i uzme krst svoj i ide za Mnom“.

Odreći se sebe nije nešto neobavezno u hrišćanskom životu. To je realnost novorođenja. Niko ne može da dođe Hristu ukoliko nije spreman da se njegov stari život svakodnevno razapinje sa Hristom, i ukoliko ne započne svaki dan u poslušnosti Njemu. Baš kao što je Bog izabrao nas, i mi treba da izaberemo da Ga sledimo – i to svakodnevno.

Kako je to divno shvatanje hrišćanstva! Svakog jutra postajemo nova i poboljšana verzija sebe samih! Kada je Hristos taj koji boravi u vama, vi ste automatski opremljeni svim veštinama koje su vam potrebne za vaš duhovni i fizički život. Baš kao što je svaki tim sastavljen od različitih igrača na raznim pozicijama, isto se dešava i na duhovnom polju – neki svedoče, neki propovedaju, neki se mole, a neki pomažu. Uspešan tim se sastoji od članova koji imaju jednu nameru i čiji se ciljevi podudaraju sa ciljevima njihovog Učitelja.

ODGOVORITE

1. Ako smo svi mi izabrani Božji, da li to znači da smo svi automatski spaseni? A šta je sa slobodnom voljom? Šta ako ne želimo da budemo izabrani?
2. Da li odricanje od sebe znači samo odustajanje od naše telesne prirode? Ili to podrazumeva promenu ukusa, tako da više ne žudimo za onim što je telesno? Setite se Lotove žene – iako je napustila grad, njeno srce je ostalo tamo. Šta možemo naučiti od nje?

***Pre nego što ste stvoreni, poznao sam vas
(Rimljanima 9,1-5; Efescima 1,4,5)***

Mi smo još pre stvaranja izabrani da budemo sveti i bez mane. Pavle je osećao veliku tugu. Njegovo srce je patilo za izraelskim narodom. Ono o čemu uvek razmišljamo i pitamo se jeste da li smo dostojni i dovoljno vredni. To se može primeniti na mnogo toga – da li smo dostojni unapređenja, dostojni blagoslova koje primamo, i što je najvažnije, dostojni da budemo deo male grupe izabраниh Božjih. Znamo za odvajanje ovaca od jaraca i pšenice od kukolja, ali izgleda da nećemo biti sigurni kojoj od tih kategorija sami pripadamo, osim ako ne prihvatimo da nam je spasenje darovano kroz Njega.

Imati pravo ili biti dostojan (Rimljanima 6,9-15)

Božja Reč ne greši. Ona se ne zasniva na fizičkom poreklu, već na tome da smo deca obećanja: „Šta ćemo, dakle, na to reći? Eda li je nepravda u Boga? Bože sačuvaj!“ (Rimljanima 9,14). Svi mi imamo pravo na Božju milost. Međutim, to što imamo pravo na nju ne čini nas obavezno dostojnim da je primimo. U životu nailazimo na mnoge situacije u kojima osećamo da nam se nešto duguje. Ali, koliko bi važnije trebalo da nam bude da primimo Njegovu milost i blagodat? Naš Bog je pravedan. Tekst u Psalmu 25,8 nam to potvrđuje. Vernici treba da se ohrabre saznanjem da Bog ne protivreči sam sebi.

Da li smo samo glina (Isaija 55,8,9; Rimljanima 9,15.17-24)

Tekst u Rimljanima 9,15 glasi: „Koga ću pomilovati, pomilovaću, i na koga ću se smilovati, smilovaću se“. U Isaiji 55,8 čitamo: „Jer misli Moje nijesu vaše misli, niti su vaši putevi Moji putevi, veli Gospod“.

Koliko nam je lako da oprostimo onima koji nam učine nešto loše? Ako oni učine nešto što nas vređa, mi ih brzo otpisujemo. Čak i ako se izvine, teško nam je da prihvatimo njihovo izvinjenje i oprostimo im to što su učinili. Pre nego što

***Ako smo samo dobri
ljudi, ali bez Božje
blagodati, kakva je
korist od toga?***

razmotrimo pitanje blagodati i dela, trebalo bi da se pozabavimo oprostjenjem, potrebom da imamo čistu prošlost i da zaista poverujemo da imamo čistu prošlost. Bog može da nas upotrebi koliko god da smo slomljeni i oštećeni. On želi da nas upotrebi, ali želimo li mi da dopustimo sebi da budemo upotrebljeni? Kao što tekst u Rimljanima 9,21 kaže: „Zar lončar nema vlasti nad kalom da od jedne guke načini jedan sud za čast, a drugi za sramotu?“ To u suštini pokazuje da Bog želi da nas upotrebi za veće i uzvišenije ciljeve, ali samo ako Mu mi to dopustimo.

Ostatak u ostatku (Rimljanima 9,24-29; 2. Petrova 1,10)

U 2. Petrovoj 1,10 čitamo: „Zato, braćo, postarajte se još većma da svoju službu i izbor utvrdite“. Jer, ako to budete činili, nikad se nećete spotaći.

Mi sebe smatramo crkvom ostatka. A šta je ostatak? Ostatak je ono što preostaje kad se veći deo ukloni. Na nas se gleda kao na crkvu ostatka, manjinu koja će ostati verna do kraja. Tekst u Rimljanima 9,27 glasi: „Isaija viče za Izrailja: ako bude broj sinova Izrailjevih kao pijesak morski, ostatak će se spasti“.

Rečeno nam je da zato što će samo mali broj nas ostati, mi svoju „službu i izbor“ treba da utvrdimo, a to znači da učinimo sve što je u našoj moći da bismo bili deo tog ostatka. Ali kad to kažemo, da li se spasavamo verom (blagodaću) ili delima? Ako smo samo dobri ljudi, ali bez Božje blagodati, kakva je korist od toga?

Neznabošci dobijaju pravednost? (Rimljanima 9,30-33; 1. Petrova 2,6-8)

Ponekad je lakše ostaviti veru po strani i usredsrediti se na dela kao na neku vrstu pokore ili ispaštanja, zato što tako fizički vidimo rezultat. Sa verom je teže jer ona nije opipljiva i teže nam je da shvatimo da možemo biti spaseni samo na osnovu nje. Ja mislim da za nas kao vernike, vera i dela idu ruku podruku – ne možemo imati jedno bez drugog. Kad verujemo da smo spaseni blagodaću i da polažemo pravo na to obećanje, mi istog trenutka zaželimo da nešto činimo i da budemo dobri. To se dešava prirodno, a ne kao da kažete sebi: „OK, moj duhovni aspekt je sređen, a sada da pogledamo dela. Aha – proveo/provela sam X sati čineći to i Y puta sam učinio/učinila to.“

Ima i onih koji se mogu smatrati nevernicima koji možda ne veruju isto što i mi, ali koji su u srcu dobri i iskreni. Kad gledamo na njih i na primer koji oni daju, možemo razumeti o čemu govori tekst u Rimljanima 9,30.31: „Neznabošci koji ne tražiše pravde dokučiše pravdu, ali pravdu od vjere“. Za razliku od njih, neki koji kažu da veruju, ostaju bez blagodati. Razlog za to je jednostavno dat u 32. stihu: „Jer ne traži iz vjere nego iz djela zakona; jer se spotakoše na kamen spoticanja“.

ODGOVORITE

1. Imamo li pravo da sebe smatramo boljim od onih koji ne veruju zato što smo spaseni?
2. Kako da izbegnemo tu mentalnu bitku između vere i dela?

Žermen Melodi Sesil, Durban, Kvazulu-Natal, Južna Afrika

„Hristos je platio cenu za svako ljudsko biće. Niko ne mora da bude izgubljen. Svi su iskupljeni. Oni koji Hrista primaju kao ličnog Spasitelja, dobiće pravo da postanu sinovi i kćeri Božje. Polisa osiguranja za večni život obezbeđena je za svakoga. Koga Bog izabere, toga Hristos iskupljuje. Spasitelj je platio otkup za svaku dušu. Mi ne pripadamo sebi, jer smo kupljeni po visokoj ceni. Od Iskupitelja, koji nas je još od osnivanja sveta izabrao, primamo polisnu osiguranja koja nam daje pravo na večni život...

Međutim, to nije polisa osiguranja čiju će vrednost neko drugi primiti nakon vaše smrti. To je polisa koja vam obezbeđuje život koji se može meriti sa Božjim životom – život večni. O, kakvo je to osiguranje! Kakva nada! Uvek pokažimo pred svetom da mi čeznemo za budom domovinom, onom koja je na nebesima. Nebo je namenjeno nama, i mi želimo da budemo deo svega toga. Ne smemo dopustiti sebi da nas bilo šta odvoji od neba i od Boga. Već u ovom životu moramo biti sudeonici u božanskoj prirodi. Braćo i sestre, imate

»Polisa osiguranja
za večni život
obezbeđena je za
svakoga.«

samo jedan život. O, neka to bude život vrline, život skriven sa Hristom u Bogu.“

„Mi se pripremamo za Hristov dolazak ako, Njegovom pomoći, razvijamo najuzvišenije vrline. Svaki mladić i devojka imaju mogućnost da izgrade karakter veličanstvenog sastava. Ali za to je neophodno potrebno da budu usko sjedinjeni sa

Isusom. Jedino On je naša snaga i naš uspeh. Nijedan se trenutak ne smemo osloniti sami na sebe.“

„Bog upućuje mladima ovaj poziv: ‘Sine moj, daj mi srce svoje; ja ću ga sačuvati čisto, zadovoljiću njegove težnje i daću mu pravu sreću.’ Bog želi da mlade usreći, zato i traži da Mu oni povere svoje srce, kako bi sve sposobnosti koje im je dao bile sačuvane u punoj snazi i punom zdravlju..

„Setite se da ste Gospodnja svojina, kupljeni za visoku cenu, stradanjem i smrću Božjega Sina. Gospod Isus traži da se posvetite Njegovom delu. On vas ljubi. Ako sumnjate u Njegovu ljubav, pogledajte na Golgotu. Svetlost sa Hristovog krsta otkriva vam veličinu ljubavi koju nijedan jezik ne može opisati. ‘Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite.’ Proučavajmo marljivo Božje zapovesti i zatim pokažimo da smo poslušna deca.“³

„Ako istrajete u otpočetom delu, ići ćete uz pobeđu u pobeđu. Obrazujte se sa određenim ciljem. Imajte na umu ovo uzvišeno merilo da biste mogli učiniti što više dobra i odsjajivati Božju slavu.“⁴

ODGOVORITE

1. Čitajte 2. Petrovu 1,10. Koje promene treba da unesete u svoj život da biste svoju „službu i izbor“ potvrdili?
2. Mi verujemo da smo „deca obećanja“. Koji savet možete dati prijatelju koji je izgubio nadu?

Melisa Naidu, Durban, Kvazulu-Natal, Južna Afrika

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 7, p. 944.
2. Elen G. Vajt, *Poruka mladima*, str. 47, 48 orig.
3. Isto, str. 408, 409 orig.
4. Isto, str. 48 orig.

DA LI SAM SE ZA TO PRIJAVIO/PRIJAVILA?

PRIMENA (Matej 28,19.20; Jakov 2,26)

Sr

Isus je umro za sve nas. On je umro za tebe. On je umro za mene. On je umro za svaku drugu osobu oko nas. A šta je onda sa onima koji nisu svesni te velike žrtve? Da, Isus je umro i za njih. U tome je lepota cele te situacije.

Odluka da li ćemo biti spaseni je na nama. Mi odlučujemo da li želimo da primimo u svoj život Boga i Njegov dar spasenja. Na kraju krajeva, to je upravo ono što spasenje jeste – dar. Dar je nešto što primamo, a da ništa nismo učinili da to zaslužimo. Dakle, vera u Božji plan je sve što nam je potrebno da bismo stekli spasenje, zar ne? Međutim, kad malo razmislite, ipak nam je potrebno nešto više od toga. Tekst u Jakovu 2,26 glasi: „Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez (dobrih) djela mrtva“.

Ne znam za vas, ali ja bih radije bio živ. Kako onda možemo da izbegnemo da naša vera bude mrtva? Vera koja ništa ne radi je mrtva. Hajde onda da radimo nešto. A šta se zapravo od nas očekuje, mogao bi neko da se zapita. Tekst u Mateju 28,19.20 pruža nam odgovor na to: „Idite, dakle, i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha, učeci ih da sve drže što sam vam zapovjedao; i evo Ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka“. To je jedna od poslednjih stvari koje je Isus rekao učenicima. O toj zapovesti se govori kao o Velikom nalogu. Nalog je zadatak za koji se, kad ga prihvatimo, očekuje i da ga završimo. Naš zadatak je da delimo ono što imamo. Mi imamo saznanje da je Isus umro za nas i spasio nas od večne smrti. To nam daje nadu. Nemaju svi tu nadu u bolju budućnost koja nas očekuje na nebu kakvu mi imamo. Zar ne želite da je podelite sa ovim svetom?

**Vera koja
ništa ne radi je
mrtva.**

ODGOVORITE

1. Rečeno nam je da treba da idemo svakom narodu, ali ima li i nekih drugih mesta, negde bliže nama, gde bismo mogli da govorimo o Isusu?
2. Na koji način ja mogu da obavim svoj zadatak da drugima govorim o Isusu i spasenju?

Adam Votson, Durban, Kvazulu-Natal, Južna Afrika

Mnogi od nas veruju da je život kakvim mi živimo superiorniji u odnosu na život drugih ljudi. Zato se ponekad otuđujemo od drugih, i počinjemo da razmišljamo u stilu „mi i oni“. Zašto je to tako? Zar više nismo deo ljudskog roda? Radije bismo se odvojili od drugih na osnovu boje kože, uverenja, pa čak i životnih navika.

Mi biramo da budemo sa sebi sličnima, ali zaboravljamo da su svi ljudi naša braća i sestre. Sveto pismo kaže da će ih Gospod sve blagosloviti ako Ga prizovu, a isto važi i za nas. Svi smo ravnopravni u tom smislu. Bog nas sve voli i želi da svi budemo s Njim na nebu. Vidite, On bira određene ljude da ostvare različite aspekte Njegovog dela, to je istina. Međutim, kad je reč o spasenju, svako ko prizove Gospoda biće spasen. On ne pravi selekciju među ljudima kad je reč o odlasku na nebo. Svako ima tu mogućnost. Isusova krv pokriva

Osvrnite se oko sebe i dobro pogledajte.

sve nas, što znači da će sva naša krivica i sramota biti uklonjena ako Mu zatražimo oprostaj. Mi nismo ni superiorni ni inferiorni u odnosu na ljude oko nas, jer smo svi grešnici. Mi se razlikujemo od drugih po tome što živimo životom koji je Njemu po volji, što svima pokazuje da postoji Bog na nebu koji nas posmatra sa ljubavlju. Tekst u Rimljanima 8,32 glasi: „Koji, dakle, svoga Sina ne poštedje, nego Ga predade za sve nas, kako, dakle, da nam s Njim sve ne daruje?

Osvrnite se oko sebe i dobro pogledajte. Bog nas voli! On nam daje snagu da ustanemo iz kreveta svakog jutra. On je oko vas stvorio ljude kojima je stalo do vas i koji vas vole čak i kad zaboravite na Njega. On želi da mi prenesemo poruku o životu punom nade svima sa kojima se srećemo, jer ljudi u svetu više ne vide smisao života. To je pravi razlog zašto oni toliko jure za novcem i drugim stvarima koje mogu da im obezbede svetovna zadovoljstva, da ispune prazninu koju osećaju i daju svrhu njihovom životu.

Osvrnite se oko sebe i dobro pogledajte. Bog nas voli! On nam daje snagu da ustanemo iz kreveta svakog jutra. On je oko vas stvorio ljude kojima je stalo do vas i koji vas vole čak i kad zaboravite na Njega. On želi da mi prenesemo poruku o životu punom nade svima sa kojima se srećemo, jer ljudi u svetu više ne vide smisao života. To je pravi razlog zašto oni toliko jure za novcem i drugim stvarima koje mogu da im obezbede svetovna zadovoljstva, da ispune prazninu koju osećaju i daju svrhu njihovom životu.

Ako odlučimo da svoje srce predamo Bogu, uskoro ćemo pronaći život vredan življenja i poruku vrednu deljenja. Tada ćemo shvatiti da nam je Bog dao svrhu. Dajte sve od sebe u svakom poslu koji vam je poveren, radite naporno da biste proslavili Boga. „Zato, braćo, postarajte se još većma da svoju službu i izbor utvrdite; jer čineći ovo nećete pogriješiti nikad“ (2. Petrova 1,10). Činimo najbolje što možemo u svemu i posvetimo Bogu sve što radimo, da bismo mogli da ubrzamo Hristov dolazak koristeći sposobnosti koje imamo da Njegovu Reč objavimo sa ljubavlju.

ODGOVORITE

1. Zašto se ponekad odvajamo od onih koji ne veruju, pa čak i od onih koji veruju drugačije od nas?
2. Kako možemo biti zadovoljni svojim radom za Boga čak i ako nam je poveren neki mali zadatak?
3. Kako da prihvatimo svoju ljudsku prirodu i da na druge ljude radije gledamo kao na prijatelje, nego kao na neprijatelje?

ZAKLJUČAK

Način na koji Bog postupa zaista je prava misterija i mi ne razumemo uvek zašto On radi to što radi. Ali, zahvaljujući Božjoj ljubavi, možemo imati mir šta god On radi. Džonatan Zita u svojoj propovedi pod naslovom „Kad Bog čuti“, koja se može naći na internetu, kaže nešto u smislu da je sve osim smrti blagoslov. Božja blagodät je tako velika, a Njegov konačni plan je da obnovi narušeni odnos između čovečanstva i sebe. Moja molitva za vas je da dopustite Bogu da vas upotrebi u okviru svog plana spasenja.

RAZMOTRITE

- Odslušajte propoved Džonatana Zite „Kad Bog čuti“ na engleskom jeziku, koju možete naći na veb sajtu Audioverse.org* i divite se Božjoj veličanstvenosti.
- Kreativno prikažite stihove iz Isaije 55,8.9 u vidu crteža ili pisanog teksta, i pogledajte taj svoj rad svaki put kad ste u iskušenju da posumnjate u Boga i dovedete u pitanje to što On radi u vašem životu.
- Pođite u molitvenu šetnju po svojoj okolini. Zastanite pored svake crkve, hrama ili džamije i molite se za ljude koji tu slave Boga.
- Intervjušite nekog ko je bio usvojen, ispitajte njegovo iskustvo i razmislite o tekstu u Efescima 1,5.
- Pišite nekome ko radi za Adventističku crkvu. Zahvalite se toj osobi što je prihvatila odgovornost da objavljuje evanđelje i što je dopustila da je Bog upotrebi.
- Zamislite kako bi izgledala vaša služba snova kada je reč o objavljivanju dobre vesti. Postavite ciljeve koji će omogućiti da to i ostvarite u sledećih par godina. Molite se za to svakog dana.

POVEŽITE

Rimljanima 9

Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 293, 299, 300 orig.; *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 207, 208 orig.

Richard Stearns, *The Hole in Our Gospel*

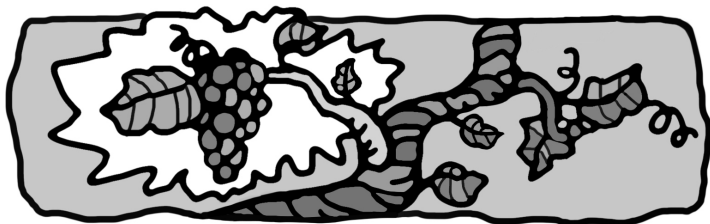
Mišel Solheiro, Edmonton, Alberta, Kanada

*Jonathan Zita, „When God Is Silent“.

Pouka 11

Od 9. do 15. decembra 2017.

Izabrani

*»Govorim dakle: eda li Bog odbaci narod svoj?
Bože sačuvaj! Jer sam i ja Izraelac od sjemena Avraamova
od koljena Venijaminova.«*

(Rimljanima 11,1)

Dobrodošli u Anonimne Grešnike (Sinners Anonymous). Mi smo međunarodna organizacija pojedinaca koji su se u ovom ili onom trenutku borili sa grehom. Učlanjivanje u našu organizaciju je potpuno besplatno. Mnogo naših sastanaka održava se na javnim mestima, kao što su crkve i centri za okupljanje. Postoji više koraka u procesu koje svaki član mora da pređe kako bi postao član Božje porodice.

Proces od dvanaest koraka kroz koji prolaze članovi AA (Anonimnih alkoholičara) isti je kao i kod nas hrišćana. Mi smo grešnici, buntovni kao što su i Jevreji bili. To što su odbacili Hrista kao Mesiju i njihova oholost omogućili su drugima da u potpunosti prihvate Hristovu žrtvu – to što je On platio cenu greha na krstu – kao dar.

Koraci kod Anonimnih Alkoholičara isti su i za nas hrišćane:

1. Priznali smo da smo bili nemoćni pred grehom.
2. Počeli smo da verujemo da Sila veća od nas može da nas vrati u normalu.
3. Odlučili smo da svoju volju i život prepustimo na staranje Bogu *onakvom kako Ga mi shvatamo*.
4. Dozvolili smo Duhu Božjem da nas potraži.
5. Priznali smo Bogu, sebi i drugim ljudima kakva je prava priroda naših pogrešnih postupaka.
6. Bili smo potpuno spremni da dozvolimo Bogu da nas oslobodi tih karakternih mana.
7. Ponizno smo Ga zamolili da ukloni naše nedostatke.
8. Napravili smo spisak ljudi kojima smo naneli zlo i postali spremni da to sve popravimo.
9. Direktno smo nadoknađivali štetu tim ljudima kad god je to bilo moguće, osim kad bi tako nešto povredilo njih ili neke druge.
10. Nastavili smo sa popisivanjem svojih postupaka i kad god smo uočili grešku odmah to i priznali.
11. Nastojali smo da kroz molitvu i duboko razmišljanje popravimo svoj svesni kontakt sa Bogom *onakvim kako Ga mi shvatamo*, moleći se samo da saznamo Njegovu volju za nas i za snagu da možemo da je ispunimo.
12. Pošto smo doživeli duhovno buđenje kao rezultat ovih Koraka, nastojali smo da tu poruku prenesemo grešnicima i primenjujemo ove principe u svemu što radimo.*

Mi moramo kroz praktičnu pravednost i poslušnost slediti Hrista. Pavle upozorava svoje čitaoce da je sigurnost koju imaju u Božju dobrotu uslovljena njihovom istrajnošću – dokazom o spasonosnoj veri.

Ove sedmice ćemo videti da čak i ako možda ne razumemo zašto Bog nešto čini, upravo kroz Njegovu beskrajnu mudrost možemo ostvariti zajednicu s Njim i učestvovati u Njegovim obećanjima datim Njegovom narodu. „Od Njega“ znači da je Bog apsolutni Uzrok i Izvor svega. „Kroz Njega“ znači da je Bog moćni Održavalac i Radnik. „Njemu“ znači da Bog mora pozvati svako stvorenje da Mu podnese račun. Sva slava zaista pripada Njemu.

Donet Čembers, Ostin, Teksas, SAD

* Prilagođeno iz : Lauren Brande : „About the Alcoholics Anonymous (AA) 12-Step Recovery Program ; Recovery.org last adapted Aug.25, 2017, <http://www.recovery.org/topics/alcoholics-anonymous-12-step/>.

Idemo redom (Rimljanima 11)

Pavlova Poslanica Rimljanima, naročito poglavlje 11, bavi se nekim ozbiljnim pitanjima. Zavisno od toga kako gledamo na Boga, naše razumevanje Svetog pisma može biti uveliko narušeno. Bog nije bezvremen. Pod bezvremenošću podrazumevamo klasični filozofski pogled na bezvremenost. Mnoge pretpostavke u hrišćanstvu zasnivaju se na filozofiji Platona i Aristotela; u središtu njihovog učenja, njihov bog je bezvremen. Na njihovog boga vreme ne utiče i on nije kompatibilan sa vremenom. Kada se taj pojam bezvremenosti uključi u hrišćansku doktrinu, na Boga se onda gleda kao na nekog ko ne može prođeti u ljudsku istoriju.

U suštini, Boga stežu granice bezvremenosti. Ako je tako, znači da je Bog u prošlosti kao večnosti objavio šta će se sve desiti, pa sad sedi, gleda da li se to ispunjava, i ne može ništa da učini jer je promena neprihvatljiva za Onog ko je bezvremen. Ovo pogrešno shvatanje dovodi do determinističkog pogleda na Boga i sugerise da je On već odlučio ko će biti spasen, a ko izgubljen. Ukoliko izbegnemo ovakav determinizam kod sebe dok čitamo Sveto pismo, onda ćemo malo lakše razumeti poglavlja kakvo je Rimljanima 11.

Kada uopšte niste nešto posebno (5.Mojsijeva 7, 7-9)

Kako biste se osećali kad biste znali da je Bog izabrao vas, vašu porodicu i vašu celu naciju da budete Božji poseban, izabrani narod? Odgovarajuća reakcija bila bi osećaj počastvovanosti; uostalom, Onaj ko je svet izabrao je baš njih. Izraelska zajednica primila je poziv da u svemu sledi Svetog Boga (3.Mojsijeva 20,26). Kakva izvanredna čast! Nažalost, taj osećaj časti se može brzo izvitoperiti u osećaj privilegovanosti i oholosti, kao da je kod Izraela bilo nečeg urođeno posebnog, što je Boga podstaklo da ih izabere. Je li kod Avrama bilo nečeg posebnog? Da li je zbog toga Bog pozvao upravo njega da napusti rodni kraj i ode u novu zemlju? (1.Mojsijeva 12,1)? Avram nije uradio ništa što bi ga preporučilo Bogu. Bog je jednostavno progovorio i Avram je odgovorio. Bog je pozvao Avrama ne zato što je Avram bio poseban, već zato što je Bog bio nešto posebno. Bog je izabrao Avrama bez određenog razloga; Bog je lako mogao da izabere i nekog drugog.

Ova jednostavna činjenica trebalo je da bude dovoljna da Izraelce učini poniznim; međutim, oni su izgubili iz vida da Bog bira onog koga hoće, kada to hoće i iz bilo kog razloga. Dok su još lutali po pustinji, Bog je morao da podseća Izraelce da nisu nešto posebno. Bog podseća Izraelce da nije njihova brojnost uticala na Njegov izbor; u stvari, Bog im govori da „ih bijaše manje od ikojega drugoga naroda“ (5.Mojsijeva 7,7). Izrael je izabran upravo zahvaljujući Božjoj ljubavi (5.Mojsijeva 7,8). To što ih je Bog izabrao nije bila posledica nji-

hovog truda da to postignu; to je bilo nešto što je trebalo da oni jednostavno prihvate. Oni su izabrani Božjom blagodaću (Rimljanima 11,5).

Od odbacivanja do uključivanja (Rimljanima 11, 11-24)

Izraelce je Bog izabrao da bi bili živi primer onoga što se dešava kad ljudi ostanu u zavetu i zajednici sa svojom Tvorcem. Taj čudan narod koji je imao samo jednog Boga, smatrao jedan dan danom proslavljanja Božanstva, i poštovao deset vodećih principa – bio je zaista jedinstven. Oni su bili drugačiji, a ipak neobično blagosloveni. Činilo se da su uspešni u ratu; njihovi ljudi su bili zdraviji; osvojili su velike teritorije. Izraelov život kao izabranog naroda trebalo je da privuče ostale da se pridruže ovoj zajednici i prime Božje blagoslove. Kad je Isak pošteđen žrtvovanja, Avram od Boga dobija uveravanje da će se „u sjemenu tvojemu blagosloviti svi narodi na zemlji“ (1.Mojs. 22,18). Izrael je izabran i blagosloven kako bi i drugi mogli da budu blagosloveni i da se na kraju nađu u zajednici izabranih od Boga, onih koji se odlučuju za Boga.

**Dok su još lutali
u pustinji, Bog je
morao da podseća
Izraelce da nisu nešto
posebno.**

Pavle koristi metaforu kalemljene grane da opiše fenomen neznabožaca koji postaju deo jevrejske zajednice (Rimljanima 11, 11-24). Neznabošci se mogu kalemiti na koren (odnosno na Božju porodicu). Oni možda nisu bili uključeni u koren, ali zbog Božje ljubavi, tuđe grane imaju mogućnost da se pripoje korenu. Spasenje se pruža svima koji hoće da veruju. Divna stvar u Pavlovoj metafori u Rimljanima 11 jeste da se nijedna grana ne odbacuje sa korena. Dokle god grana želi da se nakalemi, dolazi do procesa kalemljenja.

Verovanje je ključ (Rimljanima 10)

Rimljanima 10 nam govori da je verovanje u Isusa Hrista od suštinskog značaja. Pavle to ističe kad citira Isaiju u Rimljanima 10,11: "Koji ga god vjeruje neće se postidjeti." Spasenje je stvar vere u Isusa, a ipak Pavle postavlja zanimljivo pitanje u stihu 14: Kako neko može da veruje ako nije čuo? Pitanje je isto i za nas u današnje vreme. Kako oni koji nisu rođeni u crkvi mogu da veruju ako ne čuju od drugih? Ko će im reći? Božja ljubav treba svakog od nas da podstakne da nekom drugom kažemo dobru vest o Isusu kako bi bio spasen, a da i on sa svoje strane pozove ostale da se pridruže velikoj Božjoj porodici.

ODGOVORITE

1. Zašto je poniznost potrebna kad koristimo reči poput „izabrani“, „odabrani“ i „ostatak“?
2. Ako Bog ne brani drugima da se pridruže zajednici, zašto je toliko teško onima koji su već u njoj da prihvate one spolja?
3. Zašto je razumevanje Božje ljubavi osnov za razumevanje pojma izabranosti?

Mark Antoni Rid, Berijen Springs, Mičigen, SAD

„Blagodat vam i mir od Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svakijem blagoslovom duhovnijem na nebesima kroz Hrista; kao što vas izabra kroz njega prije postaja svijeta, da budemo sveti i pravedni pred njim u ljubavi, određivši nas naprijed kroz Isusa Hrista sebi na posinaštvo, po ugodnosti volje svoje, na pohvalu slavne blagodati svoje, kojom vas oblagodati u Ljubaznome... Kroz kojega i našljednici postasmo, naprijed određen bivši po naredbi Boga koji sve čini po savjetu volje svoje.“¹

Ceo ljudski rod je izabran. „Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jedinorodnoga dao, da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni“ (Jovan 3,16).

„Na nebeskom veću je odlučeno da čovek, iako grešnik, ne pogine u svojoj neposlušnosti, već da kroz veru u Hrista kao svog zamenika i jemca može biti izabran od Boga, određen ‘naprijed kroz Isusa Hrista na posinaštvo, po ugodnosti volje svoje’. Bog želi da se svi ljudi spasu; i dajući svog jedinorodnog sina za otkup čoveka, On je potpuno obezbedio spasenje sveta. Niko ne treba da pogine, sem ukoliko odbije da bude usvojen kao Božje dete preko Isusa Hrista... Izabrani su oni koje je Hristos odabrao za ‘spasenije u svetinji Duha i vjeri istine’ (2. Solunjanima 2,13).

Čitav ljudski rod je izabran.

Poziv je upućen svima „Hodite meni svi /niko nije isključen/ koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti“... Isus dodaje: „Koji dolazi k Meni neću ga istjerati napolje“ (Jovan 6,37).

Oni koji odgovore na Hristov poziv, kroz vrhovnu milost Božju, izabrani su za spasenje kao poslušna Božja deca. Na njima je besplatna Božja blagodat, velika ljubav kojom nas je On voleo. Otac pruža ljubav svojim izabranicima koji žive usred drugih ljudi, zato što oni prihvataju iskupljenje koje je Hristos obezbedio za njih sopstvenom dragocenom krvlju. Svako ko se ponizi kao malo dete i primi i poslušna Reč Božju sa detinjom jednostavnošću, naći će se među Božjim izabranima.“²

ODGOVORITE

1. Šta mogu da učinim da moj poziv i izbor budu sigurni?
2. Kako da druge obavestim da ih je Bog izabrao?

Jolanda Pju, Talase, Florida, SAD

¹ Ellen G. White, *The Messenger*, 12.april 1893.

² Ibid.

KAKO SE OSEĆAJU ODBAČENI

DOKAZ (Rimljanima 11, 1-10)

Ut

U celom Starom zavetu vidimo Boga kako sklapa zavet sa sinovima Izraelovim, i proglašava ih svojim izabranim narodom (2.Mojsijeva 19,5; 5.Mojsijeva 26,18 i 19; 1.Petrova 2,9). Mada izdvojeni, Izraelci su želeli da budu kao narodi oko njih. Njihovo stalno nepoštovanje Božjih zapovesti dovelo ih je do toga da postanu zarobljenici upravo onih naroda na koje su želeli da liče.

U svetu gde mnogi ljudi tvrde da su hrišćani, a imaju samo „obličje pobožnosti“ (2.Tim.3,5), i predstavljaju se kao ostatak dok istovremeno pokušavaju da postignu pravednost kroz zakon, Bog nam kaže, kao što je rekao i Iliji, da On ima ostatak vernih koji su prihvatili dar spasenja verom u Isusa Hrista.

Džon Pajper objašnjava: „Najslavniji Bog, čija je slava u Njegovoj slobodi da izabere koga hoće, ne može se odrediti ili usloviti bilo čime van Njega.* Kao što smo videli u Rimljanima 9,18: „Tako dakle koga hoće miluje, a koga hoće otvrdoglati.“

Drugo, Božje otvrdnjavanje Jevreja je bila kazna za njihove grehe. To je bila Božja „plata“/odmazda (11,9) zbog njihovih neposlušnih, otvrdlih srca (10,21) i neverovanja (11,20). Izraelu je dato mnogo svetlosti (9, 4 i 5), ali su oni otvrdoglavo odbijali da na to odgovore.

Na pitanje kako izgleda odbačenost postoje tri odgovora: prvo, bićeš duhovno otupeo i neosetljiv, nesposoban da uočiš i razumeš duhovnu istinu. Drugo, tvoji blagoslovi će postati prokletstvo. To je značenje citata iz Psalma 69,22 (vidi Rimljanima 11,9). Bog daje mnoge blagoslove i vernicima i nevernicima. Međutim, ako oni ne poštuju Boga i nisu Mu zahvalni, njihova nerazumna srca će potamneti a blagoslovi će postati prokletstvo koje ih sprečava da dožive vrhunsku radost poznavanja Boga (Rimljanima 1,21-32). Treće, idete ka krajnjem i konačnom sudu. „Da se njihove oči zaslijepe da ne vide, i leđa njihova jednako da su pognuta“ (Rimljanima 11,10). One koji ne priznaju da je njihovo spasenje samo posledica Božje blagodati, i oslanjaju se jedino na službe koje obavljaju, desetak koji daju ili na to da su već više generacija u crkvi, Bog će odbaciti.

ODGOVORITE

Šta ste voljni da promenite kako ne biste bili u pobuni protiv Boga?

Kejli Haris, Atlanta, Džordžija, SAD

* John Piper, „The Argument of Romans 9:14-16,“ Desiring God blog, accessed July 19, 2017, <http://www.desiringgod.org/articles/the-argument-of-romans-914-16>

Imati posao je dobar osećaj. On možda i nije najbolji u društvu, ali novac koji se na kraju zaradi sigurno ga čini vrednim truda (ako ste dobro plaćeni). Dobijeni ček pokazuje da ste zaradili svoj novac, bez obzira da li ste stajali za kasom, slagali robu na police, uzimali porudžbine kao konobar, ili šetali pse koji su veći od vas. Vaš posao je u najmanju ruku nagrađuje novcem. To je naše društvo; ono nas uči da se naporan rad nagrađuje, bilo dobrim ocenama, stipendijama ili napredovanjem u službi. Naše društvo nas toliko nagrađuje da radimo za nagradu.

Naša društvena shvatanja prelivaju se i u hrišćanstvo. Govore nam da budemo savršeni kao što je savršen naš Otac na nebu (Matej 5,48) i da sami gradimo svoje spasenje (Filibljanima 2,12). Tako je iznova u našim glavama motivacija pretvorena u cilj. Savršenstvo treba da nam je motiv da budemo najbolji što možemo, umesto da nas svi naši neuspesi opterećuju. U Filibljanima 2,13

Nije vaš posao da sami sebe spasavate.

se kaže: „Jer je Bog što čini u vama da hoćete i učinite kao što mu je ugodno.“ Bog je obećao da će nam stalno pomagati, tako da spasenje nije nešto na čemu radimo ko što radimo za novac. Spasenje nam je dato kroz našu veru u Hrista i Njegovu žrtvu na krstu.

A kako ja verujem u Hrista? U Rimljanima 10,8 i 9 se jasno kaže da su tu u pitanju vaša usta i srce. Kolin G.Kruz kaže: „Priznanje da je Isus naš Gospod značilo je da Mu neko pripada i da Mu se predaje,“^{***} Morate priznati svojim ustima i verovati u svom srcu da je Hristos ustao iz mrtvih. U doba Rimljana, morali ste položiti zakletvu odanosti svom caru, tako da je javno priznanje da pripadate Hristu dovelo čoveka u nevolju.

Sada nije ništa drugačije, jer pozivanje Hrista da bude vaš Bog znači hodati pravom i uzanom stazom u iskrivljenom svetu. Muzika, prijatelji, ljudi od značaja i drugo lako mogu postati vaš „gospodar“. Mnogi imaju te stvari ili ljude kao svog gospodara, ali vera u te stvari ih neće spasiti od greha. Dobra vest je da vas je Hristos već spasao, ako samo prihvatite taj dar živeći u veri. Nije vaš posao da spasavate sebe.

ODGOVORITE

1. Da li vaš život govori drugima kome ste posvećeni?
2. Šta vas u vašem životu sprečava da se potpuno posvetite Hristu? Jeste li voljni da se toga rešite?

Daniel Maden, Ontario, Kanada

* Colin G.Kruse, *Paul's Letter to the Romans* (Grand Rapids, MI: Wm. B.Aerdmans Publishing, 2012), p. 410

DEO PLANA

MIŠLJENJE (Rimljanima 10,11)

Če

Poslanica Rimljanima 19 počinje Pavlovim rečima koliko želi da Izrael bude spasen. Međutim, od čega to Pavle tačno želi da Izrael bude spasen? U Rimljanima 10,2-4 vidimo da su Izraelci imali jednu kobnu manu: revnovali su za Boga koga u stvari nisu poznavali. Imali su preimućstvo da poseduju Sveto Pismo i zakon dobijen preko Mojsija. Zbog toga su smatrali da će ih njihova sposobnost da se pridržavaju posebnih zakona i rituala učiniti pravednim pred Bogom. Oni još nisu bili prihvatili Hrista kao „svršetak zakona: koji ga god vjeruje opravdan je“ (Rimljanima 10,4). Pozivajući se na 5. Mojsijevu 30,12-20, Pavle je podsetio svoje čitaoce da je Božji plan oduvek bio pravednost kroz odnos sa Bogom, a ne držanje pravila. Mojsije ih je učio da samo istinska ljubav prema Bogu omogućuje da Ga čuju i budu poslušni (5. Mojsijeva 30,6; 16;17); ali pošto to nisu prihvatili, Izraelci su promašili cilj.

Hristos je bio otelovljenje Božje ljubavi prema svim ljudima.

Hristos je bio otelotvorenje Božje ljubavi prema svim ljudima. Njegov pravedni život i žrtva bili su način da ljudi upoznaju Božje srce. Izraelci su imali da odigraju jedinstvenu ulogu da u Božjem planu otkriju Njegovu ljubav, ali su oni bili samo deo tog plana. U Rimljanima 10, 19 i 20 Pavle pomaže svojim čitaocima da razumeju međusobno isprepletenu ulogu koju Jevreji i neznabošci imaju u planu spasenja. U tom poglavlju vidimo kako Bog planira da iskoristi ostatak sveta da pomiri Izraelce sa sobom, iako su oni odbacili Isusa (Rimljanima 11, 1-10).

Kao što je Bog planirao da upotrebi Izraelce da spase svet, takođe je planirao da upotrebi svet da spase Izraelce. Bio je to Božji majstorski plan da Njegov odnos sa neznabošcima podstakne Jevreje da se vrate svojoj prvoj ljubavi. I jedne i druge trebalo je dovesti u pravi odnos sa Bogom (Rimljanima 11, 28-32).

U mnogim pitanjima od moralnog, društvenog i duhovnog značaja svet je bio pravedniji od crkve. On ponekad bolje pokazuje Božju ljubav u stvarima koje se tiču ugnjetavanja siromašnih, manjina i žena nego sama crkva. Hristos je rekao: „Po tom će svi poznati da ste moji učenici ako uzimate ljubav među sobom“ (Jovan 13,35; vidi Marko 12,30-31). Srećom, nije izgubljena svaka nada. Božji plan još uvek uključuje spasenje i crkve i sveta.

ODGOVORITE

Razmislite o posebnim načinima na koje današnja crkva može da uči od sveta? Pročitajte Rimljanima 11,15; 22 i 23.

Elijana K.Denis, Bolingbruk, Illinois, SAD.

ZAKLJUČAK

Odnos između Boga i ljudi je oduvek bio zasnovan na Njegovoj blagodati i ljubavi. On je izabrao Izraelce da ispuni svoj plan, svoju nameru, svoju volju, svoje snove za svet. On je njih izabrao iz čiste dobrote. Odlučio je da sa njima ostvari odnos koji se neće raskidati. Stvari se nisu tako odvijale. On nikad nije odustao od svoje ljubavi ili plana ili snova i namere za Izraelce. Izraelci su odbacili Njega. Oni nisu prigrlili Njegovu blagodat i ljubav, već Ga izgurili iz svojih života. Bog je osetio to odbacivanje. Ipak, nastavio je da ih voli. To je bio Njegov izbor.

RAZMOTRITE

- Napišite Jezekilj 16 svojim rečima, zamišljajući šta je Bog morao osećati prema Izraelcima.
- Posetite neku izbegličku porodicu i pitajte ih kako podnose to što ih je domovina odbacila.
- Počnite da pomažete grupi ljudi na njihovom putu ka veri.
- Napišite izveštaj o sopstvenoj misiji – „zašto“ nešto radite.
- Na netu potražite ljude koji ostvaruju svoju životnu misiju.
- Posetite neku bolnicu i razgovarajte sa sestrama na hitnom prijemu; pitajte ih zašto rade taj posao i šta ih motiviše. Donesite im nešto dobro za jelo.

POVEŽITE

Osija 11,1-8; Jezekilj 16; 5. Mojsijeva 8,11-20

Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, 2. poglavlje

Don Jernigan, *The Hidden Power of Relentless Stewardship: 5 Keys to Developing a World-class Organization*, chap.1

Brennan Manning, *The Relentless Tenderness of Jesus*

Serđo Tores, Orlando, Florida, SAD

Pouka 12

Od 16. do 22. decembra 2017.

Nadvladati zlo dobrim

*»I ne vladajte se prema ovome vijeku,
nego se promijenite obnovljenjem uma svojega,
da biste mogli kušati koje je dobra i savršena volja Božija.«
(Rimljanima 12,2)*

Za nas hrišćane ovo je veliki izazov: umesto da pritiskamo Boga da bude na našoj strani, naša molitva bi trebalo, po svaku cenu, da ostane na Božjoj strani. Mi živimo u svetu gde se suočavamo sa raznim izazovima. Svet želi da postupamo na određeni način. A naš nebeski Otac želi da sledimo Njegova božanska uputstva.

U Efescima 6,11 Pavle podstiče hrišćane: „Obucite se u sve oružje Božje“ kako bi pružili snažan otpor ovozemaljskim silama. Bog je naš Otac, kao što su to i naši zemaljski roditelji. Ako smo na strani svojih roditelja, učinićemo sve što oni od nas traže. Osim što ih volimo, mi ih cenimo, imamo u njih poverenje, poštuemo ih i slušamo njihove savete.

Vođen Svetim Duhom, Pavle je upoznao izazove sa kojima su se hrišćani suočavali u njegovo vreme. On ponavlja sličnu poruku crkvi u Rimu, napisavši im: „I ne vladajte se prema ovome vijeku...“ (Rimljanima 12,2).

Kako jedemo, kako se odnosimo prema ljudima, kako se oblačimo i sve što radimo mora biti u skladu sa obrascem koji nam Bog daje u svojoj Reči.

Takve poruke važe i za nas u dvadeset prvom veku. Sotona je još uvek knez tame, vladar ovoga sveta. S druge strane, Bog ostaje Otac koji nas voli, uvek voljan i spreman da spasava svoju decu iz kandži neprijatelja. On je dokazao svoju ljubav prema ljudima tako što je prinео Hrista kao najveću žrtvu radi našeg spasenja (Jovan 3,16).

Da bismo bili na Božjoj strani, moramo uraditi svoj deo. To znači da sledimo Pavlovo učenje i prigrlimo Božje savete, otkrivene u Njegovoj Reči. Način na koji živimo mora biti u skladu sa učenjem Biblije. Kako jedemo, kako se odnosimo prema ljudima, kako se oblačimo i sve što radimo mora biti u skladu sa obrascem koji Bog daje u svojoj Reči. Na taj način ostajemo poslušni prema svom nebeskom Ocu.

Ove sedmice učimo šta mi, hrišćani, treba da radimo da bismo sledili Božja uputstva. Dok razgovaramo o tome, naučićemo razne načine kako da poboljšamo svoja dela kako bi naša vera u Boga bila potpuna. To će na kraju pomoći da dobrim pobedimo zlo.

Žaklin Ačeng, Najrobi, Kenija

DOKAZ O POSREDOVANJU

DOKAZ (Jevrejima 7,25)

Ne

Zbog sukoba koji besni između dobra i zla, Bog zna da su hrišćani izloženi grehu dok žive na ovoj zemlji. Međutim, On je hrišćanima dao sva sredstva neophodna da pobede greh. Pisano je: „Jer gdje se umnoži grijeh, ondje se još većma umnoži blagodat“ (Rimljanima 5,20).

Prema tome, mi hrišćani ne treba da se plašimo. Uostalom, imamo Spasitelja koji je uvek na našoj strani, tako da naše spasenje može biti potpuno. To posredovanje u našu korist koje Hristos vrši na nebu jedno je od sredstava koje nam pomaže da savladamo greh. Kad su Adam i Eva zgrešili u Edemskom vrtu, jaz između Boga i čoveka se proširio. Međutim, Bog nam je u svojoj večnoj ljubavi pružio još jednu priliku za život.

Hristos sada stoji između Boga i nas, moleći Boga umesto nas da nas ponovo prihvati. Isus Hristos je i božansko i ljudsko biće (Jovan 1,14); čak i u takvom položaju, On nije učinio nikakav greh. Zbog toga je podoban da nas kao naš prvosveštenik zastupa pred nebeskim prestolom (Jevrejima 8,1). Jevreji su tradicionalno zavisili od ljudskih sveštenika kao svojih posrednika. Međutim, posredovanje ljudskih sveštenika nije bilo dovoljno da spase čovečanstvo od kazne za greh. Na primer, smrt sveštenika je mogla da prekine ili čak obustavi proces posredovanja.

Kako bi stvari doveo u red, Bog je dozvolio da Hristos prolije svoju krv kao žrtvu za očišćenje od greha (3. Mojsijeva 17,11). Za razliku od jevrejskih sveštenika, Hristos pruža dokaz o stalnom posredovanju. Smrt nema nad Njim moć i neće prekinuti proces posredovanja koje Hristos obavlja za nas. Pošto u svojim rukama ima vrhunsku silu da spasava, Hristos je ovlašćen i dovoljno moćan da nas spase od večne smrti.

„On na nebu čini sve što je neophodno da bi za nas izdejstvovao blagodat i snagu; obezbeđuje pomoć koja nam je neophodna da se odupremo neprijateljima; On je naš jamac ili garancija da će zakon biti održan, a pravda i Božja istina sačuvane, iako smo mi grešnici spaseni. Realno je pretpostaviti da to nekako biva zahvaljujući zaslugama Njegove velike žrtve, i da je sva ta blagodat dobijena upravo na osnovu toga. Pošto je ona beskrajna, ne treba da se plašimo da će se ikada iscrpsti.“*

Šta onda moramo činiti da bismo dobili spasenje? Naša je dužnost kao hrišćana da prihvatimo Hrista kao svog Spasitelja. Kad Mu dozvolimo da ovlada našim životom, Sveti Duh će moći da njime upravlja i uputi nas ka Božjem prestolu. Oni koji prihvate Hrista danas i oni koji su Ga prihvatili pre mnogo godina, na istoj su ravni jer su im svi gresi oprošteni.

ODGOVORITE

1. Da li moramo i dalje grešiti, samo zato što imamo Hrista kao svog posrednika?
2. Šta dokazuje da Hristos svakoga dana posreduje za nas?

Mark Gift, Najrobi, Kenija

* *Barns: Notes on the Bible*, „Hebrews 7:25“, accessed July 19, 2017, <http://biblehub.com/commentaries/hebrews/7-25.htm>

Živeti za Boga (1. Petrova 4,1)

U žustrim raspravama koje se danas vode o temama kao što su politika, ishrana, skromnost, i još mnogo drugih, nalazi se i pitanje da li smo mi žive žrtve za Hrista. U grešnom svetu teško je boriti se protiv greha i pobediti ga, zato što je začetnik greha svuda oko nas. Hristos je bio pred istim izazovima kad se borio za naše spasenje. Suočio se sa odbacivanjem, neprijateljstvom i brojnim iskušenjima da upadne u greh. Međutim, Hristos je nadvladao greh (Jovan 16,33).

Petar koristi Hristov primer da pozove hrišćane da žive za Boga. Tema koja se ističe u Petrovoj poslanici je stav predanosti. Bog od nas traži predanost sličnu onoj koju je imao Hristos kad je izdržao sva iskušenja i pobedio greh. Isus ponavlja isto kod Mateja 16,24: „Ako ko hoće za mnom ići, neka se odreče sebe, i uzme krst svoj i ide za mnom“.

Kao mladi hrišćani, mi se suočavamo sa mnogim izazovima. Mnogi od nas izostaju sa testova u školi jer se održavaju subotom. Drugi moraju da odbiju neke školske aktivnosti koje se odvijaju subotom. To je samo nekoliko primera. Međutim, u svojoj želji da pobedimo greh moramo biti spremni da žrtvuemo sve, i voljni da odustanemo od svega što stoji između Boga i nas.

Ljubav je osnov svega (Rimljanima 12,9-21)

Hrišćani su se u Pavlovo vreme suočavali sa mnogim teškoćama koje su slične onima sa kojima se hrišćani sreću i danas. Bilo je političkih problema (Rimljanima 13,1-7), a mnogi su se ticali i načina na koji hrišćanin treba da se ponaša. Na kraju krajeva, svako ima pravo na sopstveno mišljenje, ali osnovna smernica je ono što Bog propisuje u Bibliji.

Biblija je Ustav za hrišćane i ono što tamo piše o ljubavi je apsolutna istina. Kada nam nedostaje ljubav, u nama se javlja neprijateljstvo i mržnja. Počinjemo da mrzimo Boga i svoje bližnje. Neprijateljstvo i mržnja su proizvodi greha. U Poslanici Rimljanima Pavle podstiče hrišćane da ispoljavaju ljubav prema svojoj braći hrišćanima kao i drugim ljudima koji nisu njihove vere. Osim toga, Pavle određuje kakvu vrstu ljubavi hrišćani treba da pokazuju.

„Ljubav između hrišćana treba da je iskrena, slobodna od obmanjivanja, i bez besmislenih i lažnih laskanja. Oslanjajući se na božansku blagodati, oni moraju da preziru svako zlo i da ga se plaše, a da vole sve što je dobro i korisno i da se time oduševljavaju. Moramo ne samo da činimo ono što je dobro, već da se toga i čvrsto pridržavamo. Sva naša dužnost prema bližnjima može se sažeti u jednu reč: ljubav.“¹

Sa takvom vrstom ljubavi, možemo se ponašati kao roditelji prema deci, odnosno biti nežni, prirodni i opušteni. Možemo nastojati da činimo dobro, da ne proklinjemo, i da se uzajamno radujemo na putu ka pravoj svetosti.

Čas je došao...naše spasenje je bliže...(Rimljanima 13,11-14)

Put ka spasenju je kao trka. Postoji cilj i nagrada koju treba osvojiti. Trke nisu jednolične, naročito one duže, gde takmičari moraju da prođu kroz razne kontrolne tačke pre nego što stignu do cilja. Isto tako i mi, kao hrišćani, nailazimo na ljude ili stvari koji nam odvrćaju pažnju od toga da smo na putu spasenja. Kad nismo usredsređeni na taj put spasenja, to je kao da smo zaspali.

Pavle je osetio istu tu opasnost kod ranih hrišćana. U Rimljanima 13,11 on ih podseća: „Ustanite od sna, jer nam je sad bliže spasenije negoli kad vjerovavimo“. Kako dani prolaze, Hristov drugi dolazak je sve bliže. Drugi Hristov dolazak je cilj u našoj trci do spasenja, a večni život je nagrada za pobjednika. Ako želimo da stignemo do cilja i osvojimo nagradu, onda moramo ostati poslušni Bogu i Njegovim zapovestima.

Postoji cilj i nagrada koju treba osvojiti.

Vreme za buđenje i izlazak iz duhovnog mrtvila, telesne sigurnosti i nemara je upravo sada. Moramo svaku lošu naviku u svom životu zameniti ispravnim delima. „Ako smo budni i spremni, ne smemo sedeti, već izaći; hodajmo. Hrišćanstvo nas uči kako da hodamo da bismo ugodili Bogu koji nas stalno posmatra. Hodajte pošteno kao po danu; izbegavajte dela tame.“²

Kako da se odnosimo prema državi? (Rimljanima 13,7)

Još od doba proroka, pa preko vremena Hrista i apostola, sve do današnjeg, postoje ljudi koji imaju vlast. Što se hrišćana tiče, Bog je znao da tamo gde žive Njegova deca postoji i vlast. Biblija daje hrišćanima jasne smernice kako da žive ispravno, uključujući i to kako da se odnose prema ljudima na vlasti. Pavle poziva svoje čitaoce na akciju kad je reč o njihovom odnosu prema državi. „Podajte dakle svakome šta ste dužni“ (Rimljanima 13,7).

„Blagodati evanđelja uči nas pokornosti i mirnoći, tamo gde oholost i telesni um samo vide razloge za gundžanje i nezadovoljstvo. Kakvi god da su ljudi na vlasti kojima smo potčinjeni, oni ipak imaju moć, te im se moramo pokoriti i slušati ih. U opštem toku ljudskih aktivnosti, vladari ne uteruju strah poštenim, tihim i dobrim podanicima, već onima koji čine zlo.“³

ODGOVORITE

1. Kako vi opisujete „život za Boga“?
2. Kako treba da se odnosimo prema pokvarenim vođama na vlasti?
3. Koje su neke od situacija što nas odvrćaju od trke za spasenje?

Selin Kaveca, Najrobi, Kenija

1. *Matthew Henry's Concise Commentary*, „Commentary on Romans 12,9-16“ accessed on July 19,2017, <http://www.christianity.com/bible/commentary.php?com=mhc@b=45@c=12>
2. *Ibid.*, „Commentary on Romans 13,11-14“, accessed July 19,2017. <http://www.christianity.com/bible/commentary.php?com=mhc@b=45@c=13>
3. *Ibid.*, „Commentary on Romans 13,1-7“ accessed July 19,2017. <http://www.christianity.com/bible/commentary.php?com=mhc@b=45@c=13>

Sa svakim danom koji prolazi, dan povratka našeg Gospoda se primiče. Istovremeno, neprijatelj sve više shvata da su mu dani odbrojani. Đavo vredno radi da postigne svoje ciljeve u okviru Velike borbe između dobra i zla. Sada nam je Bog potrebniji nego ikad.

Elen G. Vajt nudi jednu važnu pouku u vezi sa stanjem u ovom svetu: „Po- kazano mi je stanje u ovom svetu, koji brzo puni čašu svog bezakonja. Nasilje i zločini svake vrste preplavljaju svet i sotona koristi sva moguća sredstva da bi

**»Nasilje i zločini
svake vrste
preplavljaju svet.«**

učinio popularnim zločine i najniže poroke. Mladi su dok idu ulicom okruženi oglasima i slikama zločina i greha, koji im se prikazuju isto tako i u raznim romanima ili u pozorištu. Tako se njihov um sistematski privikava na prisnost sa grehom. Život izopačenih i poročnih ljudi iznosi im se svakog dana u privlačnim časopisima i sve što može da izazove radoznalost i da probudi životinjske strasti prikazuje im se u uzbuđljivim i potresnim pričama.

Literatura koja je plod izopačenog uma truje misli hiljada ljudi u svetu. Greh im više ne izgleda tako odvratn. Oni slušaju i čitaju toliko mnogo o uni- žavajućim zločinima i niskostima da savest, koja je nekad bila osjetljiva i koja se na to sve zgražavala, postaje tako neosetljiva da se na niskim i ružnim rečima i delima zadržava sa velikim interesovanjem.“¹

Međutim, i pored upadljive moralne i društvene dekadencije koja nas okružuje, ipak ima nade. „I kao što je bilo u vrijeme Nojevo, onako će biti i u dane sina Čovječijega. Bog želi da ima jedan narod koji čezne za dobrim delima, koji se odlučno odupire izopačenostima ovog degenerisanog pokoljenja. Naoružani silom božanske pomoći, pripadnici tog naroda će iz svakog iskustva izlaziti kao pobjednici. Posredstvom uzbuđljivih reklama i zavodljivih natpisa neprijatelj može pokušavati da utiče na njihova čula i da ih navodi na nečiste misli, ali oni će biti tako ujedinjeni s Bogom i svetim anđelima da će pored toga prolaziti kao da ništa ne vide i ne čuju. Oni pred sobom imaju zadatak koji niko drugi ne može da izvrši umesto njih – zadatak da se časno bore u dobroj borbi vere i da zadobiju večni život. Oni neće biti samopouzđani i zadovoljni sobom. Svesni svoje slabosti, oni u molitvi traže od Hrista da njihovo neznanje nadoknadi svojom mudrošću, a njihovu slabost svojom silom.“²

ODGOVORITE

1. Kako nam Bog pomaže da se borimo sa grehom u ovom grešnom svetu?
2. Kako da se pripremimo za pobjedu nad zlom u svetu koji je dom tog zla?

Pejšens Ačiang, Najrobi, Kenija

1. Ellen G. White, *Testimonies for the church*, vol.3, pp. 471,472.

2. Isto, str. 472.

SAVETI ZA POBEDU NAD ZLOM

PRIMENA (Rimljanima 12,3)

Sr

Jedna od lekcija koju možemo da naučimo iz poslanice Rimljanima 12,3 jeste vrlina poniznosti među hrišćanima. Ako smo uvereni u svoje grehe, bićemo ponizni, skrušena srca. U prevodu Biblije kralja Džejmsa reč *smernost* (humility) ponavlja se sedam puta. Reči *ponizan* (*humble*) i *poniznost* ponavljaju se pedeset šest, odnosno dvadeset pet puta. Smernost pokazuje našu pravu vrednost kao hrišćana, bez obzira u koji nas položaj Bog bude stavio. „Ponizite se pred Gospodom i podignuće vas“ (Jakov 4,10).

Bilo da smo u prvim redovima ili u pozadini, ne treba da se uzdižemo ili hvalimo. Umesto toga, treba da se smatramo „praznim“ i pozovemo Hrista da ispuni tu prazninu. Bog nam je dao različite talente i darove da ih koristimo u slavu Njegovog imena. Kad smo ponizni, shvatamo da Bog poseduje i nas i sve u našem životu. Kad se to desi, steći ćemo unutrašnju lepotu i plemenitu dušu koje doprinose duhovnom napredovanju.

Međutim, ima prepreka koje nas ometaju u sticanju poniznosti. Jedna od njih je oholost. Kad o sebi imamo visoko mišljenje, poniznost nas napušta, i mi počinjemo da sebe gledamo kao da smo u vrhu svega. U toj situaciji možemo pogaziti prava slabih i narušiti mir. Poslodavci mogu postati puni kritike, a radnici arogantni. Možemo sumnjati jedni na druge i prestati da praštamo. U suštini, oholost sprečava duhovni i moralni razvoj.

Još jedna prepreka koja nas sprečava da budemo ponizni jeste samozadovoljstvo. Takvo stanje stvara hladno okruženje u kome ništa duhovno ne može da raste. Zadovoljstvo samim sobom otvrdnjava naša srca, jer mislimo da svaki problem možemo savladati sopstvenim snagama. Prema tome, kako da se naučimo poniznosti i trezvenom mišljenju? Pokušajte to na sledeće načine:

1. *Razmišljanjem o Božjim obećanjima.* Kad smo u zajednici sa Hristom, Njegovo prisustvo će se osetiti u našem srcu i usmeravati nas ka znanju, pravедnosti i ljubavi. Razmišljanje o Božjoj moći i ljubavi uklanja ljubomoru, hvalisavost, oholost, samodokazivanje i samozadovoljstvo. Kad mislimo o Bogu, učimo se smernosti.

2. *Razmatranjem društvenog okruženja.* Društveno okruženje je zajednica kojoj pripadamo. Mi smo svi potrebni jedni drugima da bismo bili uspešni u radu. Nijedan pojedinac, nijedna klasa nisu dovoljno dobri da opstanu samostalno. Kad zajedno radimo za Hrista, to je jedan od načina da kao crkva ili zajednica prikažemo Njegov lik.

3. *Razmatranjem naših darova dobijenih od Boga.* Treba da prepoznamo darove koje nam je Bog dao. Na taj način se predajemo Sili koja je viša od nas, a to vodi poniznosti. „Ponizite se dakle pod silnu ruku Božju, da vas povisi kad dođe vrijeme“ (1. Petrova 5,6).

ODGOVORITE

1. Kako nam prihvatanje vrline poniznosti pomaže u borbi sa zlom?
2. Kako možemo ostati smerni pred Bogom kao crkva?
3. Šta su plodovi poniznosti?

Semjuel Očiang, Homa Bej, Kenija

Prema podacima FAO (Organizacije UN za hranu i poljoprivredu) oko 795 milijuna ljudi u svetu patilo je od gladi između 2014. i 2017. godine.¹ Većina pogođenih gladu živi u zemljama u razvoju u Africi, Aziji, Latinskoj Americi i na Karibima. Bezbroj drugih ljudi pati od hroničnih i neizlečivih bolesti kao što su rak, HIV/AIDS, i druge. Još više njih je izbeglo zbog građanskih ratova, terorizma i prirodnih katastrofa. Tim ljudima su potrebne ljubav i pomoć u osnovnim potrebštinama, da ih podsete, bez obzira na opšte okolnosti, da su još uvek deo čovečanstva.

Nije važno gde se nalazimo; mi kroz ljubav možemo da promenimo stvari.

Hristos je mnogo govorio o istinskoj, bratskoj ljubavi u svojim učenjima. Ja sam svedok mnogih događanja koja su iziskivala da intervenišem sa ljubavlju. Nadam se da je i kod vas isto. Na primer, koliko puta vidimo decu sa ulice kako traže hranu po kantama za smeće? Da li držimo do posete bolnicama i zdravstvenim centrima u našoj zajednici kako bismo iskazali saosećanje prema bolesnim ljudima?

Malim ljubaznostima možemo da pokažemo ljubav onima koji pate i ulijemo nadu onima koji su je izgubili. Nije važno gde se nalazimo; mi kroz ljubav možemo da promenimo stvari. Ljubav nas povezuje kao hrišćane. Kada se prema ljudima oko sebe odnosimo sa pravom bratskom ljubavlju, to znači da je Hristova ljubav u nama. Prava ljubav među hrišćanima je moćan način da se izborimo sa grehom koji nas okružuje. Ljubav kontroliše naše ponašanje u crkvi i prenosi našu veru na one van nje. Kad bismo razumeli princip ljubavi i dobročinstva, bili bismo jači kao pojedinci i kao crkva. Ako zanemarimo crkvu, zanemarujemo i Hrista jer je On glava crkve. Isto tako, ako podržavamo crkvu i pomažemo ljude u nevolji i patnji u našoj zajednici, mi odražavamo ono što bi Hristos i sam činio u tim okolnostima.

„Hristos vidi dobra dela učinjena i najjadnijim Božjim stvorenjima, i nagradiće ih kao da su učinjena Njemu samom; i mada naše dobročinstvo ne mora biti ograničeno samo na to, ono se ipak mora ispoljavati uglavnom prema onima iz porodice vernika: ostala dela dobročinstva i ljubavi mogu se ogledati u poslušnosti Božjim zapovestima i biti nagrađena, ali ni za jedno se ne može do te mere tvrditi da je učinjeno Hristu, kao za delo učinjeno onima koji su Njegovu iskreni članovi.“²

Imamo dužnost da kao Hristovi sledbenici uzdignemo karakter istinske ljubavi. Ispoljavanje bratske ljubavi prema našoj braći i sestrama u Božjem delu predstavlja veliki korak prema savlađivanju zla dobrim.

ODGOVORITE

1. Koja je razlika između istinske hrišćanske ljubavi i ovozemaljske ljubavi?
2. Koje su neke od neduhovnih stvari koje nam ljubav zabranjuje da činimo?

Doroti Avuor, Homa Bej, Kenija

1. „2015 World Hunger and Poverty Facts and Statistics“, *Hunger Notes*, accessed July 19, 2017. <http://www.worldhunger.org/2015-world-hunger-and-poverty-facts-and-statistics/>.

2. „Verse by Verse Bible Commentary Matthew 25,40,“ *StudyLight.org*, accessed July 19, 2017. <http://www.studylight.org/commentary/matthew/25-40.html>.

ZAKLJUČAK

U Starom zavetu Bog kaže: „Klanjajte se meni, a ne nemim idolima.“ Takođe, „budite ljubazni prema siromašnima.“ On dalje kaže da će kazniti one koji krše ova pravila.

Kada radite u nekoj aviokompaniji, morate nositi uniformu i biti ljubazni jer predstavljate svog poslodavca. Vi ne oblačite uniformu kada pokušavate da se zaposlite. Uniformu nosite zato što ste dobili posao. Novi zavet nas takođe poziva na odanost Bogu i međusobnu ljubaznost. Pavle opisuje našu poslušnost kao odgovor na dar spasenja i način da predstavimo našeg Gospoda i Spasitelja.

RAZMOTRITE

- Razmislite koji je aspekt vašeg hrišćanskog ponašanja verovatno najmanje razumljiv vašim svetovnim prijateljima, zatim napišite objašnjenje za koje se nadate da će ih ubediti da se isto tako ponašaju. Ako ste hrabri, stavite to na društvene mreže.
- Molite se za neprijatelja. Ima li nečega što možete učiniti za tog neprijatelja, „jer čineći to ugljevlje ognjeno skupljaš na glavu njegovu“, kao što kaže Pavle.
- Razmislite o najboljem šefu koga ste imali. Pošaljite mu poruku zahvalnosti. Pomislite na to da je Isus kao neki dobar šef. Da li iskreno smatrate Njegov teret lakim, kako to kaže u Mateju 11,29? Zašto da, a zašto ne?
- Testirajte svoje duhovne darove da vidite kako možete još bolje služiti u svojoj crkvi i zajednici.
- Napravite grafički prikaz koji promovise versku slobodu i postavite ga na društvene mreže.
- Planirajte neku aktivnost na otvorenom, kao na primer autostop, sa članom crkve koji vam se baš ne dopada naročito. Da li se vaš stav promenio pošto ste s njim proveli izvesno vreme?
- Napravite spisak ljudi koje smatrate svojim bližnjima. Komponujte pesmu koja uključuje sva ta imena i koja sadrži molitvu da Bog utiče na njihove živote.

POVEŽITE

2. O carevima 6,8-22; 1. Samuilova 24

Ellen G.White, *The Ministry of Health and Healing*, pp.284-286

Laura Hillenbrand, *Unbroken*

C.S.Lewis, *The Screwtape Letters*

Kim Pekam, Šarpsbur, Merilend, SAD

Pouka 13

Od 23. do 29. decembra 2017.

Hriščanski život

*»A ti zašto osuđuješ brata svojega?
Ili ti za što ukoravaš brata svojega?
Jer ćemo svi izići na sud pred Hrista.«*

(Rimljanima 14,10)

Da nekog pozove u ponoć, a pogotovu svog profesora, za Džejsona nije baš bilo normalno, ali nije znao kome drugom da se obrati. Kako da padne iz predmeta iz oblasti religije. Možda bi mogao da potraži pomoć. Da li je suviše kasno? Kad je gospodin Haskel odgovorio, njegov opušteni ton i glas pun nade iznenadili su Džejsona.

„Džejsone, opusti se, sve će biti u redu. Čuj, samo imam poverenja da ću se ja za to pobrinuti. Učiniću da položiš.“

U tom trenutku Džejson je imao dve opcije: (1) mogao je svom profesuru da veruje na reč, ili (2) da dopusti da ga uhvati panika i da verovatno padne na testu.

Poput tipičnog studenta na koledžu, on je nastavio sa opcijom br. 2 – da brine i ostane pod stresom. I da nesreća bude još veća, test je trebalo raditi sutradan ujutru.

Sedamnaest godina kasnije

„Bože, nisam spreman da umrem. Ne znam šta da radim“, molio se Džejson, jedva pri svesti. Suze su lile niz oteklo lice, kvaseći bolničku odeću i gušeći njegov škripav jedva čujni glas. Kako da umre posle borbe u posvstvenom klubu?

„Sine, smiri se. Biće sve u redu. Veruj u Mene i ja ću te spasti.“

U ovom trenutku, Džejson je imao dve opcije. (1) Mogao je držati Boga za reč, ili (2) ostati jadan i prazan na svojoj samrtnoj postelji. Međutim, ovog puta Džejson se nije odlučio za opciju br. 2.

Pouke u vezi sa testom

Kad je pre sedamnaest godina Džejson izašao na test, i predao ga profesoru, pao je baš kao što je očekivao. Međutim, student koji je sedeo pored njega poslušao je profesorov savet i zatražio pomoć. Gospodin Haskel je onda uzeo svoj lični primerak testa, koji je bio savršeno ispunjen, i napisao ime studenta u vrhu. Taj student je dobio 100 bodova samo zato što je verovao profesoru, dok je Džejson pao.

Kad počinjemo svoj hrišćanski hod, moramo najpre razmotriti kako je Isus postupio prema nama. On je uzeo naš test da bismo mogli proći na ispitu. A zatim, baš kao što je i gospodin Haskel želeo da njegovi studenti nauče, Isus nam je pripisao svoj savršeni život – iako mi to nismo zaslužili. On je stavio naše ime na svoj savršeni test, sa savršenim rezultatom. Džejson je bio spasen u bolnici zato što je verovao Bogu i to mu se uračunalo u pravednost; on je položio najvažniji test.

**Isus nam je
pripisao svoj
savršeni život –
iako mi to nismo
zaslužili.**

Sa Hristovim dolaskom na zemlju, shvatanja o Bogu dramatično su se izmjenila. „Vidjelo istinito“ (Jovan 1,9) zablitalo je na planeti Zemlji, jasno otkrivajući Božji karakter ljubavi koji je sotona pokušavao da zadrži u tami. Hristos je došao da pokaže da spasenje nije nešto što treba zaraditi držeći se niza krutih pravila, već je to „dar... Božij, ne od djela“ (Efescima 2,8.9), milostivo dat u vidu Isusove žrtve. Budući da je naše spasenje dar blagodati, mi iz ljubavi sledimo smernice koje nam je dao Bog Otac i nastojimo da izgradimo odnos sa njim i Njegovim Sinom.

Mir i spasenje kroz veru (Rimljanima 5,1.2)

U poslanici Rimljanima, Pavle neprestano tvrdi da se spasenje ostvaruje verom u Isusa Hrista, a ne sopstvenim delima. Jevreji su sebe uverili da brojanje koraka koji se naprave subotom, nemešanje materijala u odeći, obrezanje, to što su izabrani narod i ostala dela – da sve to donosi spasenje. Ali u Rimljanima 5,1 Pavle razvejava njihovu zabludu, govoreći: „Opravdavši se dakle vjerom, imamo mir s Bogom kroz Gospoda svojega Isusa Hrista.“ Mir koji on pominje je sloboda od greha, rezultat žrtve koju je Bog učinio poslavši svog Sina da umre za naše grehe. Uzdajući se u Hristove zasluge a ne u svoje sopstvene, mi takođe možemo imati „pristup... vjerom u ovu blagodat“ (Rimljanima 5,2) i osigurati naše sopstveno spasenje.

Hristos je došao da pokaže da spasenje nije nešto što treba zaraditi držeći se niza krutih pravila.

Avramov veliki primer vere (Rimljanima 4,13)

U Rimljanima 4, Pavle koristi dobro poznatu starozavetnu priču da bi ilustrovao vrednost vere. On iznosi priču o Avramu, podsećajući svoje čitaoce na Avramova i Sarina nastojanja da dobiju dete. Uprkos tome što je Avram imao „negdje oko sto godina“, bez obzira „na mrtvost Sarine materice“ (Rimljanima 4,19) u njenim poodmaklim godinama, Bog je obećao da će oni imati dete, od koga će nastati mnogi narodi i iz čije će loze doći Mesija. Mnogi bi se podsmehnuli na to obećanje imajući u vidu njihovu starost, ali Avram u „obećanje Božije ne posumnja se nevjerovanjem“ nego „znadijaše jamačno da što /Bog/ obeća kadar je i učiniti“ (Rimljanima 4,20.21).

Pavle ilustruje silu snažne, beskompromisne vere u Boga i poverenja u Božju sposobnost da ostvari ono što je obećao. Avram je verovao u Gospodnji plan i sledio uputstva koja su mu data. Pouzdavši se u Božju sposobnost, a ne u svoju sopstvenu, on je postao praotac „našljedniku sveta“ (Rimljanima 4,13a). Božje obećanje Avramu „ne bi zakonom“ (stih 13b) ili, drugim rečima,

zbog Avramovih dela; umesto toga, obećanje je dato „pravdom vjere“ (stih 13c), ili zato što je Avram verovao.

Pavle koristi ovu priču o Avramovoj veri da bi ilustrovao i potvrdio kako se stiče pravednost i osećaj o opravdanju. Ne smemo zaboraviti da sledimo Avramov primer, uzdajući se u Božji plan i sposobnost, čak i kad nam sve izgleda nemoguće. Zamislite blagoslove koje imamo na raspolaganju kad ispoljimo veru.

Izgrađujte odnos sa Bogom (Isaija 64,6; Rimljanima 10)

U Rimljanima 10, Pavle raspravlja o komponentama vere neophodne da se postigne spasenje preko Isusa Hrista. On počinje odlomak priznanjem da su Izraelci imali revnosti za Boga, „ali ne po razumu“ (Rimljanima 10,2), što znači da to nije bilo zasnovano na ispravnom razumevanju Pisma. Izraelci „ne poznajući pravde Božije i gledajući da svoju pravdu utvrde“ nisu se pokoravali „pravdi Božijoj“ (Rimljanima 10,3). To znači da su pokušavali da spasenje obezbede svojim sopstvenim delima i uzdajući se u svoju dobrotu, umesto u Božju. Smisao vere jeste shvatanje da je moja „pravda kao nečista haljina“ (Isaija 64,6) i traženje da me Hristos odene svojom čistom haljinom.

ODGOVORITE

1. Kako možete raditi na produbljanju svog odnosa vere sa Isusom Hristom?
2. Koje su suštinske komponente vašeg odnosa sa Bogom dok idete putem spasenja?
3. Koja su neka od vaših duhovnih „dela“ pravednosti u koja se uzdate više nego u Hristovu pravednost?

Helena Herber, St. Helena, Kalifornija, SAD

„Mnogi su zbunjeni kad je reč o tome šta su prvi koraci u delu spasenja. Smatra se da pokajanje treba da bude posao koji grešnik mora da uradi sam za sebe da bi mogao doći Hristu. Oni misle da grešnik sam mora učiniti sebe podnesnim za dobijanje blagoslova Božje blagodati. Međutim, premda je tačno da pokajanje mora prethoditi oprostaju, jer samo je slomljeno i skrušeno srce prihvatljivo za Boga, ipak grešnik ne može sam sebe da dovede do pokajanja,

Prvi korak ka Hristu preduzima se privlačnom silom Svetoga Duha; kad odgovori na delovanje te privlačne sile, čovek korača ka Hristu da bi se mogao pokajati.

ili da se pripremi da dođe Hristu. Ako se grešnik ne pokaje, ne može mu se oprostiti; ali pitanje koje treba razrešiti jeste da li je pokajanje delo samog grešnika, ili Hristov dar. Mora li grešnik da čeka da ga obuzme griza savesti zbog greha pre nego što priđe Hristu? Prvi korak ka Hristu preduzima se privlačnom silom Svetoga Duha; kad odgovori na delovanje te privlačne sile, čovek korača ka Hristu da bi se mogao pokajati.

Grešnik je prikazan kao izgubljena ovca, a izgubljena ovca se nikad ne vraća u tor sem ukoliko je pastir ne potraži i vrati. Nijedan čovek se ne može pokajati sam po sebi, i udostojiti se za blagoslov opravdanja. Gospod Isus neprestano nastoji da utiče na grešnikov um i da ga navede da pogleda u Njega, Jagnje Božje „koje uze na se grijeha svijeta“. Mi ne možemo preduzeti nijedan korak ka duhovnom životu, sem ako Isus ne privuče i ne ojača dušu, i navede je da iskusi pokajanje za koje neće morati da se kaje.“*

ODGOVORITE

1. Ako grešnik ne može sam sebe da dovede do pokajanja, kako bi trebalo da se ophodimo sa onima koji su nepokajani?
2. Ako izgubljena ovca ne može sama da se vrati u tor, već to čini Hristos, da li treba da se bojimo za one koji su možda „izgubljena ovca“?
3. Kako naša crkva može bolje da prenese ljudima da se spasenje ne ostvaruje delima? Da li naša crkva radi nešto što podriva ovu istinu ili joj protivreči?

Sara Ventura, Vinona, Minesota, SAD

* Ellen G. White, *Selected Messages*, book 1, pp.390,391.

DUBLJE JEDINSTVO

DOKAZ (Matej 15,10-20; Rimljanima 14,14-23; 1. Korinćanima 8)

Ut

Jevreji su visoko uvažavali Mojsijeve zakone, ali su dodatne tradicionalne zakone o ishrani još više poštovali. Jevreji su s prezrenjem gledali na neznabošce zato što ovi nisu držali zakone u pogledu ishrane i obrednog pranja. Čak su i Isusu pristupali s prekorom kad su mislili da ih On krši (Matej 15). Kad je Pavle pisao hrišćanima u Rimu, znao je da u crkvi ima i Jevreja i neznabožaca. Pavle je pisao Jevrejima koji su strahovali zbog priliva neznabožaca u crkvu i izražavanja njihove vere u Isusa.

Pošto je raspravljao o mnogim predmetima, Pavle se konačno dotiče prakse u pogledu jela kod Jevreja i neznabožaca. Pavle izjavljuje u Rimljanima 14,14: „Znam i uvjeren sam u Hristu Isusu da ništa nije pogano po sebi, osim kad ko misli da je što pogano, onome je pogano.“ Na osnovu tog stiha Jevrejima je moglo izgledati da Pavle staje na stranu neznabožaca, izjavljujući da su jevrejska pravila o ishrani zastarela i da su samo stvar mišljenja, ali Pavle nastavlja u 15 stihu: „A ako je brat tvoj jela radi žalostan, već se ne vladaš po ljubavi: ne gubi jelom svojijem onoga za kojega Hristos umrije.“ U 17. stihu dalje kaže: „Jer carstvo Božije nije jelo i piće, nego pravda i mir i radost u Duhu svetome.“

Isus nije umro za hranu, građevine, doktrine, odeću ili status; On je umro za ljudski rod.

Pre nego o hrani, Pavle raspravlja o jednom dubljem predmetu: jedinstvu u telu Hristovom. Pavle ne kaže neznabošcima da odjednom postanu hrišćani koji koriste čistu hranu, niti govori Jevrejima da odustanu od svojih verovanja što se tiče hrane košer. On svima nama govori da ljudska pravila u vezi sa ishranom nisu vredna da bi se zbog njih carstvo Božje razjedinilo. Isus nije umro za hranu, građevine, doktrine, odeću ili status; On je umro za ljudski rod.

Kako stoji stvar sa nama danas? Koliko brinemo o jedinstvu Hristovog tela? Jesmo li voljni da se odrekneмо nekih stvari u sopstvenom životu koje možda nisu greh ali predstavljaju smetnju za našu braću i sestre? Jesmo li voljni da druge stavimo ispred sebe i živimo kao što je Hristos živeo? To je bila Pavlova poruka crkvi u Rimu, a ona još uvek jasno odzvanja i danas. „Tako dakle da se staramo za mir i za ono čim vodimo nabolje jedan drugoga“ (stih 19).

ODGOVORITE

1. Koje su to stvari u našem sopstvenom životu koje mogu predstavljati smetnju za ostale vernike?
2. Gde povlačimo liniju između kompromisa i sjedinjenja u telo Hristovo?
3. Da li Bog stvarno brine o onome šta jedemo? (videti 1. Korinćanima 3,19; 6,12.20; 2. Korinćanima 6,16)

J-Fiah Rivz, Hjuston, Teksas, SAD

Da li je vaš duševni mir ikada bio narušen nečim što je bilo potrebno popraviti? Ja sam sklon da budem „popravljač“- vidim stvari koje drugi previđaju. To uključuje nakrivo postavljene ramove slika, rasklimatane šarke na vratima i slavine koje kaplju. Sve me to duboko pogađa, jer nije onakvo kakvo bi trebalo da bude.

Mislim da svi mi imamo jednu stranu koja hoće da „popravlja“ stvari... i druge ljude. Unutrašnji poriv da se svet poboljša obično je dobra osobina, ali s takvim načinom razmišljanja može se stvoriti i problem. Isus je o tome govorio u svojoj Propovedi na Gori. On je najpre poučio mnoštvo da ne treba da sudi. (U tom smislu, o osuđivanju se može razmišljati kao o samopravednosti koja čini da drugi izgledaju gori kako biste vi mogli izgledati bolji.). Isus zatim koristi dramatičan jezik da bi istakao značajnu misao: „Zašto vidiš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svojemu ne osjećaš?“ (Matej 7,3)

Možda je u pitanju veličina problema – našim problemima je potrebna veća „popravka“ nego problemima naših prijatelja.

Elen G. Vajt savetovala je vernike o sličnim pitanjima. Godine 1860. pisala je svojim prijateljima u Mensvihu, Njujork, savetujući braći koja su se borila protiv razdora u crkvi. Iako se problem nije ticao hrane posvećene idolima ili religioznim praznicima kao u Rimljanima 14, Elen Vajt nudi uvid u prirodu tog neslaganja. Ona beleži da je rat koji sotona vodi protiv crkve ostatka „često otpočinjao među braćom“.¹ Dalje, ona primećuje da rat dolazi preko članova koji „padaju u sotonska iskušenja i sami započinju rat“.²

Kako se ovo dešava? U koje iskušenje oni zapadaju? Na kraju svog pisma Elen Vajt daje snažnu izjavu: „Ali vrlo je pogrešno kad oni koji vam pristupaju, shvate vašu veru, a onda pokušavaju da vaša osećanja i svedočanstvo prilagode sebi.“³ Možda ta želja da poboljšamo one oko sebe skriva pravu motivaciju za naše ponašanje – mi verujemo da su naša ubeđenja bolja od ubeđenja naših bližnjih. Elen Vajt, Pavle i Isus pozivaju nas da pogledamo unutra pre nego što pogledamo spolja; da poštujemo uverenja drugih kao što bismo voleli da i naša budu poštovana; da se pozabavimo sopstvenim problemima pre nego što pokušamo da probleme uočimo kod drugih. Zašto je Isus kazao da imamo brvno u svom oku, dok ostali imaju u svom trun? Možda je u pitanju veličina problema – našim problemima je potrebna veća „popravka“ nego problemima naših prijatelja.

ODGOVORITE

1. Navedite tri situacije u kojima su ubeđenja pojedinca ili grupe nametana drugima. (Primeri ne moraju poticati jedino iz adventističke sredine, npr. Inkvizicija.)
2. Koje su posledice omalovažavanja tuđih uverenja?
3. Kako da drugima, poštujući njihovo pravo na slobodan izbor, ukažemo na mnoga pogrešna shvatanja o Bogu koja su im možda prirasla za srce?

Dejvid Dimer, Loma Linda, Kalifornija, SAD

1. Ellen G. White, Letter 20, 1860.

2. Ibid.

3. Ibid.

Moja vera me je dovela u Linkoln, Nebraska. Možda se pitate: „Šta devojka sa Istočne obale radi ovde na srednjem zapadu?“ Odgovor koji svakome dajem glasi: „Bog je to mesto izabrao za mene.“

Postala sam adventista sedmog dana 19. aprila 2014. godine. Bog mi je otvorio oči za istinu u savršenom trenutku. On je Bog koji sve radi na vreme, i Njegov plan je daleko uzvišeniji od svakog drugog koji bih mogla da zamislim. Ja sam jedini adventista u svojoj porodici. Molim se da jednoga dana moji roditelji i braća shvate šta je istina, a moja uloga je da budem onaj svetionik koji Bog koristi da ih dovede k sebi.

Jednu godinu pre ovog preobražaja u mom životu, prolazila sam kroz mučno iskustvo u duhovnom pogledu. Bila sam udata skoro tri godine. U dvadeset trećoj prošla sam kroz razvod. Osećala sam se tako praznom i usamljenom. Samo sam želela da se odvojim od svih i da budem sama. Posle tog užasnog događaja u mom životu, nisam htela da se nađem u blizini crkve. Potpuno sam prestala da tamo idem. Prestala sam da verujem da postoji Bog. Pitala sam se zašto je Bog dopustio da se to desi. Moja pitanja su se pretvarala u bes, frustraciju, razočaranost i depresiju.

Posle tog užasnog događaja u mom životu, nisam htela da se nađem u blizini crkve.

Moji prijatelji i porodica, koji su znali kroz šta prolazim, govorili su mi da će sve biti u redu. Nisam htela da saslušam bilo šta što bi neko imao da mi kaže. Kako bi oni mogli da znaju? Pojma oni nemaju

Ponovo sam počela da se molim i čitam pobožnu literaturu. Nije mi se dopadao osećaj praznine koji mi je obuzimao dušu. Slušala sam u kolima radio, koji je bio podešen na stanicu KLove, i slušala ohrabrujuće priče ili poruke o tome kako Bog deluje u životu drugih ljudi. Znam da Bog radi za naše dobro i sebi na slavu. Život na zemlji nije lak. Bog je tu da nas vodi kroz mračne doline.

Želela sam da bolje upoznam Boga i da Mu prepustim kontrolu nad celokupnim svojim životom. Počela sam da razvijam odnos sa Bogom, kakav ranije nikad nisam imala. Predala sam Mu sve svoje brige i čekala da On vodi dok sam Ga ja sledila.

Htela bih da i drugi znaju da vas Bog nikada ne ostavlja kad izgubite nadu. Kad sam bila u svojoj najnižoj tački, On je bio tu. Kad sam imala emocionalne borbe, On je bio tu. Bog je uvek tu. „A sad ostaje vera, nad , ljubav, ovo troje; ali je ljubav najveća među njima“ (1. Korinćanima 13,13). Njegova ljubav nikada neće izneveriti.

Da bih otpočela svoj dan, pročitam jedan stih iz Biblije i ponavljam ga u mislima tokom celog dana. Bibliju vidim kao kompas koji usmerava moj um, telo i dušu. Iz dana u dan nailazimo na prepreke u svom životu kao što su razočaranje, tuga, i usamljenost. Ali s tim preprekama dolaze i pobjeda, radost i uspešnost.

Nemojte se stideti svoje prošlosti. Znam da će mi Bog dovesti pravog partnera kad oboje budemo spremni. Potrebno mi je da se usredsredim na svoj odnos sa Hristom pre nego što dozvolim da bilo ko uđe u moje srce. Osećam blagoslov što sam prošla kroz sve to, što sam u stanju da pogledam unazad i sagledam koliko sam odmakla. Nemojte prestati da se uzdate u Boga bez obzira na trenutnu situaciju. On može i hoće da je preokrene. U Galatima 6,9 stoji: „A dobro činiti da vam se ne dosadi; jer ćemo u svoje vrijeme poñzjeti ako se ne umorimo.“

Fransin Julzier, Vetersfld, Konektikat, SAD

ZAKLJUČAK

Kad smo pomireni s Bogom, pomislili biste da će biti lakše pomiriti se sa onima oko nas. To bi naročito trebalo da bude tačno kad je reč o onima koji veruju isto kao mi. Zašto onda često to nije slučaj? Kako hrišćani mogu biti više ujedinjeni, a manje zaokupljeni time da svi budemo tačno na istom mestu na duhovnom putovanju koje smo preduzeli?

Šta možemo učiniti da svoj svakodnevni život živimo tako da ispoljavamo milost, meko i nežno srce, saosećanje i ljubav, da delimo radost, mir i nadu sa onima koje susrećemo ili s kojima radimo svakoga dana? Zašto je neophodno da tako postupamo? Da li da bismo ugodili Bogu, ili da bismo postali ponizni i tako bolje odražavali Hristov karakter u svom životu? Kako će to savršeno odražavanje Hrista u vama izgledati danas?

RAZMOTRITE

- Vodite dnevnik o tome kako da budete u miru sa svojim neprijateljima.
- Napravite kolaž koji ilustruje načine na koje hrišćani mogu pokazati uzajamno jedinstvo.
- Prisjetite se situacija kada se niste osećali ujedinjeni sa svojom braćom i sestrama u veri. Jeste li mogli drugačije da postupite u takvim situacijama?
- Prikažite scenu kad su hrišćani ujedinjeni i složni, i kako bi u tom slučaju jedno-glasno slavili Boga.
- Razgovarajte sa svojim prijateljima o tome kako biste vodili dijalog sa onima u vašoj društvenoj zajednici koji su različiti od vas?

POVEŽITE

Ellen G. White, *Help for Daily Living*, pages 23-53: *Christian Service*, pages 35-49.

Jerry D. Thomas, *A Thoughtful Hour 2: Living the Beatitudes*

Ešli M. Vagner, Junion Springs, Njujork, SAD

OKTOBAR

DAR LJUBAVI

»Hajde za Mnom!«

1. N Jovan 1,45.	Dođi i vidi
2. P Jovan 1,47.	Pod smokvinim drvetom
3. U Marko 1,17.18.	Isusov novi učenik
4. S Luka 5,27.28.	»Hajde za Mnom!«
5. Č Osija 6,6.	Carinik nije bio odbačen
6. P Jovan 6,64.	Juda, sebični učenik
7. S 1. Timotiju 6,10.	Bez izgovora

Nanovo rođen

8. N Matej 20,26.27.	Sejač sukoba
9. P Marko 3,14.	Jedinstvo u raznolikosti
10. U 2. Korinćanima 4,7.	Nijedan nije bio savršen
11. S Matej 14,27.	Sumnje i pitanja
12. Č Titu 3,5.	Tajni razgovor
13. P Jovan 3,5.	Kao što vetar duva
14. S Jovan 3,21.	Nanovo rođen

Od sumnje do vere

15. N Jovan 4,14.	Na Jakovljevom izvoru
16. P Jovan 4,48.	Od sumnje do vere
17. U Matej 8,10.	Nisam dostojan
18. S Rimljanima 10,12.13.	Bogu su mrske društvene razlike
19. Č Matej 9,21.	Mora biti lično
20. P Luka 18,18.	Šta mi još treba?
21. S Marko 10,21.	Nije prošao probu

Dar ljubavi

22. N Luka 19,10.	On je stavio sve na pravo mesto
23. P Jezekilj 33,15.	Bogat čovek i Bog
24. U Marko 12,43.44.	Dala je sve što je imala
25. S Luka 10,41.42.	»Brineš se i trudiš za mnogo!«
26. Č Marko 14,8.	Dar ljubavi
27. P Marko 14,9.	Miris će se širiti
28. S 2. Korinćanima 5,14.	Ništa nije suviše dragoceno

Hristos poznaje naše mogućnosti

29. N Rimljanima 2,1.	Promena Simonovog srca
30. P Luka 7,47.	Hristos poznaje naše mogućnosti
31. U Matej 14,31.	Petar je sklonio pogled

NOVEMBAR

POVEZANI SA NEBOM

Petar je shvatio pouku

1. S Matej 16,15.16. Petar iskazuje svoju veru
2. Č Matej 16,23. U sotoninoj vlasti
3. P Luka 22,31.32. Petar je shvatio pouku
4. S Otkrivenje 3,21. Majčina molba

Voljeni učenik

5. N 1. Jovanova 4,19. Voljeni učenik
6. P 1. Jovanova 2,6. Razlika između Jovana i Jude
7. U Matej 26,14.15. Rob novcu
8. S Matej 7,21. Prilika za sve
9. Č Matej 26,24. Samo je Isus znao
10. P Jovan 14,9. Učenik sporog srca
11. S 1. Korinćanima 10,12. Na neprijateljskom tlu

»Opomeni me se...«

12. N Matej 19,14. Najzad obraćen
13. P Joilo 2,13. Kajafa
14. U Matej 27,24. Pilat
15. S Luka 23,26. Čovek koji je poneo krst
16. Č Luka 23,42. »Opomeni me se...«
17. P Jovan 19,38.39. Više nisu skriveni prijatelji
18. S Jovan 20,29. Neverni Toma

Stradanje za Hrista

19. N Dela 4,19.20. Verska sloboda
20. P 5. Mojsijeva 23,21. Pogrešno upravljanje Božjim dobrima
21. U Dela 6,15. Stradanje za Hrista
22. S Dela 8,26.27. Samo radi jednog čoveka
23. Č Dela 9,36. Tavita
24. P Dela 10,4-6. Bez prepreka među narodima
25. S Dela 10,34.35. Celom svetu

Povezani sa Nebom

26. N Dela 12,11. Anđeli čuvari
27. P Psalam 34,7. Povezani sa Nebom
28. U Dela 9,3.4. Pred vratima Damaska
29. S Dela 9,6. Od Savla do Pavla
30. Č Galatima 1,17. Samoća u Arabijskoj pustinji

DECEMBAR

BOŽANSKA ZAŠTITA

Pavle uzdiže krst

1. P 1. Korinćanima 2,2-4. Pavle uzdiže krst
2. S 2. Korinćanima 11,9. Tkač šatora i Jevanđelje

Dragoceni saradnik

3. N Dela 19,18.19. Korisna lomača
4. P 1. Timotiju 4,12. Dok si mlad
5. U 2. Timotiju 3,15. Od malena
6. S 2. Timotiju 2,15. Kao sin
7. Č 2. Timotiju 4,1.2. Prenošenje baklje
8. P 2. Timotiju 4,11. Dragoceni saradnik
9. S 1. Jovanova 2,15. Marko i Dimas

Božanska zaštita

10. N Filimonu 16. Gospodar i sluga
11. P Jevrejima 12,1.2. Trka je pred nama
12. U Filibljanima 4,4. Glas radosti
13. S Filibljanima 3,13.14. »K biljezi...«
14. Č Dela 25,10.11. »Cezaru idem!«
15. P 2. Timotiju 4,16.17. Božanska zaštita
16. S 2. Timotiju 4,7.8. Dobra borba

Neporočan u srcu i životu

17. N 1. Jovanova 4,10.11. »Ljubite jedan drugoga!«
18. P Jovanova 4,1. Unutrašnje i spoljašnje opasnosti
19. U 1. Jovanova 3,3. Neporočan u srcu i životu
20. S 2. Timotiju 3,12. Preko tame do slave
21. Č Matej 5,11.12. Poslednji od Dvanaestorice
22. P Otkrivenje 2,10. Prognan zbog Boga
23. S Isaija 46,4. Oružje u pripravnosti

Najviše vrednosti

24. N Psalam 105,1.2. »Dovde nam Gospod pomože!«
25. P Psalam 113,3. Bogu neka je slava
26. U O Jovu 17,9. Uzvišeni primeri
27. S Psalam 56,3. »Sve mogu u Isusu Hristu!«
28. Č Priče 24,16. Ne treba očajavati
29. P Otkrivenje 12,12. Bog ne zaboravlja svoje
30. S Matej 6,33. Najviše vrednosti

Božji plan za mene

31. N Isaija 14,27. Božji plan za mene

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Oktobar	Novembar	Decembar
1. Amos 1-3	1. Luka 7-8	1. 1. Korinćanima 10-12
2. " 4-6	2. " 9-11	2. " 13-16
3. " 7-9	3. " 12-14	
4. Avdija i Jona 1-4	4. " 15-17	3. 2. Korinćanima 1-5
5. Mihej 1-4		4. " 6-9
6. " 5-7	5. " 18-20	5. " 10-13
7. Naum 1-3	6. " 21-22	6. Galatima 1-3
	7. " 23-24	7. " 4-6
8. Avakum 1-3	8. Jovan 1-3	8. Efescima 1-6
9. Sofonija 1-3	9. " 4-6	9. Filibljanima 1-4
10. Agej 1-2	10. " 7-9	
11. Zaharija 1-3	11. " 10-12	10. Kološanima 1-4
12. " 4-6		11. 1. Solunjanima 1-5
13. " 7-10	12. " 13-15	12. 2. Solunjanima 1-3
14. " 11-14	13. " 16-18	13. 1. Timotiju 1-6
	14. " 19-21	14. 2. Timotiju 1-4
15. Malahija 1-4	15. Dela 1-3	15. Titu i Filimonu 1-3
16. Matej 1-5	16. " 4-6	16. Jevrejima 1-5
17. " 6-8	17. " 7-9	
18. " 9-11	18. " 10-12	17. " 6-9
19. " 12-13		18. " 10-13
20. " 14-15	19. " 13-15	19. Jakov 1-5
21. " 16-17	20. " 16-18	20. 1. Petrova 1-5
	21. " 19-23	21. 2. Petrova 1-3
22. " 18-20	22. " 24-26	22. 1. Jovanova 1-3
23. " 21-25	23. " 27-28	23. " 4-5
24. " 26-28	24. Rimljanima 1-3	
25. Marko 1-3		24. 2. i 3. Jovanova
26. " 4-6	25. " 4-6	25. Judina poslanica
27. " 7-9	26. " 7-9	26. Otkrivenje 1-4
28. " 10-13	27. " 10-12	27. " 5-9
	28. " 13-16	28. " 10-13
29. " 14-16	29. 1. Korinćanima 1-5	29. " 14-16
30. Luka 1-3	30. " 6-9	30. " 17-19
31. " 4-6		
		31. " 20-22

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Oktobar

1. Psalam 79.
2. Psalam 80.
3. Psalam 81.
4. Psalam 82.
5. Psalam 83.
6. Psalam 84.
- 7.** Psalam 85.
8. Psalam 86.
9. Psalam 87.
10. Psalam 88
11. Psalam 89,1-13.
12. Psalam 89,14-26.
13. Psalam 89,27-39.
- 14.** Psalam 89,40-52.
15. Psalam 90.
16. Psalam 91.
17. Psalam 92.
18. Psalam 93.
19. Psalam 94.
20. Psalam 95.
- 21.** Psalam 96.
22. Psalam 97.
23. Psalam 98.
24. Psalam 99.
25. Psalam 100.
26. Psalam 101.
27. Psalam 102,1-14.
- 28.** Psalam 102,15-28.
29. Psalam 103.
30. Psalam 104,1-18.
31. Psalam 104,19-35.

Novembar

1. Psalam 105,1-15.
2. Psalam 105,16-31.
3. Psalam 105,32-45.
- 4.** Psalam 106,1-16.
5. Psalam 106,17-32.
6. Psalam 106,33-48.
7. Psalam 107,1-21.
8. Psalam 107,22-43.
9. Psalam 108.
10. Psalam 109,1-16.
- 11.** Psalam 109,17-31.
12. Psalam 110.
13. Psalam 111.
14. Psalam 112.
15. Psalam 113.
16. Psalam 114.
17. Psalam 115.
- 18.** Psalam 116.
19. Psalam 117.
20. Psalam 118,1-14.
21. Psalam 118,15-29.
22. Psalam 119,1-14.
23. Psalam 119,15-29.
24. Psalam 119,30-43.
- 25.** Psalam 119,44-56.
26. Psalam 119,57-90.
27. Psalam 119,91-117.
28. Psalam 119,118-143.
29. Psalam 119,144-176.
30. Psalam 120.

Decembar

1. Psalam 121.
- 2.** Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
- 9.** Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
- 16.** Psalam 136,1-14.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
- 23.** Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
- 30.** Psalam 149.
31. Psalam 150.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U OKTOBRU 2017. GODINE

MESTO	DATUM			
	6.	13.	20.	27.
Kladovo, Negotin	18,00	17,48	17,36	17,25
Bor, Zaječar, Pirot , Strumica	18,02	17,50	17,38	17,27
Vršac , Paraćin, Niš , Leskovac, Vranje, Radoviš, Kavadarci, Đevđelija , Jagodina	18,04	17,52	17,40	17,29
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Kruševac , Kumanovo , Veles	18,06	17,54	17,42	17,31
Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Arandjelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Tetovo, Skoplje , Prilep, Bitolj	18,08	17,56	17,44	17,33
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Valjevo, Čačak, Novi Pazar, Đakovica, Prizren, Ohrid	18,10	17,58	17,46	17,35
Sombor , Bačka Palanka, Šid, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Užice, Berane, Peć , Debar	18,12	18,00	17,48	17,37
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Pljevlja, Kolašin	18,14	18,02	17,50	17,39
Tuzla, Foča, Podgorica , Ulcinj	18,16	18,04	17,52	17,41
Podravska Slatina, Slavenska Požega, Slavonski Brod, Derвента, Doboj, Sarajevo , Bileća, Zelenika	18,18	18,06	17,54	17,43
Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Bosanska Gradiška , Nova Gradiška, Zenica, Mostar , Trebinje, Dubrovnik	18,20	18,08	17,56	17,45
Murska Sobota, Ormož , Čakovec, Varaždin , Prijedor, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet	18,22	18,10	17,58	17,47
Maribor , Livno, Hvar, Korčula, Ptuj , Krapina, Zagreb , Sisak, Drvar	18,24	18,12	18,00	17,49
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje , Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač	18,26	18,14	18,02	17,51
Mežica, Gospić , Šibenik, Vis	18,28	18,16	18,04	17,53
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na moru	18,30	18,18	18,06	17,55
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Cres, Lošinj	18,32	18,20	18,08	17,57
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	18,34	18,22	18,10	17,59

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U NOVEMBRU 2017. GODINE

MESTO	DATUM			
	3.	10.	17.	25.
Kladovo, Negotin	16,16	16,07	16,00	15,55
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	16,18	16,09	16,02	15,57
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	16,20	16,11	16,04	15,59
Subotica, Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,22	16,13	16,06	16,01
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	16,24	16,15	16,08	16,03
Sombor , Bačka Palanka, Srem. Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,26	16,17	16,10	16,05
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	16,28	16,19	16,12	16,07
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj	16,30	16,21	16,14	16,09
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Doboj, Pljevlja, Kolašin	16,32	16,23	16,16	16,11
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	16,34	16,25	16,18	16,13
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	16,36	16,27	16,20	16,15
Slovenj Gradec, Celje, Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik, Zelenika	16,38	16,29	16,22	16,17
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	16,40	16,31	16,24	16,19
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,42	16,33	16,26	16,21
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru	16,44	16,35	16,28	16,23
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	16,46	16,37	16,30	16,25
Koper, Lošinj	16,48	16,39	16,32	16,27
Rovinj, Pula	16,50	16,41	16,34	16,29

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U DECEMBRU 2017. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Kladovo, Negotin	15,51	15,50	15,51	15,54	15,58
Srpska Crnja, Vršac, Bor, Zaječar	15,53	15,52	15,53	15,56	16,00
Senta, Kikinda, Zrenjanin , Alibunar, Kovin, Požarevac, Knjaževac, Piot	15,55	15,54	15,55	15,58	16,02
Subotica , Bačka Topola, Bečej, Pančevo, Beograd, Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Niš , Leskovac	15,57	15,56	15,57	16,00	16,04
Sombor , Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Arandelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	15,59	15,58	15,59	16,02	16,06
Dalj, Vukovar, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo , Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	16,01	16,00	16,01	16,04	16,08
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,03	16,02	16,03	16,06	16,10
Podravska Slatina, Tuzla, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Prilep	16,05	16,04	16,05	16,08	16,12
Murska Sobotica, Čakovec, Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Slav. Požega, Slav. Brod, Derventa , Doboј, Pljevlja, Berane, Bitolj	16,07	16,06	16,07	16,10	16,14
Ptuj , Ormož, Varaždin , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Kolašin , Debar, Ohrid	16,09	16,08	16,09	16,12	16,16
Maribor , Celje, Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Banja Luka, Podgorica	16,11	16,10	16,11	16,14	16,18
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Jajce, Mostar , Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar, Ulcinj	16,13	16,12	16,13	16,16	16,20
Slovenj Gradec, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Livno, Metković, Dubrovnik	16,15	16,14	16,15	16,18	16,22
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Knin, Pelješac, Mljet	16,17	16,16	16,17	16,20	16,24
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Crikvenica, Krk, Gospić, Šibenik, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,19	16,18	16,19	16,22	16,26
Gorica, Koper, Cres, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Vis	16,21	16,20	16,21	16,24	16,28
Rovinj, Pula , Lošinj, Dugi Otok	16,23	16,22	16,23	16,26	16,30

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.